

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2015/2366 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 25 noiembrie 2015

privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În ultimii ani s-au înregistrat progrese semnificative în materie de integrare a plăților de mică valoare în Uniune, în particular în contextul textelor legislative ale Uniunii referitoare la plăți, în special prin Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ și Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾ a completat în continuare cadrul legislativ pentru serviciile de plată prin stabilirea unei limite specifice pentru posibilitatea comercianților cu amănuntul de a aplica suprataxe clienților pentru utilizarea unor anumite mijloace de plată.

⁽¹⁾ JO C 224, 15.7.2014, p. 1.

⁽²⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 78.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 noiembrie 2015.

⁽⁴⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

⁽⁶⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

⁽⁸⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

- (2) Cadrul juridic revizuit al Uniunii privind serviciile de plată este completat prin Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Regulamentul respectiv introduce, în special, norme cu privire la perceperea de comisioane interbancare pentru operațiunile cu cardul și vizează accelerarea în continuare a realizării unei veritabile piețe integrate a plăților cu cardul.
- (3) Directiva 2007/64/CE a fost adoptată în decembrie 2007, pe baza unei propuneri a Comisiei din decembrie 2005. De atunci, piața plăților de mică valoare a cunoscut importante inovații tehnice, conducând la creșterea rapidă a numărului de plăți electronice și de pe dispozitive mobile și la apariția unor noi tipuri de servicii de plată pe piață, punând la încercare cadrul actual.
- (4) Revizuirea cadrului legislativ al Uniunii privind serviciile de plată și, în special, analiza impactului Directivei 2007/64/CE și consultarea cu privire la cartea verde a Comisiei din 11 ianuarie 2012 intitulată „Către o piață europeană integrată pentru plățile cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”, au arătat că evoluțiile au dat naștere unor provocări importante din perspectiva reglementării. Părți semnificative ale pieței serviciilor de plată, în special plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile, rămân fragmentate de-a lungul frontierelor naționale. Multe produse sau servicii de plată inovatoare nu intră, în întregime sau în mare parte, în domeniul de aplicare al Directivei 2007/64/CE. În plus, domeniul de aplicare al Directivei 2007/64/CE și, în special, elementele excluse din domeniul de aplicare, cum este cazul cu anumite activități legate de plăți, s-au dovedit în câteva cazuri a fi prea ambigue, prea generale sau pur și simplu depășite, având în vedere evoluțiile de pe piață. Aceasta a dus la incertitudine juridică, la apariția unor riscuri potențiale în materie de securitate în lanțul plăților și la o lipsă de protecție a consumatorilor în anumite domenii. S-a dovedit că prestatorii de servicii de plată au avut dificultăți în a demara servicii de plată digitale inovatoare, sigure și ușor de utilizat și în a oferi consumatorilor și comercianților cu amănuntul metode de plată eficiente, convenabile și sigure la nivelul Uniunii. În acest context, există un potențial pozitiv semnificativ, care trebuie explorat într-un mod mai consecvent.
- (5) Dezvoltarea continuă a unei piețe interne integrate pentru plăți electronice sigure este crucială pentru a sprijini creșterea economică a Uniunii și a asigura faptul că consumatorii, comercianții și întreprinderile se pot bucura de varietatea și de transparența serviciilor de plată pentru a beneficia pe deplin de piața internă.
- (6) Ar trebui instituite norme noi care să acopere lacunele legislative și care, în același timp, să ofere mai multă claritate juridică și să asigure o aplicare consecventă a cadrului legislativ în întreaga Uniune. Ar trebui garantate condiții de operare echivalente participanților existenți la piață și celor nou-apăruți, permițând noi mijloace de plată pentru a face accesibilă o piață mai mare și asigurând un nivel ridicat de protecție a consumatorilor care utilizează aceste servicii de plată în întreaga Uniune. Aceasta ar trebui să conducă la o mai mare eficiență a sistemului de plată în ansamblu, la mai multe opțiuni și la o mai mare transparență în materie de servicii de plată, sporind în același timp încrederea consumatorilor într-o piață armonizată a plăților.
- (7) În ultimii ani, riscurile în materie de securitate aferente plăților electronice au crescut. Aceasta se datorează complexității tehnice crescânde a acestora, a volumului tot mai mare de plăți electronice la nivel mondial și a apariției unor noi tipuri de servicii de plată. Serviciile de plată efectuate în condiții de siguranță și securitate reprezintă o condiție esențială pentru o piață funcțională a serviciilor de plată. Utilizatorii serviciilor de plată ar trebui să fie protejați în mod adecvat împotriva acestor riscuri. Serviciile de plată sunt esențiale pentru funcționarea unor activități economice și sociale vitale.
- (8) Dispozițiile prezentei directive privind transparența și cerințele de informare pentru prestatorii de servicii de plată, precum și cele privind drepturile și obligațiile aferente furnizării și utilizării serviciilor de plată ar trebui să se aplice, de asemenea, după caz, operațiunilor în care unul dintre prestatorii de servicii de plată se află în afara Spațiului Economic European (SEE), pentru a evita abordări divergente de la un stat membru la altul în detrimentul consumatorilor. După caz, dispozițiile respective ar trebui extinse la operațiunile efectuate în orice monedă oficială între prestatorii de servicii de plată care sunt situați pe teritoriul SEE.
- (9) Remiterea de bani reprezintă un serviciu de plată simplu, care se bazează de regulă pe furnizarea unei sume în numerar de către un plătitor către un prestator de servicii de plată, care transmite suma corespunzătoare, de exemplu, prin intermediul unei rețele de comunicații, unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează pe seama beneficiarului plății. În unele state membre, supermarketurile, comercianții și alți operatori cu amănuntul furnizează publicului un serviciu corespunzător care permite plata facturilor pentru utilități publice și a altor facturi uzuale ale gospodăriilor. Aceste servicii de plată a facturilor ar trebui considerate drept remitere de bani, cu excepția cazurilor în care autoritățile competente consideră că activitatea este asimilabilă unui alt serviciu de plată.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (JO L 123, 19.5.2015, p. 1).

- (10) Prezenta directivă introduce o definiție neutră a acceptării operațiunilor de plată pentru a reda nu doar modelele tradiționale de acceptare, structurate în jurul utilizării cardurilor de plată, ci și diferitele modele de afaceri, inclusiv pe acelea în care sunt implicați mai mulți acceptanți. Acest lucru ar trebui să asigure o protecție similară pentru toți comercianții, indiferent de instrumentul de plată utilizat pentru efectuarea plății, în cazul în care activitatea este aceeași cu acceptarea operațiunilor cu cardul. Serviciile tehnice furnizate prestatorilor de servicii de plată, precum simpla prelucrare și stocare de date sau operarea terminalelor, nu ar trebui să fie considerate că constituie o acceptare. În plus, unele modele de acceptare nu oferă un transfer real al fondurilor de la acceptant la beneficiarul plății deoarece părțile pot conveni asupra altor forme de decontare.
- (11) Excluderea din domeniul de aplicare a Directivei 2007/64/CE privind operațiunile de plată efectuate prin intermediul unui agent comercial pe seama plătitorului sau al beneficiarului plății este aplicată foarte diferit în statele membre. Anumite state membre permit utilizarea excluderii de către platformele de comerț electronic care acționează în calitate de intermediar atât pe seama cumpărătorilor individuali, cât și al vânzătorilor individuali fără o marjă reală de a negocia sau de a realiza vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii. O astfel de aplicare a excluderii depășește domeniul de aplicare prevăzut în directiva respectivă și ar putea conduce la creșterea riscurilor pentru consumatori, întrucât acești prestatori rămân în afara protecției oferite de cadrul juridic. Diversitatea practicilor de aplicare conduce de asemenea la denaturarea concurenței în cadrul pieței de plăți. Pentru a răspunde acestor preocupări, excluderea ar trebui să se aplice în cazul în care agenții acționează doar pe seama plătitorului sau doar pe seama beneficiarului plății, indiferent dacă se află în posesia fondurilor clienților sau nu. În cazul în care acționează atât pe seama plătitorului, cât și pe seama beneficiarului plății (cum ar fi anumite platforme de comerț electronic), agenții ar trebui să fie excluși doar dacă nu intră în posesia fondurilor clienților sau nu le controlează în niciun moment.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice activităților societăților de transport de numerar (*Cash-in-Transit* – CIT) și societăților de gestionare a numerarului (*Cash Management Companies* – CMC), în cazul cărora activitățile vizate sunt limitate la transportul fizic al bancnotelor și al monedelor.
- (13) Reacțiile din partea pieței arată că activitățile de plată care fac obiectul excluderii privind rețelele limitate comportă frecvent volume și valori de plată semnificative și oferă consumatorilor sute sau mii de produse și servicii diferite. Aceasta nu corespunde cu scopul excluderii rețelelor limitate, astfel cum este acesta prevăzut în Directiva 2007/64/CE și presupune riscuri mai mari și o lipsă a protecției juridice pentru utilizatorii serviciilor de plată, în special pentru consumatori, precum și dezavantaje clare pentru participanții de pe piața reglementată. Pentru a ajuta la limitarea acestor riscuri, nu ar trebui să fie posibil ca același instrument să fie utilizat pentru a face operațiuni de plată în vederea achiziției de bunuri și servicii în mai multe rețele limitate sau în vederea achiziției unei game nelimitate de bunuri și servicii. Un instrument de plată ar trebui să fie considerat ca fiind utilizat în cadrul unei astfel de rețele limitate dacă acesta poate fi folosit exclusiv în următoarele circumstanțe: în primul rând, pentru achiziționarea de bunuri și servicii de la un anumit comerciant cu amănuntul sau de la un anumit lanț de comercianți cu amănuntul, dacă entitățile implicate sunt legate în mod direct printr-un acord comercial care prevede, de exemplu, utilizarea unei singure mărci de plată, iar marca de plată respectivă este utilizată la punctele de vânzare și este afișată, ori de câte ori este posibil, pe instrumentul de plată care poate fi folosit în locul respectiv; în al doilea rând, pentru achiziționarea unei game foarte limitate de bunuri sau servicii, de exemplu când domeniul de utilizare este efectiv limitat la un număr restrâns de bunuri sau servicii conectate din punct de vedere funcțional, indiferent de localizarea geografică a punctului de vânzare; sau în al treilea rând, atunci când instrumentul de plată este reglementat de o autoritate publică națională sau regională în scopuri sociale sau fiscale specifice pentru a achiziționa anumite bunuri sau servicii.
- (14) Instrumentele de plată care fac obiectul excluderii privind rețelele limitate ar putea să includă cardurile de fidelitate, cardurile de combustibil, cardurile de membru, cardurile pentru transportul public, tichetele de parcare, bonurile de masă sau bonurile pentru servicii, care fac uneori obiectul unui cadru legislativ specific din dreptul muncii sau dreptul fiscal, destinat să promoveze utilizarea unor astfel de instrumente pentru a realiza obiective prevăzute în legislația socială. În cazul în care astfel de instrumente cu scop predeterminat se transformă în instrumente cu scop general, nu ar trebui să se mai aplice excluderea din domeniul de aplicare al prezentei directive. Instrumentele care pot fi utilizate pentru achiziții în magazinele unor comercianți incluși pe o listă nu ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, deoarece aceste instrumente sunt concepute în principiu pentru o rețea de prestatori de servicii în continuă creștere. Excluderea privind rețelele limitate ar trebui să se aplice în combinație cu obligația potențialilor prestatori de servicii de plată de a notifica activitățile care intră în domeniul său de aplicare.
- (15) Directiva 2007/64/CE exclude din domeniul său de aplicare anumite operațiuni de plată prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații sau informatice în cazul în care operatorul de rețea acționează nu numai ca un intermediar pentru livrarea bunurilor și a serviciilor digitale prin dispozitivul în cauză, ci adaugă de asemenea valoare acestor bunuri sau servicii. În particular, această excludere permite așa-numita facturare prin intermediul operatorului sau cumpărare directă cu ajutorul facturii de telefon, ceea ce contribuie la dezvoltarea de noi modele de afaceri bazate pe vânzarea de conținut digital și pe servicii de voce la o valoare redusă, începând cu tonurile de apel și serviciile premium prin SMS. Aceste servicii includ divertismentul, cum ar fi chat și descărcări de conținut video, de muzică și de jocuri, informațiile, cum ar fi cele despre vreme, știri, noutăți sportive, informații bursiere și informațiile telefonice, participarea la emisiuni radio și TV, cum ar fi votare, participare la concursuri și contribuții

live. Semnalele venite din zona pieței de profil nu prezintă niciun indiciu că astfel de operațiuni de plată, pe care consumatorii le consideră convenabile pentru plățile de valoare redusă, s-ar fi transformat într-un serviciu general de intermediere a plăților. Cu toate acestea, din cauza formulării ambigue a excluderii relevante, această excludere a fost pusă în aplicare în mod diferit în statele membre, conducând la lipsa securității juridice pentru operatori și consumatori și, în anumite cazuri, a permis serviciilor de intermediere a plăților să susțină că sunt eligibile pentru o excludere nelimitată din domeniul de aplicare a Directivei 2007/64/CE. Prin urmare, este oportun să se clarifice mai bine și să se restrângă domeniul de aplicare al eligibilității pentru respectiva excludere pentru astfel de prestatori de servicii specificând tipurile de operațiuni de plată cărora li se aplică.

- (16) Excluderea referitoare la anumite operațiuni de plată efectuate prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații sau informatice ar trebui să se axeze în mod special pe microplăți pentru conținut digital și pentru servicii de voce. Ar trebui introdusă o trimitere clară la operațiunile de plată pentru achiziționarea de bilete electronice pentru a ține cont de evoluțiile din domeniul plăților conform cărora, în special, clienții pot comanda, plăti, obține și valida bilete electronice din orice loc și în orice moment folosind telefoane mobile sau alte dispozitive. Biletele electronice permit și facilitează prestarea de servicii pe care consumatorii le-ar putea altfel achiziționa sub formă de bilet pe suport de hârtie și includ transportul, divertismentul, parcare mașinii și intrarea în diverse locuri, însă exclud bunurile fizice, reducând astfel costurile de producție și de distribuție aferente canalelor tradiționale de vânzare de bilete pe suport de hârtie și sporind confortul clienților, oferindu-le modalități noi și simple de achiziționare a biletelor. Pentru a ușura sarcina entităților care colectează donații în scopuri caritabile, operațiunile de plată în legătură cu astfel de donații ar trebui excluse. Statele membre ar trebui, în conformitate cu dreptul intern, să aibă libertatea de a limita excluderile la donațiile colectate în favoarea organizațiilor caritabile înregistrate. În ansamblu, excluderea ar trebui să se aplice doar în cazul în care valoarea operațiunilor de plată este sub un anumit prag, pentru a o limita în mod clar la plățile cu un profil scăzut de risc.
- (17) Zona unică de plăți în euro (SEPA) a facilitat crearea la nivelul Uniunii a „întreprinderilor de plată” și a „întreprinderilor de colectare”, care au permis centralizarea tuturor operațiunilor de plată ale aceluiași grup. În acest sens, operațiunile de plată efectuate între o întreprindere-mamă și filiala sa sau între filialele aceleiași întreprinderi-mamă de către un prestator de servicii de plată care aparține aceluiași grup, ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. Colectarea ordinelor de plată pe seama grupului de către o întreprindere-mamă sau de către o filială a sa în vederea transmiterii mai departe către un prestator de servicii de plată nu ar trebui să fie considerată serviciu de plată în sensul prezentei directive.
- (18) Directiva 2007/64/CE a exclus din domeniul său de aplicare serviciile de plată care sunt furnizate de operatorii de bancomate independent de prestatori de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont. Respectiva excludere a stimulat creșterea serviciilor independente de bancomat în multe state membre, în special în zonele mai puțin populate. Excluderea completă a acestei părți, în creștere rapidă, a pieței bancomatelor din domeniul de aplicare al prezentei directive ar conduce, totuși, la confuzii referitoare la comisioanele de retragere. În situații transfrontaliere, acest lucru ar putea conduce la dublă taxare pentru aceeași retragere de către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont și de către operatorul bancomatului. În consecință, pentru a menține furnizarea de servicii de bancomat, asigurând în același timp claritatea privind comisioanele de retragere, este oportună menținerea excluderii, solicitând însă operatorilor de bancomat să respecte anumite dispoziții de transparență din prezenta directivă. În plus, comisioanele aplicate de operatorii bancomatelor nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 924/2009.
- (19) De multe ori, prestatorii de servicii care au încercat să beneficieze de o excludere din domeniul de aplicare a Directivei 2007/64/CE nu s-au consultat cu autoritățile pentru a stabili dacă activitățile lor fac obiectul directivei respective sau sunt excluse din domeniul de aplicare a acesteia, ci s-au bazat pe propriile evaluări. Acest lucru a condus la o aplicare diversă a anumitor excluderi în rândul statelor membre. De asemenea, s-ar putea ca anumite excluderi să fi fost utilizate de prestatorii de servicii de plată pentru a-și modifica modelele de afaceri astfel încât activitățile de plată pe care le oferă să nu intre în domeniul de aplicare al directivei menționate. Aceasta poate conduce la creșterea riscurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată și la condiții divergente pentru prestatorii de servicii de plată la nivelul pieței interne. Prin urmare, prestatorii de servicii ar trebui obligați să notifice activitățile relevante autorităților competente, astfel încât autoritățile competente să poată evalua dacă cerințele prevăzute în dispozițiile relevante sunt îndeplinite și pentru a asigura o interpretare omogenă a normelor la nivelul pieței interne. În special, pentru toate acele excluderi care se bazează pe respectarea unui prag, ar trebui să se prevadă o procedură de notificare pentru a asigura conformarea la cerințele specifice.
- (20) În plus, este important să se includă cerința ca potențialii prestatori de servicii de plată să notifice autorităților competente activitățile pe care le prestează în cadrul unei rețele limitate, pe baza criteriilor stabilite în prezenta directivă, dacă valoarea operațiunilor de plată depășește un anumit prag. Autoritățile competente ar trebui să evalueze dacă activitățile notificate pot fi considerate activități prestate în cadrul unei rețele limitate.
- (21) Definiția serviciilor de plată ar trebui să fie neutră din punct de vedere tehnologic și să permită dezvoltarea de noi tipuri de servicii de plată, asigurând în același timp condiții de operare echivalente pentru prestatorii de servicii de plată existenți și noi.

- (22) Prezenta directivă ar trebui să respecte abordarea adoptată prin Directiva 2007/64/CE, care are drept obiect toate tipurile de servicii electronice de plată. Prin urmare, este în continuare neoportun ca noile norme să se aplice acelor servicii în cazul cărora transferul de fonduri de la plătitor la beneficiarul plății sau transportul acestora este efectuat în exclusivitate sub formă de bancnote și monede sau în cazul cărora transferul se bazează pe cec pe suport de hârtie, cambie pe suport de hârtie, bilet la ordin sau alt instrument, vouchere pe suport de hârtie sau carduri trase asupra unui prestator de servicii de plată sau a unei alte părți în scopul de a pune fonduri la dispoziția beneficiarului plății.
- (23) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice operațiunilor de plată efectuate în numerar, deoarece există deja o piață unică pentru plățile efectuate în numerar. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice nici operațiunilor de plată bazate pe cecuri pe suport de hârtie deoarece, prin însăși natura lor, acestea nu pot fi procesate la fel de eficient ca alte mijloace de plată. Cu toate acestea, bunele practici în acest domeniu ar trebui să se bazeze pe principiile prevăzute în prezenta directivă.
- (24) Este necesar să se specifice categoriile de prestatori de servicii de plată care pot presta în mod legitim servicii de plată în întreaga Uniune, și anume instituțiile de credit care acceptă depozite de la utilizatori pe care le pot utiliza pentru finanțarea operațiunilor de plată, instituții care ar trebui să continue să fie supuse cerințelor prudențiale prevăzute de Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, instituțiile emitente de monedă electronică care emit monedă electronică ce poate fi folosită pentru finanțarea operațiunilor de plată și care ar trebui să continue să facă obiectul cerințelor prudențiale prevăzute de Directiva 2009/110/CE, precum și instituțiile de plată și oficii poștale care efectuează operațiuni de virament abilitate în acest sens în temeiul dreptului intern. Aplicarea respectivului cadru juridic ar trebui să se limiteze la prestatorii de servicii care furnizează servicii de plată ca ocupație sau ca activitate comercială obișnuită, în conformitate cu prezenta directivă.
- (25) Prezenta directivă stabilește norme privind executarea operațiunilor de plată în cadrul cărora fondurile sunt constituite din monedă electronică, conform definiției din Directiva 2009/110/CE. Cu toate acestea, prezenta directivă nu reglementează emisiunea de monedă electronică astfel cum este prevăzută în Directiva 2009/110/CE. Prin urmare, instituțiile de plată nu ar trebui să fie autorizate să emită monedă electronică.
- (26) Directiva 2007/64/CE instituie un regim prudențial, introducând o autorizație unică pentru toți prestatorii de servicii de plată a căror activitate nu este legată de acceptarea de depozite sau de emisiunea de monedă electronică. În acest scop, Directiva 2007/64/CE a introdus o nouă categorie de prestatori de servicii de plată, și anume „instituțiile de plată”, prevăzându-se autorizarea, sub rezerva unui set de condiții stricte și complete, pentru persoanele juridice care nu sunt încadrate în categoriile existente, de a presta servicii de plată în întreaga Uniune. Astfel, aceste servicii ar trebui să fie supuse aceluiași condiții în întreaga Uniune.
- (27) De la adoptarea Directivei 2007/64/CE au apărut noi tipuri de servicii de plată, în special în domeniul plăților prin internet. Au evoluat îndeosebi serviciile de inițiere a plății în domeniul comerțului electronic. Aceste servicii de plată joacă un rol în plățile din cadrul comerțului electronic, prin stabilirea unei punți informatice între site-ul de internet al unui comerciant și platforma bancară online a prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont al plătitorului, în vederea inițierii de plăți prin internet pe bază de transfer-credit.
- (28) În plus, evoluțiile tehnologice au condus la apariția în ultimii ani a unei serii de servicii complementare, cum ar fi serviciile de informare cu privire la conturi. Aceste servicii oferă utilizatorului serviciilor de plată informații cumulative online cu privire la unul sau la mai multe conturi de plăți deținute la unul sau la mai mulți prestatori diferiți de servicii de plată și accesate prin intermediul interfețelor online ale prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont. Utilizatorul serviciilor de plată poate avea imediat, în orice moment, o vedere de ansamblu asupra situației sale financiare. Serviciile respective ar trebui să facă la rândul lor obiectul prezentei directive, pentru a le oferi consumatorilor un grad adecvat de protecție privind plățile lor și privind datele contului lor, precum și securitate juridică în privința statutului de prestator de servicii de informare cu privire la conturi.
- (29) Serviciile de inițiere a plății permit prestatorului de servicii de inițiere a plății să ofere beneficiarului plății asigurarea că plata a fost inițiată pentru a stimula beneficiarul plății să livreze bunul sau să furnizeze serviciul fără întârzieri nejustificate. Aceste servicii oferă o soluție cu costuri reduse atât pentru comercianți, cât și pentru consumatori și le oferă acestora din urmă posibilitatea de a efectua cumpărături online chiar dacă nu dispun de un card de plată. Deoarece în prezent serviciile de inițiere a plății nu fac obiectul Directivei 2007/64/CE, nu sunt în mod necesar supravegheate de către o autoritate competentă și nu sunt obligate să respecte Directiva 2007/64/CE. Această

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

situație pune o serie de probleme de ordin juridic, printre altele în ceea ce privește protecția consumatorilor, securitatea și răspunderea, precum și concurența și protecția datelor, în special în ceea ce privește protecția datelor utilizatorilor serviciilor de plată în conformitate cu normele Uniunii de protecție a datelor. Prin urmare, noile norme ar trebui să ofere soluții pentru aceste probleme.

- (30) Elementele de securitate personalizate utilizate pentru autentificarea în siguranță a clienților de către utilizatorul serviciilor de plată sau de către prestatorul de servicii de inițiere a plății sunt, de obicei, cele emise de prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont. Nu este neapărat necesar ca prestatorii de servicii de inițiere a plății să intre într-o relație contractuală cu prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont și, indiferent de modelul de afaceri utilizat de prestatorii de servicii de inițiere a plății, prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont permit prestatorilor de servicii de inițiere a plății să se bazeze pe procedurile de autentificare oferite de prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont în vederea inițierii unei anumite plăți pe seama plătitorului.
- (31) Atunci când prestează exclusiv servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de inițiere a plății nu deține fondurile utilizatorului în nicio etapă a lanțului plăților. Dacă un prestator de servicii de inițiere a plății intenționează să furnizeze servicii de plată în legătură cu care deține fondurile utilizatorului, acesta ar trebui să obțină autorizație deplină pentru respectivele servicii.
- (32) Serviciile de inițiere a plății se bazează pe accesul direct sau indirect al prestatorului de servicii de inițiere a plății la contul plătitorului. Un prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, care furnizează mecanismul de acces indirect, ar trebui, de asemenea, să permită accesul direct pentru prestatorii de servicii de inițiere a plății.
- (33) Prezenta directivă ar trebui să vizeze asigurarea continuității pe piață, permițând noilor prestatori de servicii și celor existenți, indiferent de modelul de afaceri aplicat de aceștia, să își ofere serviciile într-un cadru de reglementare clar și armonizat. În așteptarea aplicării acestor norme, fără a aduce atingere nevoii de a asigura securitatea operațiunilor de plată și protecția consumatorilor împotriva riscului demonstrabil de fraudă, statele membre, Comisia, Banca Centrală Europeană (BCE) și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ (ABE) ar trebui să garanteze concurența loială pe această piață, evitând discriminarea nejustificată împotriva oricărui actor existent pe piață. Orice prestator de servicii de plată, inclusiv prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont utilizatorului serviciilor de plată, ar trebui să poată oferi servicii de inițiere a plății.
- (34) Prezenta directivă nu modifică în mod semnificativ condițiile de acordare și de menținere a autorizării ca instituție de plată. La fel ca în Directiva 2007/64/CE, condițiile includ cerințe prudențiale proporționale cu riscurile operaționale și financiare cu care aceste organisme se confruntă în cursul activității lor. În acest context, este necesară existența unui regim coerent în cadrul căruia la capitalul inițial să fie asociat un capital permanent, regim care ar putea fi perfecționat la momentul potrivit, în funcție de nevoile pieței. Din cauza mării diversități din domeniul serviciilor de plată, prezenta directivă ar trebui să autorizeze diverse metode, la care să se asocieze o anumită marjă de latitudine în materie de supraveghere, pentru a asigura că aceleași riscuri sunt tratate în același mod pentru toți prestatorii de servicii de plată. Cerințele privind instituțiile de plată ar trebui să reflecte faptul că instituțiile de plată sunt implicate în mai multe activități specializate și limitate, generând astfel riscuri mai restrânse și mai ușor de supravegheat și de controlat decât cele care survin în gama mai largă de activități ale instituțiilor de credit. În special, ar trebui să li se interzică instituțiilor de plată să accepte depozite de la utilizatori și ar trebui să li se permită să folosească fonduri primite de la utilizatori doar în vederea prestării unor servicii de plată. Normele prudențiale obligatorii, inclusiv cele privind capitalul inițial, ar trebui să corespundă riscului aferent serviciului de plată în cauză prestat de instituția de plată. Ar trebui să se considere că Prestatorii de servicii de plată care prestează doar servicii de inițiere a plății ar trebui considerați ca prezentând un risc mediu în ceea ce privește capitalul inițial.
- (35) Prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, atunci când furnizează exclusiv respectivele servicii, nu dețin fondurile clienților. În consecință, ar fi disproporționat să se impună cerințe de fonduri proprii pentru acești noi participanți pe piață. Cu toate acestea, este important ca aceștia să își poată îndeplini obligațiile aferente activităților lor. Prin urmare, ar trebui să li se impună să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau o garanție comparabilă. ABE ar trebui să elaboreze orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, privind criteriile pe baza cărora statele membre să stabilească suma minimă a asigurării de răspundere civilă profesională sau a garanției comparabile. ABE nu ar trebui să facă distincție între asigurarea de răspundere civilă profesională și garanția comparabilă, întrucât acestea ar trebui să fie interschimbabile.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (36) Pentru a evita abuzurile la adresa dreptului de stabilire, este necesar să se impună ca instituția de plată care solicită autorizarea într-un stat membru să furnizeze cel puțin o parte din activitatea sa de prestare de servicii de plată în statul membru respectiv.
- (37) Ar trebui să se prevadă ca fondurile utilizatorilor serviciilor de plată să fie păstrate separat de fondurile instituției de plată. Cerințele în materie de protejare a fondurilor sunt necesare în momentul în care o instituție de plată se află în posesia fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată. În situația în care aceeași instituție de plată execută o operațiune de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății și în care plătitorului i se pune la dispoziție o linie de credit, ar putea fi oportun să se protejeze fondurile în favoarea beneficiarului plății din momentul în care acestea reprezintă creanța beneficiarului plății față de instituția de plată. De asemenea, instituțiile de plată ar trebui să fie supuse unor obligații stringente în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (38) Prezenta directivă nu modifică obligațiile instituțiilor de plată în ceea ce privește raportarea și obligațiile acestora de a efectua auditarea conturilor lor anuale și consolidate. Instituțiile de plată ar trebui să își întocmească conturile anuale și conturile consolidate în conformitate cu Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. Conturile anuale și conturile consolidate urmează să fie auditate, cu excepția cazului în care instituția de plată este exceptată de la această obligație în temeiul directivelor respective.
- (39) Atunci când prestează unul sau mai multe dintre serviciile de plată care fac obiectul prezentei directive, prestatorii de servicii de plată ar trebui să dețină întotdeauna conturi de plăți folosite exclusiv pentru operațiuni de plată. Pentru ca prestatorii de servicii de plată să poată presta servicii de plată, este esențial ca aceștia să aibă posibilitatea de a deschide și de a administra conturi la instituții de credit. Statele membre ar trebui să se asigure că accesul la respectivele conturi este furnizat într-o manieră nediscriminatorie și proporțională cu scopul legitim pe care îl urmărește. Deși accesul poate fi elementar, ar trebui să fie întotdeauna suficient de extins pentru ca instituția de plată să își poată presta serviciile fără restricții și eficient.
- (40) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze acordarea de credit de către instituțiile de plată, și anume acordarea de linii de credit și emiterea de carduri de credit, doar dacă acesta este strâns legat de serviciile de plată. Numai în cazul în care acordarea creditului se face cu scopul de a facilita efectuarea serviciilor de plată, fiind vorba de un credit pe termen scurt acordat pentru o perioadă care să nu depășească 12 luni, inclusiv sub forma unui credit care poate fi reînnoit, este oportun să se permită instituțiilor de plată să acorde un astfel de credit în ceea ce privește activitățile lor transfrontaliere, cu condiția ca acest credit să fie refinanțat folosind în principal fondurile proprii ale instituției de plată, precum și alte fonduri de pe piețele de capital, și nu fondurile deținute pe seama clienților în scopul efectuării de servicii de plată. Aceste norme nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii sau măsurilor naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori care nu sunt armonizate prin prezenta directivă.
- (41) În general, s-a dovedit că există o cooperare satisfăcătoare între autoritățile naționale competente responsabile cu acordarea de autorizații instituțiilor de plată, cu efectuarea de controale și cu luarea de decizii privind retragerea autorizațiilor respective. Cu toate acestea, cooperarea dintre autoritățile competente ar trebui consolidată, atât în ceea ce privește informațiile schimbate între acestea, cât și pentru aplicarea și interpretarea într-o manieră consecventă a prezentei directive, în cazurile în care o instituție de plată autorizată ar dori să presteze servicii de plată în alt stat membru decât statul membru de origine, exercitându-și astfel dreptul de stabilire sau libertatea de a presta servicii („procedura de pașaport”), inclusiv prin intermediul internetului. ABE ar trebui să sprijine soluționarea litigiilor dintre autoritățile competente în contextul cooperării transfrontaliere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. De asemenea, ABE ar trebui să pregătească un set de proiecte de standarde tehnice de reglementare privind cooperarea și schimbul de date.
- (42) Pentru a crește transparența funcționării instituțiilor de plată autorizate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau înregistrate pe lângă acestea, inclusiv a agenților acestora, și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în Uniune, este necesar să se asigure un acces facil al publicului la lista entităților care furnizează servicii de plată. În consecință, ABE ar trebui să instituie și să gestioneze un registru central în care să publice o listă cu denumirile entităților care furnizează servicii de plată. Statele membre ar trebui să se asigure că datele pe care le furnizează sunt actualizate. Aceste măsuri ar trebui să contribuie, de asemenea, la consolidarea cooperării dintre autoritățile competente.

⁽¹⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽³⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

- (43) Disponibilitatea unor informații exacte și actualizate ar trebui crescută solicitând instituțiilor de plată să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate, în privința oricăror modificări care afectează exactitatea informațiilor și a dovezilor furnizate ca parte a procesului de autorizare, inclusiv în ceea ce privește agenții sau entitățile suplimentare către care sunt externalizate anumite activități. Autoritățile competente ar trebui să verifice, în cazul existenței unor suspiciuni, corectitudinea informațiilor primite.
- (44) Statele membre ar trebui să poată solicita ca instituțiile de plată care funcționează pe teritoriul lor și al căror sediu central este situat în alt stat membru să le transmită periodic rapoarte privind activitățile pe care le desfășoară pe teritoriile acestora, în scopuri de informare sau în scopuri statistice. În cazul în care instituțiile de plată funcționează în temeiul dreptului de stabilire, ar trebui să fie posibil ca aceste informații să fie utilizate pentru monitorizarea conformității cu titlurile III și IV ale prezentei directive, iar statele membre ar trebui să fie în măsură să impună instituțiilor de plată respective să numească un punct central de contact pe teritoriul acestora, pentru a facilita supravegherea rețelelor de agenți de către autoritățile competente. ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde de reglementare care să stabilească criteriile pentru a determina momentul oportun al desemnării unui punct central de contact, precum și funcțiile posibile ale acestuia. Obligația de a desemna un punct central de contact ar trebui să fie proporțională cu obiectivul urmărit de comunicare adecvată și de raportare a informațiilor privind conformarea cu titlurile III și IV în statul membru gazdă.
- (45) În situații de urgență, dacă este necesar să se acționeze imediat pentru a gestiona o amenințare gravă la adresa interesului colectiv al utilizatorilor serviciilor de plată din statul membru gazdă, precum fraudă pe scară largă, autoritățile competente ale statului membru gazdă ar trebui să poată lua măsuri preventive, în paralel cu cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente ale statului membru gazdă și statului membru de origine și sub rezerva măsurilor luate de autoritatea competentă a statului membru de origine. Măsurile respective ar trebui să fie adecvate, proporționale cu obiectivul urmărit, nediscriminatorii și de natură temporară. Măsurile ar trebui să fie justificate în mod corespunzător. Autoritățile competente ale statului membru de origine al instituției de plată relevante și alte autorități vizate, cum ar fi Comisia și ABE, ar trebui să fie informate în prealabil sau, dacă acest lucru nu este posibil având în vedere situația de urgență, fără întârzieri nejustificate.
- (46) Prezenta directivă precizează setul minim de competențe pe care ar trebui să le aibă autoritățile competente pentru supravegherea respectării normelor de către instituțiile de plată, dar aceste competențe trebuie exercitate cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la viață privată. Fără a aduce atingere controlului exercitat de o autoritate independentă (autoritate națională de protecție a datelor), în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, statele membre ar trebui să instituie garanții adecvate și eficiente în cazul în care exercitarea respectivelor competențe ar putea conduce la abuzuri sau la acte arbitrare care implică încălcări grave ale respectivelor drepturi, de exemplu prin autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, dacă este cazul.
- (47) Este important să se asigure că toate persoanele care prestează servicii de plată sunt obligate să respecte un anumit nivel minim de cerințe juridice și de reglementare. Astfel, este oportun să se impună înregistrarea identității și a situației geografice a tuturor persoanelor care prestează servicii de plată, inclusiv a persoanelor care nu îndeplinesc toate condițiile pentru autorizarea ca instituții de plată. Această abordare este în acord cu argumentarea recomandării speciale VI a Grupului de Acțiune Financiară Internațională privind prevenirea spălării banilor, care prevede un mecanism prin care prestatorii de servicii de plată care nu pot îndeplini toate condițiile prevăzute în recomandarea respectivă să poată fi totuși considerați instituții de plată. În acest scop, chiar și în cazul în care persoanele sunt scutite total sau parțial de condițiile de autorizare, statele membre ar trebui să le înscrie în registrul instituțiilor de plată. Cu toate acestea, este esențial ca posibilitatea acordării de derogări să fie condiționată de cerințe stricte referitoare la valoarea operațiunilor de plată. Instituțiile de plată care beneficiază de o derogare nu ar trebui să beneficieze de dreptul de stabilire sau de libertatea de a presta servicii și nu ar trebui să exercite indirect aceste drepturi atunci când sunt membre ale unui sistem de plată.
- (48) Având în vedere natura specifică a activității realizate și riscurile legate de furnizarea de servicii de informare cu privire la conturi, este oportun să se prevadă un regim prudențial specific pentru prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi. Prestatorilor de servicii de informare cu privire la conturi ar trebui să li se permită să furnizeze servicii transfrontaliere, beneficiind de regulile privind „procedura de pașaport”.
- (49) Este esențial ca orice prestator de servicii de plată să poată avea acces la serviciile infrastructurilor tehnice ale sistemelor de plată. Cu toate acestea, un astfel de acces ar trebui să facă obiectul unor cerințe adecvate, pentru a asigura integritatea și stabilitatea sistemelor în cauză. Fiecare prestator de servicii de plată care solicită participarea la un sistem de plată ar trebui să își asume riscul reprezentat de propria alegere a sistemului și să furnizeze

sistemului de plată dovedi că organizarea sa internă este suficient de solidă pentru a face față tuturor tipurilor de riscuri. Respectivul sistem de plată include în general schemele de carduri cvadripartite și principalele sisteme de procesare a transferurilor-credit și a debitărilor directe. Pentru a asigura egalitatea de tratament în întreaga Uniune între diversele categorii de prestatori de servicii de plată autorizați, în conformitate cu termenii autorizației care le-a fost acordată, este necesară clarificarea normelor privind accesul la sistemele de plată.

- (50) Ar trebui să se prevadă tratamentul nediscriminatoriu al instituțiilor de plată și de credit autorizate, astfel încât toți prestatorii de servicii de plată aflați în concurență în cadrul pieței interne să poată recurge la serviciile infrastructurilor tehnice ale acestor sisteme de plată, în aceleași condiții. Este oportun să se prevadă un tratament diferit pentru prestatorii de servicii de plată autorizați și pentru cei care beneficiază de o derogare în temeiul prezentei directive, precum și de derogarea în temeiul articolului 3 din Directiva 2009/110/CE, având în vedere diferențele existente între cadrele prudențiale ale acestora. În orice caz, diferențele în privința condițiilor legate de preț ar trebui permise doar în cazul în care acestea sunt motivate de diferențe între costurile suportate de prestatorii de servicii de plată. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a limita accesul la sistemele cu importanță sistemică în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau competenței BCE și a Sistemului European al Băncilor Centrale în ceea ce privește accesul la sisteme de plată.
- (51) Prezenta directivă nu aduce atingere domeniului de aplicare al Directivei 98/26/CE. Cu toate acestea, pentru a asigura concurența loială între prestatorii de servicii de plată, un participant la un sistem de plată desemnat supus condițiilor prevăzute de Directiva 98/26/CE care furnizează servicii în legătură cu un astfel de sistem unui prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat ar trebui de asemenea să acorde accesul la astfel de servicii, atunci când este solicitat în acest sens, într-o manieră obiectivă, proporțională și nediscriminatorie, oricărui alt prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat. Prestatorii de servicii de plată cărora li se acordă acest acces nu ar trebui, cu toate acestea, să fie considerați participanți astfel cum sunt definiți în Directiva 98/26/CE și, implicit, nu ar trebui să beneficieze de protecția acordată de respectiva directivă.
- (52) Dispozițiile privind accesul la sistemele de plată nu ar trebui să se aplice sistemelor create și operate de un singur prestator de servicii de plată. Astfel de sisteme de plată pot funcționa fie în concurență directă cu sistemele de plată, fie, în cele mai multe cazuri, într-o nișă de piață care nu este acoperită în mod corespunzător de sistemele de plată. Astfel de sisteme includ schemele tripartite, cum ar fi schemele de carduri tripartite, în măsura în care acestea nu funcționează niciodată ca scheme de carduri cvadripartite de facto, de exemplu bazându-se pe deținătorii de licență, pe agenți sau pe partenerii de comarcare. De asemenea, aceste sisteme includ, de regulă, serviciile de plată furnizate de prestatorii de servicii de telecomunicații în care operatorul schemei este prestatorul de servicii de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății, precum și sistemele interne ale grupurilor bancare. Pentru a stimula concurența pe care aceste sisteme de plată închise o pot face sistemelor de plată consacrate existente, nu ar fi oportun să se acorde unor terți accesul la aceste sisteme de plată închise particulare. Cu toate acestea, astfel de sisteme ar trebui să fie supuse întotdeauna normelor naționale și ale Uniunii în materie de concurență, care pot conține cerința de acordare a accesului la aceste scheme pentru a menține concurența efectivă pe piețele serviciilor de plată.
- (53) Deoarece consumatorii și întreprinderile nu se află în aceeași poziție, aceștia nu necesită același nivel de protecție. Deși este important să se garanteze drepturile consumatorilor prin dispoziții de la care să nu se poată deroga prin contract, este rezonabil să se permită întreprinderilor și organizațiilor să convină altfel atunci când nu realizează operațiuni în care sunt implicați consumatorii. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a dispune ca microîntreprinderile, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei⁽²⁾, să fie tratate în același mod ca și consumatorii. În orice caz, anumite dispoziții de bază ale prezentei directive ar trebui să se aplice în toate cazurile, indiferent de statutul utilizatorului.
- (54) Prezenta directivă ar trebui să specifice obligațiile prestatorilor de servicii de plată în ceea ce privește furnizarea de informații către utilizatorii serviciilor de plată, care ar trebui să primească aceleași nivel ridicat de informații clare cu privire la serviciile de plată, pentru a putea alege în cunoștință de cauză și pentru a-și putea exercita liber opțiunile în cadrul Uniunii. În interesul transparenței, prezenta directivă stabilește cerințele armonizate necesare pentru a garanta furnizarea către utilizatorii serviciilor de plată a unor informații necesare, suficiente și ușor de înțeles cu privire atât la contractul de servicii de plată, cât și la operațiunile de plată. Pentru a promova funcționarea fără obstacole a pieței unice a serviciilor de plată, statele membre ar trebui să adopte doar acele dispoziții în materie de informare stabilite prin prezenta directivă.

(1) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

(2) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

- (55) Consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva practicilor neloiale sau înșelătoare, în conformitate cu Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), precum și cu Directivele 2000/31/CE (²), 2002/65/CE (³), 2008/48/CE, 2011/83/UE (⁴) și 2014/92/UE (⁵) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Dispozițiile acestor directive rămân aplicabile. Cu toate acestea, ar trebui să fie clarificată, în special, relația dintre cerințele de informare precontractuală prevăzute în prezenta directivă și cele prevăzute în Directiva 2002/65/CE.
- (56) Pentru a spori eficiența, informațiile a căror comunicare este obligatorie ar trebui să fie proporționale cu nevoile utilizatorilor și comunicate într-un format standard. Cu toate acestea, cerințele în materie de informare cu privire la o operațiune de plată singulară ar trebui să difere de cele cu privire la un contract-cadru care prevede o serie de operațiuni de plată.
- (57) În practică, contractele-cadru și operațiunile de plată reglementate de acestea sunt mult mai des întâlnite și mai importante din punct de vedere economic decât operațiunile de plată singulare. Dacă există un cont de plăți sau un instrument de plată specific, este obligatoriu un contract-cadru. Din acest motiv, cerințele de informare prealabilă privind contractele-cadru ar trebui să fie detaliate, iar informațiile ar trebui să fie furnizate întotdeauna pe suport de hârtie sau pe alte suporturi durabile, cum ar fi documente imprimate de imprimantele pentru extrase de cont, CD-ROM-uri, DVD-uri și hard diskuri ale calculatoarelor personale pe care se stochează poșta electronică, precum și site-uri de internet, cu condiția ca aceste site-uri să fie accesibile pentru consultare ulterioară pentru o perioadă de timp suficientă pentru scopurile accesării informației respective și cu condiția ca site-urile respective să permită reproducerea informațiilor stocate într-o formă neschimbată. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil ca prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată să convină în contractul-cadru cu privire la modul în care se vor furniza informațiile ulterioare privind operațiunile de plată executate, hotărând, de exemplu, ca în cazul furnizării de servicii bancare prin internet, toate informațiile privind contul de plăți să fie puse la dispoziție online.
- (58) În cazul operațiunilor de plată singulare, informațiile esențiale sunt singurele pe care prestatorul de servicii de plată ar trebui să le furnizeze întotdeauna din proprie inițiativă. Deoarece plătitorul este, de obicei, prezent în momentul în care dă ordinul de plată, nu ar trebui să fie necesar să se prevadă ca informațiile respective să fie furnizate de fiecare dată pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil. Prestatorul de servicii de plată ar trebui să poată să furnizeze informațiile pe cale orală la ghișeu sau să le facă ușor accesibile într-un alt mod, de exemplu afișând condițiile, pe un panou de informare, la punctul de lucru. De asemenea, ar trebui să fie disponibile informații referitoare la locul unde pot fi obținute alte informații mai detaliate, de exemplu, pe pagina de internet. Cu toate acestea, ar trebui ca, la cererea consumatorului, informațiile esențiale să fie furnizate pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.
- (59) Prezenta directivă ar trebui să prevadă dreptul consumatorilor de a primi gratuit informații relevante înainte de a deveni parte la vreun contract de servicii de plată. Consumatorii ar trebui de asemenea să poată solicita pe suport de hârtie informații prealabile, precum și contractul-cadru, gratuit și în orice moment pe durata relației contractuale, pentru a avea posibilitatea de a compara serviciile și condițiile oferite de prestatorii de servicii de plată în caz de litigiu, să își verifice drepturile și obligațiile contractuale, menținându-se astfel un nivel ridicat al protecției consumatorilor. Dispozițiile menționate ar trebui să fie compatibile cu Directiva 2002/65/CE. Dispozițiile explicite privind informațiile gratuite prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să aibă efectul de a permite impunerea unor comisioane pentru informațiile furnizate consumatorilor în temeiul altor directive aplicabile.
- (60) Modul în care informațiile necesare urmează să fie furnizate utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul serviciilor de plată ar trebui să țină seama de nevoile utilizatorului, precum și de aspectele tehnice practice și de eficiența din punctul de vedere al costurilor, în funcție de situație, ținând seama de acordul din contractul de servicii de plată respectiv. Prezenta directivă ar trebui să distingă între două moduri în care informația urmează să fie transmisă de către prestatorul de servicii de plată: fie informația ar trebui să fie furnizată, cu alte cuvinte să fie comunicată activ, la momentul potrivit, de către prestatorul de servicii de plată, în conformitate cu cerințele prezentei directive, fără vreo solicitare din partea utilizatorului serviciilor de plată, fie informațiile ar trebui să fie puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, pe baza unei cereri de informare. În a doua situație,

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

(²) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

(³) Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).

(⁴) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

(⁵) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

utilizatorul serviciilor de plată ar trebui să joace un rol activ pentru a obține informațiile respective, cum ar fi solicitarea expresă a acestora de la prestatorul de servicii de plată, consultarea contului său bancar online sau introducerea cardului său bancar într-o imprimantă pentru extrase de cont. În acest scop, prestatorul de servicii de plată ar trebui să garanteze că accesul la informațiile respective este posibil și că informațiile se află la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată.

- (61) Consumatorul ar trebui să primească, fără comisioane suplimentare, informații de bază privind operațiunile de plată executate. În cazul unei operațiuni de plată singulare, prestatorul de servicii de plată nu ar trebui să perceapă un comision separat pentru aceste informații. În mod similar, informațiile ulterioare privind operațiunile de plată în temeiul unui contract-cadru ar trebui furnizate lunar gratuit. Cu toate acestea, având în vedere importanța transparenței în materie de tarifyare și de nevoile diferite ale clienților, părțile ar trebui să poată să convină cu privire la stabilirea unor comisioane pentru comunicarea mai frecventă a informațiilor sau pentru comunicarea de informații suplimentare. Pentru a ține seama de diversele practici naționale, ar trebui să se permită statelor membre să se impună ca extrasele de cont lunare pentru conturile de plăți pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil să fie furnizate întotdeauna în mod gratuit.
- (62) Pentru a facilita mobilitatea clienților, consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a rezilia un contract-cadru fără a suporta vreun comision. Cu toate acestea, în cazul contractelor reziliate de consumator la mai puțin de șase luni de la data intrării în vigoare, prestatorilor de servicii de plată ar trebui să li se permită să aplice comisioane în conformitate cu costurile suportate din cauza rezilierii contractului-cadru de către consumator. Pentru consumatori, perioada de preaviz convenită ar trebui să nu fie mai lungă de o lună, iar pentru prestatorii de servicii de plată aceasta ar trebui să nu fie mai scurtă de două luni. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligației prestatorului de servicii de plată de a rezilia contractul de servicii de plată în circumstanțe excepționale, în temeiul altor dispoziții relevante din dreptul Uniunii sau din dreptul intern, cum ar fi cele privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, orice acțiune care urmărește înghețarea unor fonduri sau orice altă măsură specifică legată de prevenirea și investigarea infracțiunilor.
- (63) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, în interesul consumatorului, de a menține sau de a introduce restricții sau interdicții privind modificările unilaterale ale clauzelor unui contract-cadru, de exemplu dacă nu există un motiv justificat pentru o astfel de modificare.
- (64) Dispozițiile contractuale nu ar trebui, prin obiectul sau efectele acestora, să discrimineze consumatorii cu reședința legală în Uniune din motive de naționalitate sau de reședință. De exemplu, atunci când un contract-cadru prevede dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, prestatorul de servicii de plată nu ar trebui să aibă posibilitatea de a invoca acest drept doar pentru că utilizatorul serviciilor de plată și-a schimbat reședința în interiorul Uniunii.
- (65) În ceea ce privește comisioanele, experiența a demonstrat că împărțirea acestora între plătitor și beneficiarul plății constituie sistemul cel mai eficient, deoarece ușurează procesarea complet automatizată a plăților. Prin urmare, ar trebui să se prevadă ca, în cadrul procedurii obișnuite, prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului plății să perceapă comisioanele direct de la aceștia. Valoarea comisioanelor percepute poate fi și zero, deoarece dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere practicii prin care prestatorul de servicii de plată nu percepe consumatorilor comisioane la creditarea conturilor acestora. În mod similar, în funcție de temeiul contractului, un prestator de servicii de plată are posibilitatea de a percepe comisioane pentru utilizarea serviciului de plată doar de la beneficiarul plății (comerciantul), caz în care plătitorul nu trebuie să plătească comisioane. Sistemele de plată pot impune taxe sub forma unui abonament. Dispozițiile privind suma transferată sau comisioanele percepute nu au niciun efect direct asupra tarifelor aplicate de prestatorii de servicii de plată sau de alți intermediari.
- (66) Practicile naționale diferite în ceea ce privește comisioanele aplicate pentru utilizarea unui instrument de plată („suprataxare”) au generat o situație foarte eterogenă pe piața plăților din Uniune și au devenit o sursă de confuzie pentru consumatori, în special în contextul comerțului electronic și transfrontalier. Comercianții stabiliți în statele membre în care suprataxarea este autorizată oferă produse și servicii în statele membre în care suprataxarea este interzisă și aplică suprataxarea consumatorului. De asemenea, există multe exemple de comercianți care au impus consumatorilor costuri mult mai ridicate decât costul suportat de respectivii comercianți pentru utilizarea unui anumit instrument de plată. În plus, un argument solid pentru revizuirea practicilor de suprataxare este susținut de faptul că Regulamentul (UE) 2015/751 stabilește norme pentru comisioanele interbancare aplicabile plăților cu cardul. Comisioanele interbancare constituie principalul component al comisioanelor comerciale pentru carduri și pentru plățile cu cardul. Suprataxarea este practica de orientare utilizată uneori de către comercianți pentru a compensa costurile suplimentare ale plăților cu cardul. Regulamentul (UE) 2015/751 impune limite pentru nivelul comisioanelor interbancare. Respectivele limite se vor aplica înainte de interdicția stabilită de prezenta directivă. În consecință, statele membre ar trebui să aibă în vedere să împiedice beneficiarii plății să solicite comisioane pentru utilizarea instrumentelor de plată pentru care comisioanele interbancare sunt reglementate în capitolul II din Regulamentul (UE) 2015/751.

- (67) Deși prezenta directivă recunoaște relevanța instituțiilor de plată, instituțiile de credit rămân principala cale de acces pentru consumatori în vederea obținerii de instrumente de plată. Emiterea unui instrument de plată cu cardul de către un prestator de servicii de plată, indiferent dacă este o instituție de credit sau o instituție de plată, alta decât cea care oferă servicii de cont clientului, ar permite creșterea concurenței pe piață și, prin urmare, mai multe opțiuni și o ofertă mai bună pentru consumatori. În timp ce, în prezent, majoritatea plăților la punctul de vânzare se efectuează cu cardul, gradul actual de inovare în domeniul plăților ar putea duce la apariția rapidă a unor noi canale de plată în anii următori. Prin urmare, este oportun ca, în cadrul revizuirii prezentei directive, Comisia, să acorde o atenție deosebită acestor evoluții, și necesității de a revizui domeniul de aplicare al dispozițiilor privind confirmarea disponibilității fondurilor. Pentru prestatorul de servicii de plată care emite un instrument de plată cu cardul, în special carduri de debit, obținerea unei confirmări cu privire la disponibilitatea fondurilor în contul clientului de la prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont ar permite emitentului să gestioneze mai bine și să reducă în mod corespunzător riscul de credit al acestuia. În același timp, confirmarea respectivă nu ar trebui să permită prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont să blocheze fonduri în contul de plăți al plătitorului.
- (68) Utilizarea unui card sau a unui instrument de plată cu cardul pentru efectuarea unei plăți declanșează deseori generarea unui mesaj de confirmare a disponibilității fondurilor și a două operațiuni de plată rezultate. Prima operațiune are loc între emitent și prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont comerciantului, iar cea de a doua, de obicei o debitare directă, are loc între prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului și emitent. Ambele operațiuni ar trebui tratate în același mod ca orice altă operațiune echivalentă. Un prestator de servicii de plată care emite instrumente de plată cu cardul ar trebui să se supună aceluiași obligații în temeiul prezentei directive, indiferent dacă este sau nu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului, în special din punctul de vedere al responsabilității (de exemplu, autentificarea) și în ceea ce privește răspunderea față de diferiții participanți din lanțul plăților. Întrucât cererea prestatorului de servicii de plată și confirmarea cu privire la disponibilitatea fondurilor se pot efectua prin canalele de comunicare sigure existente, prin procedurile și infrastructurile tehnice existente pentru comunicarea dintre prestatorii de servicii de inițiere a plății sau prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi și prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, respectând în același timp măsurile de securitate necesare, nu ar trebui să existe niciun cost suplimentar pentru prestatorii de servicii de plată sau pentru titularii de carduri. În plus, dacă operațiunea de plată are loc într-un mediu de internet (pe site-ul internet al comerciantului) sau într-un spațiu de vânzare cu amănuntul, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont ar trebui să fie obligat să furnizeze confirmarea solicitată de către emitent doar în cazul în care conturile deținute de prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont sunt accesibile în format electronic pentru respectiva confirmare, cel puțin online. Având în vedere natura specifică a monedei electronice, nu ar trebui să fie posibil ca acest mecanism să se aplice operațiunilor de plată inițiate prin instrumente de plată cu cardul în care este stocată moneda electronică, astfel cum este definită în Directiva 2009/110/CE.
- (69) Obligația de a păstra în siguranță elementele de securitate personalizate este de cea mai mare importanță pentru a proteja fondurile utilizatorului serviciilor de plată și pentru a limita riscurile legate de fraudă și accesul neautorizat la contul de plăți. Cu toate acestea, clauzele și condițiile sau alte obligații impuse de prestatorii de servicii de plată utilizatorilor serviciilor de plată în ceea ce privește păstrarea în siguranță a elementelor de securitate personalizate nu ar trebui elaborate în așa fel încât să împiedice utilizatorii serviciilor de plată să beneficieze de serviciile oferite de alți prestatori de servicii de plată, inclusiv de servicii de inițiere a plății și de servicii de informare cu privire la conturi. În plus, clauzele și condițiile respective nu ar trebui să conțină nicio dispoziție care ar face mai dificilă în vreun fel utilizarea serviciilor de plată ale altor prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați în temeiul prezentei directive.
- (70) Pentru a reduce riscurile și consecințele operațiunilor de plată executate în mod neautorizat sau incorect, utilizatorul serviciilor de plată ar trebui să informeze în cel mai scurt timp prestatorul de servicii de plată asupra oricărei contestații cu privire la operațiuni de plată presupuse a fi neautorizate sau a fi fost executate incorect, cu condiția ca prestatorul de servicii de plată să își fi îndeplinit obligațiile în materie de informare care îi revin în temeiul prezentei directive. Dacă termenul-limită de notificare este respectat de utilizatorul serviciilor de plată, acesta ar trebui să fie în măsură să își exercite revendicările în condițiile termenelor de prescripție din dreptul intern. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze alte litigii dintre utilizatorii și prestatorii serviciilor de plată.
- (71) În cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată ar trebui să ramburseze plătitorului imediat valoarea operațiunii respective. Cu toate acestea, în cazul în care există o suspiciune crescută cu privire la o operațiune neautorizată care rezultă din comportamentul fraudulos al utilizatorului serviciilor de plată și în cazul în care suspiciunea este întemeiată pe motive obiective care sunt comunicate autorității naționale competente, prestatorul de servicii de plată ar trebui să poată efectua, într-un termen rezonabil, o investigație înainte de rambursarea plătitorului. Pentru a proteja plătitorul de orice dezavantaj, data valutei creditării aferente rambursării ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma. Pentru a oferi utilizatorului serviciilor de plată un stimul pentru a notifica prestatorului de servicii de plată, fără întârzieri nejustificate, orice furt sau pierdere a unui instrument de plată, reducând astfel riscul unor operațiuni de plată neautorizate, utilizatorul ar trebui să

fie răspunzător doar pentru o sumă foarte limitată, cu excepția cazului în care utilizatorul serviciilor de plată a acționat fraudulos sau a dat dovadă de neglijență gravă. În acest context, suma de 50 EUR pare să fie adecvată pentru a garanta un nivel armonizat și ridicat de protecție în cadrul Uniunii. Răspunderea nu ar trebui să se aplice în cazul în care plătitorul nu este în măsură să ia cunoștință de pierderea, de furtul sau de deturnarea instrumentului de plată. În plus, odată ce utilizatorii au notificat unui prestator de servicii de plată că există posibilitatea ca instrumentul lor de plată să fi fost utilizat în mod fraudulos, utilizatorii serviciilor de plată nu ar trebui să fie obligați să acopere nicio altă pierdere care rezultă din utilizarea neautorizată a instrumentului respectiv. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere răspunderii prestatorilor de servicii de plată pentru securitatea tehnică a propriilor produse.

- (72) În evaluarea posibilei neglijențe sau a neglijenței grave din partea utilizatorului serviciilor de plată ar trebui să se țină seama de toate circumstanțele. Dovezile și gradul de presupusă neglijență ar trebui evaluate, în general, în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, în timp ce noțiunea de „neglijență” presupune o încălcare a obligației de diligență, o „neglijență gravă” ar trebui să însemne mai mult decât o simplă neglijență, implicând comportamente care prezintă un grad semnificativ de imprudență, de exemplu păstrarea elementelor de securitate utilizate pentru autorizarea unei operațiuni de plată lângă instrumentul de plată, într-un format deschis și ușor de detectat pentru terți. Termenii și condițiile contractuale privind furnizarea și utilizarea unui instrument de plată care ar avea ca efect creșterea sarcinii probei pentru consumator sau reducerea sarcinii probei pentru emitent ar trebui considerate nule și neavenite. În plus, în anumite situații și în special atunci când instrumentul de plată nu este prezent în punctul de vânzare, cum ar fi în cazul plăților online, prestatorul de servicii de plată ar trebui să fie obligat să prezinte dovezi în sprijinul presupusei neglijențe, întrucât, în astfel de cazuri, plătitorul dispune de mijloace foarte limitate pentru a face acest lucru.
- (73) Ar trebui să se prevadă repartizarea pierderilor în cazul operațiunilor de plată neautorizate. Este posibil să se aplice dispoziții diferite utilizatorilor serviciilor de plată care nu sunt consumatori, deoarece astfel de utilizatori se află în mod normal într-o poziție mai bună pentru a evalua riscul de fraudă și pentru a lua măsuri de combatere a acestuia. Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, plătitorul ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a adresa o solicitare de rambursare prestatorului său de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, chiar și atunci când în operațiunea de plată este implicat un prestator de servicii de inițiere a plății. Acest lucru nu aduce atingere repartizării răspunderii între prestatorii de servicii de plată.
- (74) În cazul serviciilor de inițiere a plății, drepturile și obligațiile utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată implicați ar trebui să fie corespunzătoare serviciului prestat. În special, alocarea răspunderii între prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont și prestatorul de servicii de inițiere a plății implicați în operațiune ar trebui să îi oblige pe aceștia să își asume responsabilitatea pentru părțile din operațiune care sunt sub controlul fiecăruia dintre aceștia.
- (75) Prezenta directivă vizează sporirea protecției consumatorilor în cazul operațiunilor de plată cu cardul în care cuantumul precis al operațiunii nu este cunoscut la momentul în care plătitorul își dă consimțământul de a executa operațiunea de plată, de exemplu la stațiile automate de alimentare cu combustibil, pentru contractele de închiriere de autoturisme sau pentru rezervările la hotel. Prestatorul de servicii de plată al plătitorului ar trebui să poată bloca fonduri în contul de plăți al plătitorului doar dacă plătitorul și-a dat consimțământul în legătură cu cuantumul exact al fondurilor care urmează să fie blocate, iar respectivele fonduri ar trebui să fie deblocate fără întârzieri nejustificate după primirea informațiilor cu privire la valoarea exactă a operațiunii de plată și, cel târziu, imediat după primirea ordinului de plată.
- (76) Proiectul SEPA vizează dezvoltarea în continuare a serviciilor de plată comune la nivelul Uniunii, care urmează să înlocuiască serviciile naționale de plată actuale în ceea ce privește plățile denominate în euro. În vederea asigurării unei migrări complete la operațiuni de transfer-credit și de debitare directă pe teritoriul întregii Uniuni, Regulamentul (UE) nr. 260/2012 stabilește cerințele tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer-credit și de debitare directă în euro. În ceea ce privește debitările directe, respectivul regulament prevede că plătitorul își dă consimțământul atât beneficiarului plății, cât și prestatorului de servicii de plată al plătitorului (direct sau indirect prin intermediul beneficiarului plății) și că mandatele, împreună cu modificările sau anularea ulterioară, se stochează de către beneficiarul plății sau de către un terț, pe seama beneficiarului plății. Actuala și, până în prezent, singura schemă paneuropeană de debitare directă pentru plățile în euro ale consumatorilor dezvoltat de Consiliul European al Plăților se bazează pe principiul că mandatul de a executa o debitare directă este acordat de către plătitor beneficiarului plății și, împreună cu modificările sau anularea ulterioară, se stochează de către beneficiarul plății. Mandatul poate fi de asemenea stocat de către un terț, pe seama beneficiarului plății. Pentru a asigura un sprijin public amplu în favoarea SEPA și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în cadrul SEPA, schema paneuropeană de debitare directă existentă prevede un drept necondiționat la rambursare pentru plățile autorizate. Reflectând această realitate, prezenta directivă urmărește să instituie dreptul necondiționat la rambursare, ca o cerință generală pentru toate operațiunile de debitare directă efectuate în euro în cadrul Uniunii.

Cu toate acestea, în paralel cu SEPA, schemele tradiționale de debitare directă în alte monede decât euro continuă să existe în statele membre a căror monedă nu este euro. Respectiv scheme se dovedesc a fi eficiente și asigură același nivel ridicat de protecție a plătitorului prin alte garanții, care nu sunt întotdeauna bazate pe dreptul necondiționat la rambursare. În cazul respectiv, plătitorul ar trebui să fie protejat de norma generală a rambursării care se aplică dacă operațiunea de plată executată depășește suma la care plătitorul s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil. În plus, statele membre ar trebui să poată stabili norme privind dreptul la rambursare care sunt mai avantajoase pentru plătitor. Există o cerere reală pentru anumite produse de debitare directă în euro în cadrul SEPA, astfel cum este demonstrat de existența în continuare a anumitor servicii tradiționale de plată în euro în unele state membre. Ar fi adecvat să se permită ca plătitorul și prestatorul de servicii de plată al plătitorului să convină într-un contract-cadru că plătitorul nu are dreptul la nicio rambursare în cazul în care este protejat pentru că și-a exprimat consimțământul de a executa o operațiune direct către prestatorul său de servicii de plată, inclusiv când prestatorul de servicii de plată acționează pe seama beneficiarului plății sau pentru ca informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului în forma convenită cu cel puțin patru săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății. În orice caz, plătitorul ar trebui să fie întotdeauna protejat de norma generală de rambursare în cazul operațiunilor de plată neautorizate sau executate incorect.

- (77) Pentru planificarea financiară și pentru îndeplinirea la timp a obligațiilor în materie de plată, consumatorii și întreprinderile trebuie să aibă siguranță cu privire la durata de executare a unui ordin de plată. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să stabilească momentul în care drepturile și obligațiile produc efecte, și anume momentul în care prestatorul de servicii de plată primește ordinul de plată, inclusiv când prestatorul de servicii de plată a avut posibilitatea de a-l primi prin mijlocul de comunicare convenit în contractul de servicii de plată, în pofida oricărei implicări anterioare în procesul care a condus la crearea și la transmiterea ordinului de plată, cum ar fi de exemplu verificările privind securitatea și disponibilitatea fondurilor, informațiile privind utilizarea numărului personal de identificare sau emiterea unei promisiuni de plată. Mai mult, primirea unui ordin de plată ar trebui să survină în momentul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului primește ordinul de plată spre debitare din contul plătitorului. Ziua sau momentul în care un beneficiar al plății transmite prestatorului de servicii de plată ordine de plată pentru colectarea, de exemplu, a unor plăți efectuate prin card sau a unor debitări directe, sau când prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății îi acordă o prefinanțare a sumelor corespunzătoare prin creditarea condiționată a unei sume în cont nu ar trebui să fie luate în considerare în acest sens. Utilizatorii ar trebui să se poată baza pe buna executare a unui ordin de plată complet și valid, dacă prestatorul de servicii de plată nu are un motiv statutar sau contractual de a refuza ordinul respectiv. Dacă prestatorul de servicii de plată refuză un ordin de plată, refuzul și motivarea acestuia ar trebui comunicate în cel mai scurt timp utilizatorului serviciilor de plată, sub rezerva cerințelor prevăzute în dreptului Uniunii și în dreptul intern. În cazul în care contractul-cadru prevede că prestatorul de servicii de plată poate percepe un comision pentru refuz, respectivul comision ar trebui să fie justificat în mod obiectiv și ar trebui să fie menținut la un nivel cât mai scăzut cu putință.
- (78) Având în vedere celeritatea cu care sistemele de plată moderne, complet automatizate, procesează operațiunile de plată, ceea ce înseamnă că de la un anumit moment ordinele de plată nu pot fi revocate fără costuri mari de intervenție manuală, este necesar să se specifice un termen-limită clar pentru revocarea plății. Cu toate acestea, în funcție de tipul de servicii de plată și de tipul de ordin de plată, ar trebui să se poată modifica termen-limită pentru revocarea plății prin acordul părților. În acest context, revocarea ar trebui să se aplice doar relației dintre un utilizator al serviciilor de plată și un prestator de servicii de plată, neaducând astfel atingere caracterului irevocabil și definitiv al operațiunilor de plată efectuate prin intermediul sistemelor de plată.
- (79) Acest caracter irevocabil nu ar trebui să aducă atingere drepturilor sau obligațiilor prestatorului de servicii de plată, prevăzute în legislația unor state membre, pe baza contractului-cadru al plătitorului sau a actelor cu putere de lege, a actelor administrative sau a orientărilor naționale, de a rambursa plătitorului, în cazul unui litigiu între plătitor și beneficiarul plății, valoarea operațiunii de plată executate. O astfel de rambursare ar trebui considerată drept un nou ordin de plată. În afara acestor cazuri, litigiile care apar în cadrul relației subiacente ordinului de plată ar trebui soluționate doar între plătitor și beneficiarul plății.
- (80) În vederea procesării complet integrate și automatizate a plăților și a asigurării securității juridice în ceea ce privește îndeplinirea eventualelor obligații existente între utilizatorii serviciilor de plată, este esențial ca întreaga sumă transferată de plătitor să fie creditată în contul beneficiarului plății. În consecință, ar trebui ca niciunul dintre intermediarii implicați în executarea operațiunii de plată să nu fie autorizat să facă deduceri din suma transferată. Cu toate acestea, beneficiarii plăților ar trebui să aibă posibilitatea să încheie un acord cu prestatorii lor de servicii de plată care să permită acestora din urmă să își deducă propriile comisioane. Totuși, pentru a permite beneficiarului plății să verifice dacă suma datorată este plătită în mod corect, informațiile furnizate ulterior cu privire la operațiunea de plată ar trebui să indice nu doar valoarea totală a fondurilor transferate, ci și valoarea eventualelor comisioane care au fost deduse.

- (81) Instrumentele de plată cu valoare scăzută ar trebui să fie o alternativă ieftină și ușor de utilizat în cazul bunurilor și serviciilor cu preț scăzut și nu ar trebui să fie supuse unor exigențe excesive. Prin urmare, cerințele relevante în materie de informații și normele de aplicare a acestora ar trebui să se limiteze la informațiile esențiale, ținând seama, de asemenea, de capacitățile tehnice pe care se poate pretinde în mod rezonabil să le aibă instrumentele destinate plăților cu valoare scăzută. În pofida regimului mai puțin sever, utilizatorii serviciilor de plată ar trebui să beneficieze de o protecție adecvată, având în vedere riscurile limitate prezentate de instrumentele de plată respective, în special în ceea ce privește instrumentele de plată preplătite.
- (82) Pentru a îmbunătăți eficiența plăților în întreaga Uniune, toate ordinele de plată inițiate de plătitor și exprimate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru a cărui monedă nu este euro, inclusiv transferurile-credit și remiterile de bani, ar trebui să respecte un termen de executare de maximum o zi. În cazul tuturor celorlalte tipuri de plăți, cum ar fi plățile inițiate de un beneficiar al plății sau prin intermediul acestuia, inclusiv plățile cu cardul și debitarea directă, dacă nu există un acord explicit între prestatorul de servicii de plată și plătitor care să stabilească un termen de executare mai îndelungat, ar trebui să se aplice același termen de executare de o zi. Ar trebui să existe posibilitatea prelungirii termenelor de mai sus cu încă o zi lucrătoare în cazul în care ordinul de plată este emis pe suport de hârtie, pentru a permite prestarea în continuare a serviciilor de plată către consumatorii care sunt obișnuiți să folosească doar documente pe suport de hârtie. În cazul în care se folosește o schemă de debitare directă, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății ar trebui să transmită ordinul de colectare în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată, care să permită decontarea la data-limită fixată. Având în vedere faptul că infrastructurile de plată sunt adesea foarte eficiente, statelor membre ar trebui să li se permită să mențină sau să stabilească norme care specifică, dacă este cazul, un termen de executare mai scurt de o zi lucrătoare, în scopul prevenirii deteriorării nivelului actual al serviciilor.
- (83) Dispozițiile privind plata integrală și cele privind termenul de executare a plății ar trebui să constituie bunele practici în cazul în care unul dintre prestatorii de servicii de plată nu este situat în Uniune.
- (84) Pentru a consolida încrederea consumatorilor într-o piață a plăților armonizată, este esențial ca utilizatorii serviciilor de plată să cunoască costurile și comisioanele reale ale serviciilor de plată pentru a putea face o alegere. În consecință, ar trebui să fie interzisă folosirea unor metode de tarifare netransparente, deoarece este general acceptat faptul că acest tip de metode îngreunează deosebit de mult stabilirea de către utilizator a costului real al serviciului de plată. În special, folosirea datelor valutei în dezavantajul utilizatorului ar trebui să nu fie permisă.
- (85) Funcționarea armonioasă și eficientă a sistemului de plată depinde de condiția ca utilizatorul să poată avea încredere în faptul că prestatorul de servicii de plată execută operațiunea de plată în mod corect și în termenul convenit. De obicei, prestatorul de servicii de plată este în măsură să aprecieze riscurile asociate operațiunii de plată. Prestatorul de servicii de plată este cel care furnizează sistemul de plăți, ia măsurile necesare pentru a recupera fondurile plasate sau alocate în mod greșit și decide în majoritatea cazurilor cu privire la intermediarii implicați în executarea operațiunii de plată. Pe baza acestor considerente, este perfect justificabil ca, exceptând cazurile anormale și imprevizibile, prestatorul de servicii de plată să aibă răspunderea pentru executarea unei operațiuni de plată pe care a acceptat să le execute la cererea utilizatorului, cu excepția acțiunilor și a omisiunilor prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, care a fost ales exclusiv de către beneficiarul plății. Cu toate acestea, pentru a nu lăsa plătitorul neprotejat în cazul imprevizibil în care nu este clar că suma de plată a fost primită de prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății, sarcina probei ar trebui să aparțină prestatorului de servicii de plată al plătitorului. Ca regulă generală, este de așteptat ca instituția intermediară, de obicei un organism „neutru”, cum ar fi o bancă centrală sau o casă de compensare, care transferă suma de plată de la prestatorul de servicii de plată expeditor la cel destinat, să stocheze datele contului și să le furnizeze de fiecare dată când este nevoie. De fiecare dată când suma de plată a fost creditată în contul prestatorului de servicii de plată destinat, beneficiarul plății ar trebui să aibă dreptul de a solicita imediat de la prestatorul de servicii de plată creditarea sumei în contul său.
- (86) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului, și anume prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont sau, dacă este cazul, prestatorul de servicii de inițiere a plății, ar trebui să își asume răspunderea pentru executarea corectă a plăților, inclusiv, în special, pentru întreaga valoare a operațiunii de plată și pentru termenul de executare, precum și răspunderea deplină pentru orice eroare efectuată de alte părți din lanțul plăților până la contul beneficiarului plății. În virtutea acestei răspunderi, prestatorul de servicii de plată al plătitorului ar trebui, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu i se creditează întreaga sumă sau în cazul în care suma respectivă este creditată cu întârziere, să corecteze operațiunea de plată sau să ramburseze plătitorului, fără întârzieri nejustificate, valoarea corespunzătoare operațiunii respective, fără a aduce atingere oricăror alte solicitări ce pot fi formulate în conformitate cu dreptul intern. Datorită răspunderii prestatorului de servicii de plată, plătitorul sau beneficiarul plății ar trebui să nu suporte niciun cost legat de plata incorectă. În cazul neexecutării, al executării defectuoase sau al executării cu întârziere a operațiunilor de plată, statele membre ar trebui să se asigure că data valutei plăților de regularizare efectuate de prestatorii de servicii de plată este întotdeauna aceeași cu data valutei utilizate în cazul executării corecte.

- (87) Prezenta directivă ar trebui să se refere doar la obligațiile și la responsabilitățile contractuale dintre utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată. Cu toate acestea, funcționarea corectă a transferurilor-credit și a altor servicii de plată impune ca prestatorii de servicii de plată și intermediarii acestora, cum ar fi responsabilii cu procesarea operațiunii, să încheie contracte în care sunt prevăzute drepturile și obligațiile reciproce. Aspectele legate de răspundere constituie o parte esențială a acestor contracte-tip. Pentru a asigura faptul că prestatorii de servicii de plată și intermediarii care iau parte la o operațiune de plată își asumă responsabilitățile, trebuie garantată securitatea juridică, astfel încât un prestator de servicii de plată care nu este ținut să răspundă să poată obține o compensare a pierderilor suferite sau a sumelor plătite în temeiul dispozițiilor în materie de răspundere din prezenta directivă. Orice drepturi suplimentare, detaliile privind căile de atac, precum și tratamentul creanțelor împotriva prestatorului de servicii de plată sau a intermediarului care decurg dintr-o operațiune de plată defectuoasă ar trebui să facă obiectul contractului.
- (88) Prestatorul de servicii de plată ar trebui să poată specifica fără ambiguitate informațiile necesare pentru a executa în mod corect un ordin de plată. Pe de altă parte, cu toate acestea, pentru a evita fragmentarea și pentru a nu pune în pericol crearea sistemelor de plată integrate în Uniune, ar trebui ca statele membre să nu poată solicita utilizarea unui identificator specific pentru operațiunile de plată. Totuși, acest lucru ar trebui să nu împiedice statele membre să solicite prestatorului de servicii de plată al plătitorului să acționeze cu diligența necesară și să verifice, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și nu necesită o intervenție manuală, coerența codului unic de identificare, iar, în cazul în care se constată că acest cod unic de identificare nu este coerent, să refuze ordinul de plată și să informeze plătitorul în consecință. Răspunderea prestatorului de servicii de plată ar trebui să se limiteze la executarea corectă a operațiunii de plată în conformitate cu ordinul de plată al utilizatorului serviciilor de plată. În cazul în care fondurile implicate într-o operațiune de plată ajung la un destinatar greșit din cauza unui cod unic de identificare incorect comunicat de plătitor, prestatorii de servicii de plată ai plătitorului și ai beneficiarului plății nu ar trebui să fie răspunzători, dar ar trebui să fie obligați să coopereze și să facă eforturile rezonabile necesare, prin comunicarea informațiilor relevante, pentru a recupera fondurile.
- (89) Furnizarea de servicii de plată de către prestatorii de servicii de plată poate implica prelucrarea de date cu caracter personal. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, normele naționale de transpunere a Directivei 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în scopurile prezentei directive. În special, în cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în sensul prezentei directive, ar trebui să se precizeze obiectivul precis, să se menționeze temeiul juridic relevant și să se respecte cerințele de securitate relevante prevăzute în Directiva 95/46/CE, iar principiile necesității, proporționalității, limitării scopului și perioadei proporționale de reținere a datelor ar trebui să fie respectate. De asemenea, protecția datelor începând cu momentul concepției și protecția implicită a datelor ar trebui să fie incluse în toate sistemele de prelucrare a datelor elaborate și utilizate în cadrul prezentei directive.
- (90) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori în procese penale pentru aceeași infracțiune. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (91) Prestatorii de servicii de plată sunt responsabili de măsurile de securitate. Este necesar ca respectivele măsuri să fie proporționale cu riscurile de securitate în cauză. Prestatorii de servicii de plată ar trebui să stabilească un cadru de atenuare a riscurilor și să dispună de proceduri eficiente de gestionare a incidentelor. Ar trebui instituit un mecanism de raportare periodică, care să asigure că prestatorii de servicii de plată le furnizează autorităților competente, în mod periodic, o evaluare actualizată privind riscurile lor în materie de securitate și măsurile pe care le-au adoptat ca reacție la aceste riscuri. În plus, pentru a asigura faptul că daunele provocate utilizatorilor, altor prestatori de servicii de plată sau sisteme de plată, cum ar fi o perturbare considerabilă a unui sistem de plată, sunt menținute la un nivel minim, este esențial ca prestatorii de servicii de plată să aibă obligația de a raporta, fără întârzieri nejustificate, incidentele majore de securitate autorităților competente. Ar trebui să se stabilească un rol de coordonare al ABE.
- (92) Obligațiile de raportare a incidentelor în materie de securitate nu ar trebui să aducă atingere altor obligații de raportare a incidentelor prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii și orice cerință prevăzută în prezenta directivă ar trebui să fie aliniată la obligațiile de raportare impuse de alte dispoziții ale dreptului Uniunii și ar trebui să fie proporțională cu acestea.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (93) Este necesar să se instituie un cadru juridic clar care să stabilească condițiile în temeiul cărora prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi să poată să își ofere serviciile cu consimțământul titularului de cont, fără a fi nevoiți să utilizeze un anumit model de afaceri impus de către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, indiferent dacă se bazează pe acces direct sau indirect, pentru furnizarea acestor tipuri de servicii. Prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, pe de o parte, și, pe de altă parte, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont ar trebui să respecte cerințele necesare privind protecția și securitatea datelor stabilite sau menționate în prezenta directivă ori incluse în cadrul standardelor tehnice de reglementare. Aceste standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie compatibile cu diferitele soluții tehnologice disponibile. Pentru a asigura comunicarea în condiții de siguranță între participanții relevanți din cadrul acestor servicii, ABE ar trebui, de asemenea, să precizeze cerințele privind standardele comune și deschise de comunicare care să fie puse în aplicare de către toți prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont și care permit furnizarea de servicii de plată online. Aceasta înseamnă că respectivele standarde deschise ar trebui să asigure interoperabilitatea diferitelor soluții tehnologice de comunicare. Aceste standarde comune și deschise ar trebui să asigure și faptul că prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont este conștient că este contactat de un prestator de servicii de inițiere a plății sau de un prestator de servicii de informare cu privire la conturi și nu de clientul însuși. De asemenea, standardele ar trebui să asigure faptul că prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi comunică în condiții de siguranță cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont și cu clienții implicați. În procesul de elaborare a acestor cerințe, ABE ar trebui să acorde o atenție deosebită faptului că standardele care urmează a fi aplicate ar trebui să permită utilizarea tuturor tipurilor de dispozitive obișnuite (cum ar fi calculatoarele, tabletele și telefoanele mobile) pentru efectuarea diferitelor servicii de plată.
- (94) La elaborarea de standarde tehnice de reglementare privind autentificarea și comunicarea, ABE ar trebui să evalueze și să țină cont sistematic de dimensiunea reprezentată de viața privată, pentru a identifica riscurile asociate fiecărei opțiuni tehnice disponibile și remediile care ar putea fi aplicate pentru a reduce la minimum amenințările la adresa protecției datelor.
- (95) Securitatea plăților electronice este fundamentală pentru asigurarea protecției utilizatorilor și pentru dezvoltarea unui mediu solid pentru comerțul electronic. Toate serviciile de plată oferite electronic ar trebui să se desfășoare în condiții de siguranță, adoptând tehnologii capabile să garanteze o autentificare în siguranță a utilizatorului și să reducă, în cea mai mare măsură cu putință, riscul de fraudă. Nu pare să existe nevoia de a garanta același nivel de protecție a operațiunilor de plată inițiate și executate prin alte modalități decât utilizarea platformelor sau dispozitivelor electronice, precum operațiunile de plată pe suport de hârtie, comenzile prin poștă sau comenzile prin telefon. Creșterea importanță a plăților pe internet și a plăților de pe dispozitive mobile ar trebui să fie însoțită de o consolidare generală a măsurilor de securitate. Serviciile de plată oferite prin intermediul internetului sau prin intermediul altor canale la distanță, a căror funcționare nu depinde de locul în care se află fizic dispozitivul utilizat pentru a iniția operațiunea de plată sau instrumentul de plată, ar trebui să includă autentificarea operațiunilor prin coduri dinamice, pentru ca, în orice moment, utilizatorul să cunoască suma de plată și beneficiarul plății operațiunea pe care o autorizează utilizatorul.
- (96) Măsurile de securitate ar trebui să fie compatibile cu nivelul de risc aferent serviciului de plată. Pentru a permite dezvoltarea unor mijloace de plată ușor de utilizat și accesibile pentru plățile cu risc scăzut, cum ar fi plățile wireless cu valoare scăzută efectuate la punctul de vânzare, indiferent dacă se bazează pe un telefon mobil sau nu, derogările de la aplicarea cerințelor de securitate ar trebui specificate în standardele tehnice de reglementare. Utilizarea în siguranță a elementelor de securitate personalizate este necesară pentru a limita riscurile legate de phishing și de alte activități frauduloase. În acest sens, utilizatorul ar trebui să se poată baza pe adoptarea de măsuri care să protejeze confidențialitatea și integritatea elementelor sale de securitate personalizate. Aceste măsuri includ, în mod obișnuit, sisteme de criptare bazate pe dispozitivele personale ale plătitorului – inclusiv cititoare de carduri sau telefoane mobile – sau oferite plătitorului, printr-un canal diferit (de exemplu, prin SMS sau prin e-mail) de prestatorul său de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont. Măsurile, care cuprind în general sisteme de criptare care pot avea ca rezultat coduri de autentificare precum parolele unice, au capacitatea de a consolida securitatea operațiunilor de plată. Utilizarea unor astfel de coduri de autentificare de către utilizatorii serviciilor de plată ar trebui considerată compatibilă cu obligațiile acestora referitoare la instrumentele de plată și la elementele de securitate personalizate și atunci când sunt implicați prestatorii de servicii de inițiere a plății sau prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi.
- (97) Statele membre ar trebui să stabilească dacă autoritățile competente desemnate pentru autorizarea instituțiilor de plată sunt, de asemenea, autoritățile competente în ceea ce privește procedurile de soluționare alternativă a litigiilor (SAL).
- (98) Fără a aduce atingere dreptului clienților de a introduce o acțiune în fața unei instanțe, statele membre ar trebui să asigure o procedură ușor accesibilă, adecvată, independentă, imparțială, transparentă și efectivă de SAL între

prestatorii de servicii de plată și utilizatorii serviciilor de plată care decurg din drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă. Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ prevede că protecția acordată consumatorilor prin normele obligatorii prevăzute în dreptul țării în care își au reședința obișnuită nu poate fi înlăturată prin dispoziții contractuale referitoare la legea aplicabilă contractului. În ceea ce privește stabilirea unei proceduri eficiente și eficace de soluționare a litigiilor, statele membre ar trebui să se asigure că prestatorii de servicii de plată pun în aplicare o procedură eficace în ceea ce privește plângerile, care poate fi urmată de utilizatorii serviciilor de plată înainte ca litigiul să fie înaintat spre soluționare printr-o procedură judiciară sau printr-o procedură SAL. Procedura privind plângerile ar trebui să prevadă termene scurte și clar-definite în care prestatorul de servicii de plată ar trebui să răspundă la o plângere. Statele membre ar trebui să se asigure că entitățile SAL dispun de o capacitate suficientă pentru a se angaja într-un mod adecvat și eficient într-o cooperare transfrontalieră în ceea ce privește litigiile referitoare la drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă.

- (99) Este necesar să se asigure punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Prin urmare, ar trebui să se instituie proceduri adecvate prin intermediul cărora să se poată trata plângerile împotriva prestatorilor de servicii de plată care nu respectă dispozițiile respective și prin care să se asigure impunerea, dacă este cazul, a unor sancțiuni adecvate, eficace, proporționale și cu efect de descurajare. În scopul asigurării respectării efective a prezentei directive, statele membre ar trebui să desemneze autorități competente care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și care acționează în mod independent față de prestatorii de servicii de plată. Din motive de transparență, statele membre ar trebui să notifice Comisiei denumirea autorităților desemnate, cu o descriere clară a sarcinilor care le revin acestora în temeiul prezentei directive.
- (100) Fără a aduce atingere dreptului de a introduce o acțiune în fața unei instanțe pentru a asigura conformarea la directivă, statele membre ar trebui să se asigure că și autorităților competente li se conferă competența necesară, inclusiv competența de a impune sancțiuni, în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu respectă drepturile și obligațiile stabilite de prezenta directivă, în special dacă există un risc de recidivă sau o altă îngrijorare privind interesele colective ale consumatorilor.
- (101) Este important ca consumatorii să fie informați într-un mod clar și inteligibil cu privire la drepturile și obligațiile lor în temeiul prezentei directive. Prin urmare, Comisia ar trebui să elaboreze un prospect în legătură cu drepturile și obligațiile respective.
- (102) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind consecințele răspunderii pentru inexactități comise în formularea sau transmiterea unei declarații.
- (103) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la tratamentul TVA aplicat serviciilor de plată, prevăzute în Directiva 2006/112/CE a Consiliului⁽²⁾.
- (104) Ori de câte ori prezenta directivă face referire la sume în euro, respectivele sume trebuie înțelese ca echivalentul în moneda națională astfel cum este determinat de fiecare stat membru care nu face parte din zona euro.
- (105) În vederea asigurării securității juridice, este necesar să se stabilească dispoziții tranzitorii care să permită persoanelor care au început să exercite activități ale instituțiilor de plată în conformitate cu dreptul intern care transpune Directiva 2007/64/CE înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive să continue activitățile respective în statul membru în cauză pe o perioadă determinată.
- (106) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește adaptarea trimiterii la Recomandarea 2003/361/CE, în cazul în care recomandarea respectivă se modifică, precum și actualizarea valorii medii a operațiunilor de plată executate de către prestatorul de servicii de plată, care este utilizată ca un prag pentru statele membre care aplică opțiunea de a scuti de la (o parte din) cerințele de acordare a autorizației pentru instituțiile de plată mai mici pentru a ține cont de inflație. Este deosebit de important ca, pe durata lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (107) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentei directive, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe know-how-ul și pe sprijinul ABE, care ar trebui să aibă atribuția de a elabora linii directoare și de a pregăti proiecte de standarde tehnice de reglementare privind aspectele legate de securitatea serviciilor de plată, în special în legătură cu autentificarea strictă a clienților, precum și privind cooperarea dintre statele membre în contextul prestării de servicii și al stabilirii instituțiilor de plată autorizate în alte state membre. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare. Aceste atribuții specifice sunt pe deplin conforme cu rolul și responsabilitățile ABE astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (108) La elaborarea de orientări, de proiecte de standarde tehnice de reglementare și de proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în temeiul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE ar trebui să se asigure că consultă toate părțile interesate relevante, inclusiv cele de pe piața serviciilor de plată, ținând seama de toate interesele implicate. În cazul în care este necesar pentru obținerea unui echilibru adecvat de opinii, ABE ar trebui să depună eforturi speciale pentru a obține punctele de vedere ale actorilor nebancați relevanți.
- (109) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume integrarea într-o măsură mai mare a pieței interne a serviciilor de plată, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre deoarece implică armonizarea unui număr semnificativ de norme diferite care există în prezent în sistemele juridice ale diverselor state membre dar având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (110) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să anexeze la notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (111) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 5 decembrie 2013 ⁽²⁾.
- (112) Directivele 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 ar trebui modificate în consecință.
- (113) Dat fiind numărul de modificări care trebuie aduse Directivei 2007/64/CE, este oportun ca aceasta să fie abrogată și înlocuită,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezenta directivă stabilește normele în conformitate cu care statele membre disting următoarele categorii de prestatori de servicii de plată:

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽²⁾ JO C 38, 8.2.2014, p. 14.

- (a) instituții de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, inclusiv sucursalele acestora, în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 17 din regulamentul respectiv în cazul în care astfel de sucursale sunt situate în Uniune, indiferent dacă sediile centrale ale sucursalelor respective sunt situate în Uniune, sau, în conformitate cu articolul 47 din Directiva 2013/36/UE și cu dreptul intern, sunt situate în afara Uniunii;
- (b) instituții emitente de monedă electronică în sensul înțelesul articolului 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE inclusiv, în conformitate cu articolul 8 din respectiva directivă și cu dreptul intern, sucursalele acestora, în cazul în care astfel de sucursale sunt situate în Uniune, iar sediile centrale ale acestora sunt situate în afara Uniunii și, în măsura în care serviciile de plată prestate de respectivele sucursale sunt legate de emiterea de monedă electronică;
- (c) oficii poștale care efectuează operațiuni de virament care sunt îndreptățite, în temeiul dreptului intern, să presteze servicii de plată;
- (d) instituții de plată;
- (e) BCE și băncile centrale naționale, atunci când nu acționează în calitatea lor de autoritate monetară sau de alte autorități publice;
- (f) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când nu acționează în calitatea lor de autorități publice.
- (2) Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme privind:
- (a) transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată; și
- (b) drepturile și obligațiile utilizatorilor serviciilor de plată și, respectiv, ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată ca ocupație sau ca activitate comercială obișnuită.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică serviciilor de plată prestate în cadrul Uniunii.
- (2) Titlurile III și IV se aplică operațiunilor de plată în moneda unui stat membru în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sunt situați în Uniune, sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiunea de plată este situat în Uniune.
- (3) Titlul III, cu excepția articolului 45 alineatul (1) litera (b), a articolului 52 punctul 2 litera (e) și a articolului 56 litera (a), precum și titlul IV, cu excepția articolelor 81-86, se aplică operațiunilor de plată într-o monedă care nu este moneda unui stat membru în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sunt situați în Uniune, sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în operațiune este situat în Uniune, în legătură cu părțile din operațiunea de plată care sunt efectuate în Uniune.
- (4) Titlul III, cu excepția articolului 45 alineatul (1) litera (b), a articolului 52 punctul 2 litera (e), a articolului 52 punctul 5 litera (g) și a articolului 56 litera (a), precum și titlul IV, cu excepția articolului 62 alineatele (2) și (4), a articolelor 76,77, 81, a articolului 83 alineatul (1) și a articolelor 89 și 92, se aplică operațiunilor de plată în toate monedele în situația în care doar unul dintre prestatorii de servicii de plată este situat în Uniune, în ceea ce privește părțile din operațiunea de plată care sunt efectuate în Uniune.
- (5) Statele membre pot excepta instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (5) punctele 4-23 din Directiva 2013/36/UE de la aplicarea parțială sau integrală a dispozițiilor prezentei directive.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

*Articolul 3***Excluderi**

Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) operațiunilor de plată efectuate exclusiv în numerar direct de la plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar;
- (b) operațiunilor de plată efectuate de la plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial autorizat prin intermediul unui acord să negocieze sau să efectueze vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii doar pe seama plătitorului sau doar pe seama beneficiarului plății;
- (c) transportului fizic de bancnote și de monedă, realizat cu titlu profesional, inclusiv colectarea, procesarea și livrarea acestora;
- (d) operațiunilor de plată care constau în colectarea și livrarea de numerar, fără caracter profesional, în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;
- (e) serviciilor în care beneficiarul plății furnizează plătitorului numerar ca parte a unei operațiuni de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciilor de plată imediat înaintea executării unei operațiuni de plată printr-o plată efectuată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;
- (f) operațiunilor de schimb valutar de tip numerar contra numerar atunci când fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți;
- (g) operațiunilor de plată bazate pe oricare dintre următoarele documente, prin care prestatorului de servicii de plată i se solicită să plaseze fonduri la dispoziția beneficiarului plății:
 - (i) cecuri pe suport de hârtie reglementate de Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;
 - (ii) cecuri pe suport de hârtie similare celor menționate la punctul (i) și reglementate de dreptul statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;
 - (iii) polițe pe suport de hârtie în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930 de stabilire a unei legi uniforme privind cambiile și biletele la ordin;
 - (iv) polițe pe suport de hârtie similare celor menționate la punctul (iii) și reglementate de dreptul statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930 de stabilire a unei legi uniforme privind cambiile și biletele la ordin;
 - (v) vouchere pe suport de hârtie;
 - (vi) cecuri de călătorie pe suport de hârtie;
 - (vii) mandate poștale pe suport de hârtie în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale;
- (h) operațiunilor de plată efectuate în cadrul unui sistem de plată sau de decontare a titlurilor de valoare între agenți de compensare, contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a aduce atingere articolului 35;

- (i) operațiunilor de plată legate de administrarea activelor și a titlurilor, inclusiv a dividendelor, a veniturilor sau a altor sume distribuite, a rambursărilor sau a vânzărilor, efectuate de persoanele menționate la litera (h) sau de societăți de investiții, instituții de credit, organisme de plasament colectiv sau societăți de administrare de portofolii care oferă servicii de investiții și de orice altă entitate autorizată să aibă în custodie instrumente financiare;
- (j) serviciilor prestate de prestatorii de servicii tehnice, care contribuie la prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor de transferat, inclusiv în domeniul procesării și stocării datelor, al serviciilor de încredere și de protecție a vieții private, al autentificării datelor și a entităților, al furnizării de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), al furnizării și întreținerii terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată, cu excepția serviciilor de inițiere a plății și a serviciilor de informare cu privire la conturi;
- (k) serviciilor bazate pe anumite instrumente de plată care pot fi utilizate doar într-un mod limitat, care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
- (i) instrumente care îi permit titularului să dobândească bunuri sau servicii doar în incintele emitentului sau în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii în temeiul unui acord comercial direct cu un emitent profesionist;
- (ii) instrumente care pot fi utilizate doar pentru dobândirea unei game foarte limitate de bunuri sau servicii;
- (iii) instrumente valabile doar într-un singur stat membru, furnizate la solicitarea unei întreprinderi sau a unei entități din sectorul public și reglementate de o autoritate publică națională sau regională în anumite scopuri sociale sau fiscale pentru a dobândi bunuri sau servicii specifice de la furnizori care au un acord comercial cu emitentul;
- (l) operațiunilor de plată efectuate de către un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice, furnizate în plus față de serviciile de comunicații electronice pentru un abonat la rețeaua sau la serviciul respectiv:
- (i) pentru achiziționarea de conținut digital și de servicii de voce, indiferent de dispozitivul utilizat pentru achiziționarea sau consumarea conținutului digital și facturate pe factura aferentă; sau
- (ii) efectuate de pe un dispozitiv electronic sau prin intermediul acestuia și facturate pe factura aferentă în cadrul unei activități de caritate sau pentru achiziționarea de bilete,
- cu condiția ca valoarea oricărei operațiuni de plată singulare menționate la punctele (i) și (ii) să nu depășească 50 EUR; și:
- valoarea cumulată a operațiunilor de plată pentru un abonat individual să nu depășească 300 EUR pe lună; sau
- în cazul în care un abonat își prefinanțează contul deschis la furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice, valoarea cumulată a operațiunilor de plată să nu depășească 300 EUR pe lună;
- (m) operațiunilor de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenți sau sucursale ale acestora în nume propriu;
- (n) operațiunilor de plată și serviciilor conexe efectuate între o întreprindere-mamă și filiala sa sau între filialele aceleiași întreprinderi-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui alt prestator de servicii de plată decât o întreprindere care aparține aceluiași grup;
- (o) serviciilor de retragere de numerar oferite de prestatori prin intermediul bancomatelor, acționând pe seama unuia sau al mai multor emitenți de carduri, care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul care retrage banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca prestatorii respectivi să nu efectueze alte servicii de plată decât cele menționate în anexa I. Cu toate acestea, clientului i se pun la dispoziție informații privind orice comisioane de retragere menționate la articolele 45, 48, 49 și 59 înainte de efectuarea retragerii, precum și la primirea numerarului la sfârșitul operațiunii, după retragere.

*Articolul 4***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru de origine” înseamnă:
 - (a) fie statul membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată;
 - (b) fie, în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul central al acestuia;
2. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau în care prestează servicii de plată;
3. „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate în anexa I;
4. „instituție de plată” înseamnă persoana juridică autorizată, în conformitate cu articolul 11, să furnizeze și să presteze servicii de plată în întreaga Uniune;
5. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de plătitor sau în numele acestuia ori de beneficiarul plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
6. „operațiune de plată la distanță” înseamnă o operațiune de plată inițiată prin intermediul internetului sau prin intermediul unui dispozitiv care poate fi folosit pentru comunicarea la distanță;
7. „sistem de plată” înseamnă un sistem de transfer de fonduri, reglementat de prevederi formale și standardizate și de norme comune pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;
8. „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care emite un ordin de plată;
9. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
10. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
11. „prestator de servicii de plată” înseamnă o entitate menționată la articolul 1 alineatul (1) sau o persoană fizică sau juridică care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 sau 33;
12. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată, care este folosit pentru executarea operațiunilor de plată;
13. „ordin de plată” înseamnă o dispoziție a unui plătitor sau a unui beneficiar al plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
14. „instrument de plată” înseamnă un dispozitiv (dispozitive) personalizat(e) și/sau orice set de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit pentru a iniția un ordin de plată;

15. „serviciu de inițiere a plății” înseamnă un serviciu de inițiere a unui ordin de plată la cererea utilizatorului serviciilor de plată cu privire la un cont de plăți deținut la un alt prestator de servicii de plată;
16. „serviciu de informare cu privire la conturi” înseamnă un serviciu online care furnizează informații consolidate în legătură cu unul sau mai multe conturi de plăți deținute de utilizatorul serviciilor de plată fie la un alt prestator de servicii de plată, fie la mai mulți prestatori de servicii de plată;
17. „prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont” înseamnă un prestator de servicii de plată care furnizează și administrează un cont de plăți pentru un plătitor;
18. „prestator de servicii de inițiere a plății” înseamnă un prestator de servicii de plată care desfășoară activitățile menționate la punctul 7 din anexa I;
19. „prestator de servicii de informare cu privire la conturi” înseamnă un prestator de servicii de plată care desfășoară activitățile menționate la punctul 8 din anexa I;
20. „consumator” înseamnă persoana fizică care, în cadrul contractelor de servicii reglementate de prezenta directivă, acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, de afaceri sau profesională;
21. „contract-cadru” înseamnă un contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația și condițiile de constituire a unui cont de plăți;
22. „remitere de bani” înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia se primesc fonduri de la un plătitor, fără crearea unui cont de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează pe seama beneficiarului plății și/sau în cadrul căruia aceste fonduri sunt primite pe seama beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;
23. „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de plătitor către beneficiarul plății, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorul de servicii de plată al plătitorului;
24. „transfer-credit” înseamnă un serviciu de plată de creditare a contului de plăți al beneficiarului plății printr-o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată efectuate din contul de plăți al plătitorului de către prestatorul de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului, în baza unei instrucțiuni date de plătitor;
25. „fonduri” înseamnă bancnote și monede, bani scripturali sau monedă electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE;
26. „data valutei” înseamnă data de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda pentru fondurile debitate dintr-un cont de plăți sau creditate într-un astfel de cont;
27. „curs de schimb de referință” înseamnă cursul de schimb care este folosit ca bază de calcul pentru schimburile valutare și care este pus la dispoziție de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;
28. „rata dobânzii de referință” înseamnă rata dobânzii care este folosită ca bază de calcul pentru dobânzile ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică, care poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;
29. „autentificare” înseamnă o procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice identitatea unui utilizator al serviciilor de plată sau valabilitatea utilizării unui anumit instrument de plată, inclusiv utilizarea elementelor de securitate personalizate ale utilizatorului;

30. „autenticarea strictă a clienților” înseamnă o autentificare care se bazează pe utilizarea a două sau mai multe elemente incluse în categoria cunoștințelor (ceva ce doar utilizatorul cunoaște), posesiei (ceva ce doar utilizatorul posedă) și inerenței (ceva ce reprezintă utilizatorul) care sunt independente, în sensul că neîndeplinirea unui element nu compromite fiabilitatea celorlalte elemente, și care sunt concepute în așa fel încât să protejeze confidențialitatea datelor de autentificare;
31. „elemente de securitate personalizate” înseamnă caracteristici personalizate furnizate de prestatorul de servicii de plată unui utilizator al serviciilor de plată în scopul autentificării;
32. „date sensibile privind plățile” înseamnă date, inclusiv elemente de securitate personalizate, care pot fi utilizate în scopul fraudării. Pentru activitățile desfășurate de prestatorii de servicii de inițiere a plății și de prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, numele titularului contului și numărul de cont nu constituie date sensibile privind plățile;
33. „cod unic de identificare” înseamnă combinația de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată, care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării fără ambiguitate a altui utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al celui alt utilizator al serviciilor de plată pentru o operațiune de plată;
34. „mijloace de comunicare la distanță” înseamnă o metodă care, fără prezența fizică simultană a prestatorului de servicii de plată și a utilizatorului serviciilor de plată, poate fi folosită pentru încheierea unui contract de servicii de plată;
35. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal respectivului utilizator al serviciilor de plată, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare pentru o perioadă de timp adecvată în vederea informării, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;
36. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere astfel cum este definită la articolul 1 și la articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE;
37. „zi lucrătoare” înseamnă o zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată este deschis în măsura necesară executării unei operațiuni de plată;
38. „agent” înseamnă o persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată pe seama unei instituții de plată;
39. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, diferit de sediul central, care constituie o parte a instituției de plată, care nu are personalitate juridică și care efectuează direct, integral sau parțial, operațiunile inerente activității unei instituții de plată; toate punctele de lucru constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu central este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;
40. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi care sunt legate între ele printr-o relație menționată la articolul 22 alineatele (1), (2) sau (7) din Directiva 2013/34/UE sau de întreprinderi astfel cum sunt definite la articolele 4, 5, 6 și 7 din Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei⁽¹⁾, care sunt legate între ele printr-o relație menționată la articolul 10 alineatul (1) sau la articolul 113 alineatul (6) sau alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
41. „rețea de comunicații electronice” înseamnă o rețea astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾;
42. „serviciu de comunicații electronice” înseamnă un serviciu astfel cum este definit la articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE;

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 74, 14.3.2014, p. 8).

⁽²⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, 24.4.2002, p. 33).

43. „conținut digital” înseamnă bunuri sau servicii care sunt produse și furnizate în format digital, a căror utilizare sau consum este restricționat la un dispozitiv tehnic și care nu includ în niciun fel utilizarea sau consumul bunurilor și serviciilor fizice;
44. „acceptarea operațiunilor de plată” înseamnă un serviciu de plată prestat de un prestator de servicii de plată care încheie un contract cu un beneficiar al plății, conform căruia acceptă și prelucrează operațiuni de plată, ceea ce duce la transferul fondurilor către beneficiarul plății;
45. „emiterea de instrumente de plată” înseamnă un serviciu de plată efectuat de un prestator de servicii de plată contractat să furnizeze plătitorului un instrument de plată pentru a iniția și a prelucra operațiunile de plată ale plătitorului;
46. „fonduri proprii” înseamnă fonduri astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în care cel puțin 75 % din fondurile proprii de nivel 1 este materializat sub formă de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum este menționat la articolul 50 din respectivul regulament, iar fondurile proprii de nivel 2 sunt egale sau mai mici decât o treime din fondurile proprii de nivel 1;
47. „marcă de plată” înseamnă orice denumire, termen, semn, simbol sau o combinație a acestora în formă materială sau digitală, capabilă să desemneze schema de plată cu cardul în care sunt efectuate operațiunile de plată cu cardul;
48. „coetichetare (*co-badging*)” înseamnă includerea a două sau a mai multor mărci de plată sau aplicații de plată ale aceleiași mărci de plată pe același instrument de plată.

TITLUL II

PRESTATORI DE SERVICII DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

Instituții de plată

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 5

Cererile de autorizare

- (1) Obținerea unei autorizații în calitate de instituție de plată este condiționată de transmiterea către autoritățile competente ale statului membru de origine a unei cereri însoțite de următoarele:
 - (a) un program al operațiunilor care să indice în special tipul de servicii de plată preconizate;
 - (b) un plan de afaceri care include un buget estimativ privind primele trei exerciții financiare, care să demonstreze că solicitantul poate folosi sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale necesare pentru buna sa funcționare;
 - (c) dovezi care să demonstreze că instituția de plată deține capitalul inițial prevăzut la articolul 7;
 - (d) în cazul instituțiilor de plată menționate la articolul 10 alineatul (1), o descriere a măsurilor întreprinse în vederea protejării fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată în conformitate cu articolul 10;
 - (e) o descriere a sistemului de conducere a întreprinderii și a mecanismelor de control intern, inclusiv a procedurilor administrative, de gestionare a riscurilor și a procedurilor contabile ale solicitantului, care să demonstreze că sistemele de conducere, mecanismele de control și procedurile respective sunt proporționale, justificate, valide și adecvate;
 - (f) o descriere a procedurilor existente pentru monitorizarea, tratarea și urmărirea unui incident de securitate și a plângerilor legate de securitate formulate de clienți, incluzând un mecanism de raportare care ține cont de obligațiile de notificare ale instituției de plată prevăzute la articolul 96;

- (g) o descriere a procesului existent pentru evidența, monitorizarea, supravegherea și restricționarea accesului la datele sensibile privind plățile;
- (h) o descriere a măsurilor de asigurare a continuității activității, care să cuprindă o identificare clară a operațiunilor critice, planuri de urgență eficace și o procedură pentru testarea și reexaminarea periodică a caracterului adecvat și a eficienței acestor planuri;
- (i) o descriere a principiilor și a definițiilor aplicate pentru colectarea datelor statistice privind performanța, operațiunile și fraudea;
- (j) un document privind politica de securitate, inclusiv o evaluare detaliată a riscurilor în raport cu serviciile sale de plată și o descriere a măsurilor de control al securității și a măsurilor de atenuare a riscurilor întreprinse în vederea protejării adecvate a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor identificate, inclusiv a fraudei și a utilizării ilegale a datelor sensibile și cu caracter personal;
- (k) în cazul instituțiilor de plată care sunt supuse obligațiilor în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului, astfel cum decurg din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și din Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, o descriere a mecanismelor de control intern instituite de solicitant pentru a respecta obligațiile respective;
- (l) o descriere a structurii organizatorice a solicitantului, inclusiv, dacă este cazul, o descriere a posibilității de utilizare a agenților și a sucursalelor și a controalelor externe și la fața locului pe care solicitantul se angajează să le execute asupra acestora cel puțin anual, precum și o descriere a acordurilor de externalizare, precum și a participării sale la un sistem de plată național sau internațional;
- (m) identitatea persoanelor care, direct sau indirect, dețin dețineri calificate la capitalul solicitantului în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și mărimea participațiilor și dovada caracterului adecvat al acestora din perspectiva nevoii de a asigura administrarea corectă și prudentă a unei instituții de plată;
- (n) identitatea directorilor și a persoanelor responsabile de administrarea instituției de plată și, dacă este cazul, a persoanelor responsabile de administrarea activităților legate de serviciile de plată ale instituției de plată, precum și dovezi care să ateste faptul că acestea se bucură de o bună reputație și dețin cunoștințele și experiența adecvate pentru a presta servicii de plată, în conformitate cu dispozițiile din statul membru de origine al instituției de plată;
- (o) dacă este cazul, identitatea auditorilor statutar sau a firmelor de audit, astfel cum sunt definite în Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
- (p) statutul juridic și actul constitutiv al solicitantului;
- (q) adresa sediului central al solicitantului.

În sensul literelor (d), (e), (f) și (l) ale primului paragraf, solicitantul furnizează o descriere a sistemului său de audit și a dispozițiilor organizatorice pe care le-a instituit în scopul de a întreprinde toate măsurile rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea în efectuarea serviciilor de plată.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

Măsurile de control al securității și de atenuare a riscurilor menționate la litera (j) a primului paragraf trebuie să precizeze modul în care asigură un nivel ridicat de securitate tehnică și de protecție a datelor, inclusiv în ceea ce privește software-ul și sistemele IT utilizate de solicitant sau de întreprinderile cărora le externalizează toate operațiunile sale sau o parte din acestea. Printre măsurile respective se numără, de asemenea, măsurile de securitate prevăzute la articolul 95 alineatul (1). Măsurile respective țin seama de orientările ABE privind măsurile de securitate menționate la articolul 95 alineatul (3) odată ce acestea sunt adoptate.

(2) Statele membre impun întreprinderilor care solicită autorizarea prestării serviciilor de plată menționate la punctul 7 din anexa I să dețină, ca o condiție pentru autorizarea acestora, o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere teritoriile în care își oferă serviciile, sau o altă garanție comparabilă împotriva răspunderii, pentru a se asigura că își pot îndeplini obligațiile menționate la articolele 73, 89, 90 și 92.

(3) Statele membre impun întreprinderilor care solicită înregistrarea prestării serviciilor de plată menționate la punctul 8 din anexa I să dețină, ca o condiție pentru înregistrarea acestora, o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere teritoriile în care își oferă serviciile, sau o altă garanție comparabilă împotriva răspunderii acestora față de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont sau față de utilizatorul serviciilor de plată, care rezultă din accesarea sau utilizarea neautorizată sau frauduloasă a informațiilor referitoare la contul de plăți.

(4) Până la 13 ianuarie 2017 și după consultarea tuturor părților interesate relevante, inclusiv de pe piața serviciilor de plată, reflectând toate interesele implicate, ABE emite orientări adresate autorităților competente, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la criteriile privind modalitatea de a prevedea valoarea monetară minimă a asigurării de răspundere civilă profesională sau a unei alte garanții comparabile menționate la alineatele (2) și (3).

La elaborarea orientărilor menționate la primul paragraf, ABE are în vedere următoarele:

- (a) profilul de risc al întreprinderii;
- (b) dacă întreprinderea furnizează alte servicii de plată menționate în anexa I sau este angajată în alte activități;
- (c) dimensiunea activității:
 - (i) pentru întreprinderile care solicită autorizarea prestării de servicii de plată menționate la punctul 7 din anexa I, valoarea operațiunilor inițiate;
 - (ii) pentru întreprinderile care solicită înregistrarea prestării de servicii de plată menționate la punctul 8 din anexa I, numărul de clienți care utilizează serviciile de informare cu privire la conturi;
- (d) caracteristicile specifice ale garanțiilor comparabile și criteriile pentru punerea în aplicare a acestora.

ABE revizuieste orientările respective în mod periodic.

(5) Până la 13 ianuarie 2017, după consultarea tuturor părților interesate relevante, inclusiv a acelor de pe piața serviciilor de plată, ținând seama de toate interesele implicate, ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a instituțiilor de plată, inclusiv cerințele menționate la literele (a), (b), (c), (e) și (g)-(j) de la alineatul (1) din prezentul articol.

ABE revizuieste respectivele orientări în mod regulat, și în orice caz cel puțin o dată la trei ani.

(6) Ținând seama, după caz, de experiența dobândită în aplicarea orientărilor menționate la alineatul (5), ABE poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a instituțiilor de plată, inclusiv cerințele menționate la literele (a), (b), (c), (e) și (g)-(j) de la alineatul (1).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Informațiile menționate la alineatul (4) sunt notificate autorităților competente în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 6

Controlul acționariatului

(1) Orice persoană fizică sau juridică care a luat hotărârea de a dobândi sau de a majora, în mod direct sau indirect, o deținere calificată, în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 într-o instituție de plată, care ar avea ca rezultat faptul că drepturile de vot sau capitalul deținut ar atinge sau ar depăși pragurile de 20 %, 30 % sau 50 %, sau faptul că instituția de plată ar deveni filiala sa, informează în prealabil, în scris, autoritățile competente ale respectivei instituții de plată în legătură cu intenția sa. Același lucru se aplică oricărei persoane fizice sau juridice care a decis să renunțe, direct sau indirect, la o deținere calificată sau să își reducă deținerea calificată, iar drept consecință proporția capitalului deținut sau a drepturilor de vot ar scădea sub pragurile de 20 %, 30 % sau 50 % sau instituția de plată ar înceta să mai fie filiala sa.

(2) Potențialul achizitor al unei dețineri calificate comunică autorității competente informații referitoare la dimensiunea participației, precum și informațiile relevante menționate la articolul 23 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE.

(3) Statele membre solicită ca, în cazul în care este probabil ca influența exercitată de potențialul achizitor, astfel cum este menționat la alineatul (2), să fie în detrimentul unei gestionări solide și prudente a instituției de plată, autoritățile competente să se opună sau să adopte alte măsuri corespunzătoare pentru încetarea situației respective. Asemenea măsuri pot include interdicții, pot consta în sancțiuni aplicate directorilor sau persoanelor responsabile de conducere sau în suspendarea exercitării dreptului de vot aferent acțiunilor deținute de acționarii sau membrii instituției de plată în cauză.

Măsuri similare se aplică persoanelor fizice sau juridice care nu respectă obligația de a furniza informații prealabile, în conformitate cu prezentul articol.

(4) În cazul în care se dobândește o deținere în pofida opoziției autorităților competente, statele membre, indiferent de alte eventuale sancțiuni care urmează a fi adoptate, dispun fie suspendarea exercitării drepturilor de vot respective, fie nulitatea voturilor exprimate, fie posibilitatea anulării acestor voturi.

Articolul 7

Capitalul inițial

Statele membre cer instituțiilor de plată să dețină, în momentul autorizării, un capital inițial, format din unul sau mai multe din elementele menționate la articolul 26 alineatul (1) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după cum urmează:

(a) în cazul în care instituția de plată prestează doar serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 20 000 EUR;

(b) în cazul în care instituția de plată prestează serviciul de plată menționat la punctul 7 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 50 000 EUR;

- (c) în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-5 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 125 000 EUR.

Articolul 8

Fonduri proprii

- (1) Fondurile proprii ale instituției de plată nu pot fi inferioare capitalului inițial astfel cum este menționat la articolul 7 sau valorii fondurilor proprii calculate în conformitate cu articolul 9 din prezenta directivă, fiind luată în considerare suma mai mare.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni folosirea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii în cazul în care instituția de plată aparține aceluiași grup ca o altă instituție de plată, instituție de credit, societate de investiții, societate de administrare a portofoliului sau societate de asigurări. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție de plată este de natură hibridă și desfășoară alte activități decât prestarea de servicii de plată.
- (3) În cazul în care se întrunesc condițiile stabilite la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, statele membre sau autoritățile lor competente pot alege să nu aplice articolul 9 din prezenta directivă instituțiilor de plată care fac obiectul supravegherii consolidate a instituției de credit mamă în conformitate cu Directiva 2013/36/UE.

Articolul 9

Calculul fondurilor proprii

- (1) În pofida cerințelor privind capitalul inițial stabilite la articolul 7, statele membre solicită instituțiilor de plată, cu excepția acelor care oferă doar serviciile menționate la punctul 7 sau la punctul 8 sau ambele din anexa I, să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu una dintre următoarele trei metode, astfel cum se stabilește de către autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională:

Metoda A

Fondurile proprii ale instituțiilor de plată sunt cel puțin egale cu 10 % din cheltuielile sale de exploatare fixe din anul precedent. Autoritățile competente pot ajusta această cerință în caz de modificare semnificativă a activității instituției de plată în raport cu anul precedent. În cazul în care o instituție de plată nu a înregistrat un an complet de activitate de la data calculului, cerința este ca fondurile proprii să fie cel puțin egale cu 10 % din cheltuielile sale de exploatare fixe corespunzătoare prevăzute în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente solicită ajustarea acestui plan.

Metoda B

Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu suma următoarelor elemente, înmulțite cu coeficientul k menționat la alineatul (2), unde volumul plăților (VP) reprezintă o doisprezecime din valoarea totală a operațiunilor de plată executate de instituția de plată în anul precedent:

- (a) 4,0 % din tranșa de VP inferioară sumei de 5 milioane EUR;

plus

- (b) 2,5 % din tranșa de VP cuprinsă între 5 milioane EUR și 10 milioane EUR;

plus

- (c) 1 % din tranșa de VP cuprinsă între 10 milioane EUR și 100 de milioane EUR;

plus

(d) 0,5 % din tranșa de VP cuprinsă între 100 de milioane EUR și 250 de milioane EUR;

plus

(e) 0,25 % din tranșa de VP peste 250 de milioane EUR.

Metoda C

Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu indicatorul aplicabil definit la litera (a), înmulțit cu factorul de multiplicare menționat la litera (b) de mai jos și la care se aplică coeficientul k menționat la alineatul (2) de mai jos.

(a) Indicatorul aplicabil este suma următoarelor elemente:

(i) venituri din dobânzi;

(ii) cheltuieli cu dobânzi;

(iii) comisioane și taxe percepute; și

(iv) alte venituri din exploatare.

Fiecare element este inclus în sumă cu semnul pozitiv sau negativ corespunzător. Venitul din produsele excepționale sau neobișnuite nu poate fi folosit la calcularea indicatorului aplicabil. Cheltuielile legate de externalizarea serviciilor prestate de terți pot micșora indicatorul aplicabil dacă acestea sunt angajate de o întreprindere care face obiectul unei supravegheri în conformitate cu prezenta directivă. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza observării anuale efectuate la sfârșitul exercițiului financiar anterior. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza exercițiului financiar anterior. Cu toate acestea, fondurile proprii calculate pe baza metodei C nu trebuie să fie inferioare valorii de 80 % din media celor trei exerciții financiare anterioare pentru indicatorul aplicabil. Atunci când nu sunt disponibile cifre auditate, se pot folosi estimări.

(b) Factorul de multiplicare este de:

(i) 10 % din tranșa indicatorului aplicabil până la 2,5 milioane EUR;

(ii) 8 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 2,5 milioane EUR și 5 milioane EUR;

(iii) 6 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 5 milioane EUR și 25 de milioane EUR;

(iv) 3 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 25 de milioane EUR și 50 de milioane EUR;

(v) 1,5 % pentru tranșa indicatorului aplicabil care depășește 50 de milioane EUR.

(2) Coeficientul k, care trebuie folosit în cazul metodelor B și C, este următorul:

(a) 0,5 în cazul în care instituția de plată prestează doar serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I;

(b) 1 în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-5 din anexa I.

(3) Autoritățile competente pot, pe baza evaluării procesului de gestionare a riscului, a bazei de date privind riscurile de pierderi și a mecanismelor de control ale instituției de plată, să solicite instituției de plată să dețină o sumă corespunzătoare fondurilor proprii cu până la 20 % mai mare decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1) sau să permită instituției de plată să dețină o sumă corespunzătoare fondurilor proprii cu până la 20 % mai mică decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 10

Cerințele privind protejerea fondurilor

(1) Statele membre sau autoritățile competente impun cerința ca o instituție de plată care prestează serviciile de plată menționate la punctele 1-6 din anexa I să protejeze toate fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată, prin oricare dintre metodele următoare:

(a) fondurile nu sunt niciodată amestecate cu fondurile vreunei persoane fizice sau juridice alta decât utilizatorul serviciilor de plată în numele căruia sunt deținute fondurile și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată și nu sunt încă remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de sfârșitul zilei lucrătoare care urmează zilei în care au fost primite, acestea sunt depuse într-un cont separat într-o instituție de credit sau sunt investite în active sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum sunt definite de autoritățile competente ale statului membru de origine; fondurile sunt, de asemenea, exceptate, în conformitate cu dreptul intern și în interesul utilizatorilor serviciilor de plată, de la posibilitatea de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată, în special în caz de insolvență a acesteia;

(b) fondurile sunt acoperite de o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit, care nu aparține aceluiași grup cu cel din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi fost separată în absența unei polițe de asigurare sau a unei alte garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să facă față obligațiilor sale financiare.

(2) În cazul în care o instituție de plată este obligată să protejeze fondurile în temeiul alineatului (1) și în care o parte din respectivele fonduri urmează să fie folosite pentru operațiuni de plată viitoare, restul fondurilor urmând să fie folosite pentru alte servicii decât cele de plată, partea de fonduri care urmează să fie folosită pentru viitoarele operațiuni de plată se supune cerințelor de la alineatul (1). În cazul în care această parte este variabilă sau nu este cunoscută în prealabil, statele membre permit instituțiilor de plată să aplice prezentul alineat pe baza unei părți reprezentative care se estimează că va fi folosită pentru serviciile de plată, cu condiția ca această parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil, pe baza datelor istorice, într-un mod satisfăcător pentru autoritățile competente.

Articolul 11

Acordarea autorizației

(1) Statele membre solicită întreprinderilor, altele decât cele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (f) și altele decât persoanele fizice sau juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 sau 33, care intenționează să presteze servicii de plată, să obțină o autorizare în calitate de instituție de plată înainte de a începe să presteze servicii de plată. Autorizația se acordă doar unei persoane juridice stabilite într-un stat membru.

(2) Autoritățile competente acordă o autorizație dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele stabilite la articolul 5 și dacă, după examinarea dosarului, autoritățile competente își dau avizul favorabil. Înainte de acordarea unei autorizații, autoritățile competente pot consulta, în cazurile justificate, banca centrală națională sau alte autorități publice competente.

(3) O instituție de plată care are un sediu social, în conformitate cu dreptul intern din statul său membru de origine, trebuie să aibă sediul central în același stat membru în care se află sediul său social și să își desfășoare acolo cel puțin o parte din activitățile de servicii de plată.

(4) Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a instituției de plată, aceasta din urmă are sisteme de conducere solide pentru activitatea sa de prestare de servicii de plată, care să includă o structură organizatorică clară, cu o împărțire a responsabilităților bine definită, transparentă și

coerentă, cu proceduri eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, precum și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile corecte; aceste sisteme, structuri, proceduri și mecanisme sunt exhaustive și proporționale cu natura, scara și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.

(5) În cazul în care o instituție de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-7 din anexa I și desfășoară în paralel alte activități comerciale, autoritățile competente pot cere constituirea unei entități separate pentru serviciile de plată în cazul în care celelalte activități comerciale ale instituției de plată aduc atingere sau ar putea să aducă atingere fie solidității financiare a instituției de plată, fie capacității autorităților competente de a controla dacă instituția de plată respectă toate obligațiile impuse de prezenta directivă.

(6) Autoritățile competente refuză acordarea unei autorizații în cazul în care, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a unei instituții de plată, nu sunt convinse că acționarii sau asociații care dețin o deținere calificată au calitățile necesare.

(7) În situația în care există legături strânse, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, între instituțiile de plată și alte persoane fizice sau juridice, autoritățile competente acordă o autorizație numai dacă legăturile respective nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.

(8) Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă actele cu putere de lege și actele administrative ale unei țări terțe care reglementează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dacă dificultățile legate de aplicarea acestor acte cu putere de lege și acte administrative nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.

(9) O autorizație este valabilă în toate statele membre și permite instituției de plată în cauză să presteze în întreaga Uniune serviciile de plată care fac obiectul autorizației, în temeiul libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire.

Articolul 12

Comunicarea deciziei

În termen de trei luni de la data primirii unei cereri sau, dacă aceasta este incompletă, de la data primirii tuturor informațiilor necesare pentru luarea unei decizii, autoritățile competente informează solicitantul cu privire la acordarea sau refuzarea acordării autorizației. Autoritatea competentă motivează refuzul acordării autorizației.

Articolul 13

Retragerea autorizației

(1) Autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată doar în cazul în care instituția:

- (a) nu utilizează autorizația respectivă în termen de 12 luni, renunță în mod expres la aceasta sau își încetează activitatea pe o perioadă mai mare de șase luni, în cazul în care statul membru respectiv nu prevede că în astfel de situații autorizația își pierde valabilitatea;
- (b) a obținut autorizația pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației sau nu informează autoritatea competentă cu privire la modificări importante în acest sens;
- (d) ar constitui o amenințare la adresa stabilității sistemului de plată sau a încrederii în acesta dacă ar continua activitatea sa de prestare de servicii de plată; sau

- (e) se încadrează într-una dintre situațiile pentru care dreptul intern prevede retragerea unei autorizații.
- (2) Autoritatea competentă motivează orice retragere a unei autorizații și informează în consecință părțile implicate.
- (3) Autoritatea competentă face publică retragerea unei autorizații, inclusiv în registrele menționate la articolele 14 și 15.

Articolul 14

Înregistrarea în statul membru de origine

- (1) Statele membre constituie un registru public în care sunt înscrise următoarele:
- (a) instituțiile de plată autorizate și agenții acestora;
- (b) persoane fizice și juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 sau 33 și agenții acestora; și
- (c) instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (5) care au dreptul de a presta servicii de plată în conformitate cu dreptul intern.

Sucursalele instituțiilor de plată sunt înscrise în registrul statului membru de origine dacă sucursalele respective prestează servicii în alt stat membru decât statul membru de origine.

- (2) Registrul public identifică serviciile de plată pentru care instituția de plată deține autorizație sau pentru care persoana fizică sau juridică a fost înregistrată. Instituțiile de plată autorizate figurează în registru pe o listă separată de lista persoanelor fizice sau juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 sau 33. Registrul este public, este accesibil online și este actualizat fără întârziere.
- (3) Autoritățile competente înscriu în registrul public orice autorizație retrasă și orice derogare retrasă în temeiul articolului 32 sau 33.
- (4) Autoritățile competente notifică ABE cu privire la motivele care au stat la baza retragerilor autorizațiilor sau derogărilor în temeiul articolului 32 sau 33.

Articolul 15

Registrul ABE

- (1) ABE instituie, gestionează și menține un registru central electronic care conține informațiile notificate de autoritățile competente în conformitate cu alineatul (2). ABE este responsabilă de prezentarea corectă a respectivelor informații.

ABE pune registrul la dispoziția publicului pe site-ul său internet și permite un acces facil și o căutare ușoară a informațiilor publicate, în mod gratuit.

- (2) Autoritățile competente notifică fără întârziere ABE în legătură cu informațiile înscrise în registrele lor publice, astfel cum este menționat la articolul 14, într-o limbă utilizată în mod obișnuit în domeniul finanțelor.
- (3) Autoritățile competente sunt responsabile de acuratețea informațiilor prevăzute la alineatul (2) și de actualizarea acestor informații.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru stabilirea cerințelor tehnice privind instituirea, gestionarea și menținerea registrului central electronic și privind accesul la informațiile conținute de acesta. Cerințele tehnice garantează că modificarea informațiilor poate fi efectuată doar de către autoritatea competentă și de către ABE.

ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 13 ianuarie 2018.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la detaliile și la structura informațiilor care urmează să fie notificate în temeiul alineatului (1), inclusiv formatul și modelul comun în care aceste informații trebuie furnizate.

ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 13 iulie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 16

Menținerea autorizației

În cazul în care apar schimbări care aduc atingere exactității informațiilor sau a documentelor însoțitoare furnizate în conformitate cu articolul 5, instituția de plată informează în consecință, fără întârziere, autoritățile competente ale statului său membru de origine.

Articolul 17

Contabilitatea și auditul statutar

(1) Directivele 86/635/CEE și 213/34/UE, și Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor de plată.

(2) Cu excepția unei derogări acordate în temeiul Directivei 2013/34/UE și, dacă este cazul, al Directivei 86/635/CEE, conturile anuale și conturile consolidate ale instituțiilor de plată sunt verificate de auditori statutari sau de firme de audit în înțelesul Directivei 2006/43/CE.

(3) În scopuri de supraveghere, statele membre impun cerința ca instituțiile de plată să furnizeze informații contabile separate pentru serviciile de plată și pentru activitățile menționate la articolul 18 alineatul (1), care trebuie să facă obiectul unui raport de audit. Acest raport este pregătit, dacă este cazul, de auditorii statutari sau de o firmă de audit.

(4) Obligațiile prevăzute la articolul 63 din Directiva 2013/36/UE se aplică *mutatis mutandis* auditorilor statutari sau firmelor de audit ale instituțiilor de plată în ceea ce privește serviciile de plată.

Articolul 18

Activități

(1) Pe lângă prestarea de servicii de plată, instituțiile de plată au dreptul să desfășoare următoarele activități:

(a) prestarea de servicii auxiliare operaționale și conexe în sensul strict al cuvântului, cum ar fi asigurarea executării operațiunilor de plată, a serviciilor de schimb valutar, a activităților de păstrare în custodie, precum și a stocării și procesării datelor;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

- (b) operarea sistemelor de plată, fără a aduce atingere articolului 35;
- (c) activități comerciale altele decât prestarea de servicii de plată, având în vedere dreptul Uniunii și dreptul intern aplicabil.
- (2) Atunci când instituțiile de plată prestează unul sau mai multe servicii de plată, acestea pot deține doar conturi de plăți care sunt folosite exclusiv pentru operațiunile de plată.
- (3) Orice fonduri primite de instituțiile de plată de la utilizatorii serviciilor de plată în vederea prestării de servicii de plată nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile în înțelesul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE și nici monedă electronică, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE.
- (4) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată menționate la punctul 4 sau 5 din anexa I doar dacă se întrunesc toate condițiile următoare:
- (a) creditul are un caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei operațiuni de plată;
- (b) în pofida normelor de drept intern privind acordarea de credit prin cărți de credit, creditul acordat în legătură cu o plată și executat în conformitate cu articolul 11 alineatul (9) și cu articolul 28 este rambursat într-o perioadă scurtă, care în niciun caz nu depășește 12 luni;
- (c) acest credit nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unei operațiuni de plată;
- (d) fondurile proprii ale instituției de plată sunt în orice moment, în opinia autorităților de supraveghere, corespunzătoare în raport cu valoarea totală a creditului acordat.
- (5) Instituțiile de plată nu exercită activitatea de primire de depozite sau de alte fonduri rambursabile în înțelesul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE.
- (6) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE, altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii ori măsurilor naționale privind condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori care nu sunt armonizate de prezenta directivă și care respectă dreptul Uniunii.

Secțiunea 2

Alte cerințe

Articolul 19

Recurgerea la agenți, sucursale sau la entități către care se externalizează anumite activități

- (1) Atunci când o instituție de plată intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent, aceasta comunică autorităților competente ale statului său membru de origine următoarele informații:
- (a) denumirea și adresa agentului;
- (b) o descriere a mecanismelor de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a respecta obligațiile în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849, care trebuie să fie actualizată în cazul unor modificări majore ale elementelor comunicate la momentul notificării inițiale;
- (c) identitatea membrilor consiliilor de administrație și a persoanelor responsabile cu administrarea agentului care urmează să fie implicat în prestarea de servicii de plată și, pentru agenți, alții decât prestatorii de servicii de plată, dovezi care să ateste faptul că aceștia sunt persoane potrivite și onorabile;
- (d) serviciile de plată ale instituției de plată pentru care agentul este mandatat; și

(e) codul unic de identificare sau numărul agentului, dacă este cazul.

(2) În termen de două luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine comunică instituției de plată dacă agentul a fost sau nu înscris în registrul prevăzut la articolul 14. Odată înscris în registru, agentul poate începe prestarea de servicii de plată.

(3) În cazul în care consideră că informațiile care le-au fost furnizate sunt incorecte, înainte de a înscrie agentul în registru, autoritățile competente iau măsuri suplimentare pentru verificarea informațiilor.

(4) În cazul în care, după luarea măsurilor suplimentare pentru verificarea informațiilor, autoritățile competente nu sunt convinse că informațiile care le-au fost furnizate în conformitate cu alineatul (1) sunt corecte, acestea refuză să înscrie agentul în registrul prevăzut la articolul 14 și informează instituția de plată fără întârzieri nejustificate.

(5) În cazul în care instituția de plată dorește să presteze servicii de plată în alt stat membru prin angajarea unui agent sau prin înființarea unei sucursale, aceasta urmează procedurile prevăzute la articolul 28.

(6) În cazul în care o instituție de plată intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată, aceasta informează în consecință autoritățile competente ale statului său membru de origine.

Externalizarea funcțiilor operaționale importante, inclusiv sisteme IT, nu poate fi realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al instituției de plată și capacității autorităților competente de a controla și de a urmări respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor stabilite în prezenta directivă.

În sensul celui de-al doilea paragraf, o funcție operațională este considerată importantă dacă apariția unei anomalii sau a unei insuficiențe în activitatea sa ar aduce atingere în mod semnificativ capacității instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare solicitate în temeiul prezentului titlu, celorlalte obligații care îi revin în conformitate cu prezenta directivă, performanțelor sale financiare ori solidității sau continuității serviciilor sale de plată. Statele membre garantează că, atunci când instituțiile de plată externalizează funcții operaționale importante, instituția de plată respectă următoarele condiții:

(a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității personalului de conducere de nivel superior al instituției;

(b) nu se modifică relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta directivă;

(c) nu sunt afectate condițiile pe care instituția de plată le respectă în conformitate cu prezentul titlu pentru a fi și a rămâne autorizată;

(d) niciuna dintre celelalte condiții de care a depins autorizarea instituției de plată nu este eliminată sau modificată.

(7) Instituțiile de plată se asigură că agenții sau sucursalele care acționează în numele lor informează utilizatorii serviciilor de plată în privința acestui fapt.

(8) Instituțiile de plată comunică autorităților competente din statele lor membre de origine fără întârziere orice modificare în ceea ce privește utilizarea de entități către care se externalizează activități și, în conformitate cu procedura prevăzută în alineatele (2), (3) și (4), agenți, inclusiv agenți suplimentari.

*Articolul 20***Răspundere**

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care instituțiile de plată delegă unor terți exercitarea funcțiilor operaționale, instituțiile de plată respective iau măsuri rezonabile pentru a garanta respectarea cerințelor prezentei directive.

(2) Statele membre solicită instituțiilor de plată să își asume în continuare răspunderea completă pentru toate actele salariaților lor și ale tuturor agenților, sucursalelor sau entităților către care se externalizează activități.

*Articolul 21***Arhivare**

Statele membre solicită instituțiilor de plată să păstreze toate înregistrările corespunzătoare în sensul prezentului titlu timp de cel puțin cinci ani, fără a aduce atingere Directivei (UE) 2015/849 sau altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii.

*Secțiunea 3***Autoritățile competente și supravegherea***Articolul 22***Desemnarea autorităților competente**

(1) Statele membre desemnează în calitate de autorități competente responsabile cu autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de plată și însărcinate cu îndatoririle prevăzute în cadrul prezentului titlu fie autorități publice, fie organisme recunoscute de dreptul intern sau de autoritățile publice special abilitate în acest scop de dreptul intern, inclusiv băncile centrale naționale.

Autoritățile competente garantează independența față de organismele economice și evită orice conflict de interese. Fără a aduce atingere primului paragraf, instituțiile de plată, instituțiile de credit, instituțiile emitente de monedă electronică sau oficiile poștale care efectuează operațiuni de virament nu pot fi desemnate în calitate de autorități competente.

Statele membre informează Comisia în consecință.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

(3) Statele membre care au pe teritoriul lor mai mult de o autoritate competentă în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul titlu se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât să își îndeplinească sarcinile în mod eficient. Același lucru este valabil în cazul în care autoritățile competente pentru chestiunile reglementate în cadrul prezentului titlu sunt diferite de autoritățile competente responsabile pentru supravegherea instituțiilor de credit.

(4) Atribuțiile autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) țin de responsabilitatea autorităților competente ale statului membru de origine.

(5) Alineatul (1) nu implică faptul că autoritățile competente ar fi obligate să supravegheze alte activități comerciale ale instituțiilor de plată decât prestarea de servicii de plată și activitățile menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (a).

*Articolul 23***Supraveghere**

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente efectuează controale proporționale, adecvate și adaptate riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată, în vederea verificării conformității permanente cu prezentul titlu.

Pentru verificarea conformității cu prezentul titlu, autoritățile competente sunt abilitate în special să adopte următoarele măsuri:

- (a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru supravegherea respectării condițiilor precizând scopul cererii, după caz, și termenul până la care urmează să fie furnizate informațiile;
- (b) să efectueze inspecții la fața locului în cadrul instituției de plată, al oricărui agent sau oricărei sucursale care prestează servicii de plată sub răspunderea instituției de plată, sau în cadrul oricărei entități către care se externalizează activități;
- (c) să emită recomandări, orientări și, dacă este cazul, dispoziții administrative cu caracter obligatoriu;
- (d) să suspende sau să retragă autorizația în temeiul articolului 13.

(2) Fără a aduce atingere procedurilor de retragere a autorizațiilor și dispozițiilor de drept penal, statele membre dispun ca autoritățile lor competente respective să poată aplica sau impune instituțiilor de plată sau celor care controlează efectiv activitățile instituțiilor de plată și care încalcă actele cu putere de lege sau actele administrative privind supravegherea sau exercitarea activității lor de prestatori de servicii de plată, sancțiuni sau măsuri care să vizeze în mod specific încetarea încălcărilor constatate sau a cauzelor acestora.

(3) În pofida cerințelor prevăzute la articolul 7, la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 9, statele membre garantează că autoritățile competente sunt abilitate să ia măsurile descrise la alineatul (1) din prezentul articol pentru a asigura un capital suficient pentru serviciile de plată, în special în cazurile în care activitățile diferite de serviciile de plată ale instituției de plată aduc atingere sau ar putea să aducă atingere solidității financiare a instituției de plată.

Articolul 24

Secretul profesional

(1) Statele membre se asigură că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente, precum și experții care acționează pe seama autorităților competente, sunt obligați să respecte secretul profesional, fără a aduce atingere situațiilor prevăzute de dreptul penal.

(2) În cadrul schimbului de informații prevăzut la articolul 26, respectarea secretului profesional se aplică cu strictețe, pentru a garanta protecția drepturilor persoanelor fizice și ale întreprinderilor.

(3) Statele membre pot aplica prezentul articol ținând seama, *mutatis mutandis*, de articolele 53-61 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 25

Dreptul de a acționa în instanță

(1) Statele membre se asigură că deciziile luate de autoritățile competente în privința unei instituții de plată, în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în instanță.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul neîndeplinirii obligației de a acționa.

Articolul 26

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente ale diverselor state membre cooperează între ele și, dacă este cazul, cu BCE și cu băncile centrale naționale ale statelor membre, cu ABE și cu alte autorități competente relevante desemnate în temeiul dreptului Uniunii sau dreptului intern aplicabil prestatorilor de servicii de plată.

- (2) În plus, statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și:
- (a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată;
 - (b) BCE și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată și de decontare;
 - (c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva (UE) 2015/849 și cu alte dispoziții ale dreptului Uniunii aplicabile prestatorilor de servicii de plată, cum ar fi dreptul aplicabil în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
 - (d) ABE, în calitate sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 27

Soluționarea dezacordurilor dintre autorități competente din state membre diferite

- (1) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru consideră că într-o anumită chestiune cooperarea transfrontalieră cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru menționată la articolul 26, 28, 29, 30 sau 31 din prezenta directivă nu respectă condițiile relevante prevăzute în dispozițiile respective, aceasta poate sesiza ABE în legătură cu respectiva chestiune și îi poate solicita asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (2) Atunci când i s-a solicitat asistența în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, ABE ia o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 fără întârzieri nejustificate. ABE poate de asemenea să acorde asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea ajungerii la un acord, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv. În orice caz, autoritățile competente implicate își amână deciziile în așteptarea unei decizii în temeiul articolului 19 din regulamentul respectiv.

Articolul 28

Solicitarea exercitării dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii

- (1) Orice instituție de plată autorizată care dorește să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru decât statul său membru de origine, în virtutea dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, comunică următoarele informații autorităților competente ale statului său membru de origine:
- (a) numele, adresa și, după caz, numărul autorizației instituției de plată;
 - (b) statul membru (statele membre) în care intenționează să funcționeze;
 - (c) serviciul/serviciile de plată care urmează să fie prestat(e);
 - (d) în cazul în care instituția de plată intenționează să utilizeze un agent, informațiile menționate la articolul 19 alineatul (1);
 - (e) în cazul în care instituția de plată intenționează să utilizeze o sucursală, informațiile menționate la articolul 5 alineatul (1) literele (b) și (e) în legătură cu activitățile de servicii de plată din statul membru gazdă, o descriere a structurii organizaționale a sucursalei și identitatea celor care răspund de administrarea sucursalei.

În cazul în care instituția de plată intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată către alte entități din statul membru gazdă, aceasta informează în consecință autoritățile competente ale statului său membru de origine.

(2) În termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine le transmit autorităților competente ale statului membru gazdă.

În termen de o lună de la primirea informațiilor de la autoritățile competente ale statului membru de origine, autoritățile competente ale statului membru gazdă evaluează informațiile respective și furnizează autorităților competente ale statului membru de origine informații relevante în legătură cu intenția de a presta servicii de plată a instituției de plată relevante care își exercită libertatea de stabilire sau libertatea de a presta servicii. Autoritățile competente ale statului membru gazdă informează autoritățile competente ale statului membru de origine în special cu privire la eventuale motive rezonabile de îngrijorare în legătură cu intenția de a angaja un agent sau de a înființa o sucursală, în ceea ce privește spălarea banilor sau finanțarea terorismului în înțelesul Directivei (UE) 2015/849.

În cazul în care nu sunt de acord cu evaluarea autorităților competente ale statului membru gazdă, autoritățile competente ale statului membru de origine transmit autorităților competente ale statului membru gazdă motivele deciziei lor.

Dacă evaluarea autorităților competente ale statului membru de origine, în special în lumina informațiilor primite de la autoritățile competente ale statului membru gazdă, nu este favorabilă, autoritatea competentă a statului membru de origine refuză înregistrarea agentului sau sucursalei sau revocă înregistrarea, dacă aceasta a fost făcută deja.

(3) În termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine comunică autorităților competente ale statului membru gazdă și instituției de plată decizia luată.

Din momentul înscrierii în registrul menționat la articolul 14, agentul sau sucursala își poate începe activitățile în statul membru gazdă relevant.

Instituția de plată notifică autorităților competente ale statului membru de origine data de la care își începe activitatea prin intermediul agentului sau sucursalei din statul membru gazdă relevant. Autoritățile competente ale statului membru de origine informează în consecință autoritățile competente ale statului membru gazdă.

(4) Instituția de plată comunică autorităților competente ale statului membru de origine fără întârziere nejustificată orice modificare relevantă în ceea ce privește informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), inclusiv în ceea ce privește agenții suplimentari, sucursalele sau entitățile către care se externalizează anumite activități în statele membre gazdă în care funcționează. Se aplică procedura prevăzută la alineatele (2) și (3).

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru cooperare și pentru schimbul de informații dintre autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă, în conformitate cu prezentul articol. Proiectele de standarde tehnice de reglementare trebuie să precizeze metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în ceea ce privește notificarea instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care trebuie prezentate, inclusiv o terminologie comună și modele de notificare standard pentru a asigura un proces de notificare coerent și eficient.

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 13 ianuarie 2018.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 29

Supravegherea instituțiilor de plată care își exercită dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii

(1) Pentru a efectua controalele și pentru a adopta măsurile necesare prevăzute de prezentul titlu și de dispozițiile dreptului intern de transpunere a titlurilor III și IV, în conformitate cu articolul 100 alineatul (4), cu privire la agentul sau la sucursala unei instituții de plată situate pe teritoriul altui stat membru, autoritățile competente ale statului membru de origine cooperează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă.

În cadrul cooperării în conformitate cu primul paragraf, autoritățile competente ale statului membru de origine informează autoritățile competente ale statului membru gazdă atunci când intenționează să efectueze o inspecție la fața locului pe teritoriul acestuia din urmă.

Cu toate acestea, autoritățile competente ale statului membru de origine pot delega autorităților competente ale statului membru gazdă atribuția de a efectua inspecții la fața locului în cadrul instituției în cauză.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre gazdă pot solicita instituțiilor de plată care au agenți sau sucursale pe teritoriul lor să le transmită rapoarte periodice cu privire la activitățile desfășurate pe teritoriul acestora.

Respectivele rapoarte sunt necesare în scopuri informative sau statistice și, în măsura în care agenții și sucursalele desfășoară activități de servicii de plată în temeiul dreptului la stabilire, în scopul de a monitoriza conformitatea cu dispozițiile dreptului intern de transpunere a titlurilor III și IV. Respectivele agenții și sucursalele fac obiectul cerințelor privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 24.

(3) Autoritățile competente își comunică reciproc toate informațiile esențiale și/sau relevante, în special în cazul constatării sau suspectării unor încălcări din partea unui agent sau a unei sucursale, și în cazul în care astfel de încălcări s-au produs în contextul exercitării libertății de a presta servicii. În această privință, autoritățile competente comunică, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, inclusiv în legătură cu respectarea de către instituția de plată a condițiilor de la articolul 11 alineatul (3).

(4) Statele membre pot impune instituțiilor de plată care funcționează pe teritoriul lor prin intermediul agenților în temeiul dreptului de stabilire, al căror sediu central este situat în alt stat membru, să numească un punct central de contact pe teritoriul acestora pentru a asigura comunicarea adecvată și raportarea adecvată a informațiilor privind conformarea cu titlurile III și IV, fără a aduce atingere niciunei dispoziții privind combaterea spălării de bani și a finanțării terorismului, și pentru a facilita supravegherea de către autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă, inclusiv prin transmiterea de documente și de informații autorităților competente, la cerere.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în scopul precizării criteriilor aplicabile în vederea stabilirii, în conformitate cu principiul proporționalității, a circumstanțelor în care este oportună desemnarea unui punct central de contact, precum și funcțiile punctelor de contact, în temeiul alineatului (4).

Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective țin seama în special de:

- (a) volumul total și valoarea operațiunilor efectuate de instituția de plată în statele membre gazdă;
- (b) tipul serviciilor de plată prestate; și
- (c) numărul total de agenți stabiliți în statul membru gazdă.

ABE înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 13 ianuarie 2017.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care se precizează cadrul pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă, în conformitate cu prezentul titlu, și în scopul de a monitoriza conformitatea cu dispozițiile dreptului intern de transpunere a titlurilor III și IV. Proiectele de standarde tehnice de reglementare precizează metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în materie de supraveghere a instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care urmează să facă obiectul schimbului, pentru a asigura o supraveghere coerentă și eficientă a instituțiilor de plată care prestează servicii de plată la nivel transfrontalier.

Respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare precizează inclusiv mijloacele și detaliile eventualelor raportări solicitate de statele membre gazdă din partea instituțiilor de plată cu privire la activitățile comerciale de plată desfășurate pe teritoriul lor în conformitate cu alineatul (2), inclusiv frecvența acestor raportări.

ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 13 ianuarie 2018.

(7) Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatele (5) și (6) în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 30

Măsuri în caz de neconformitate, inclusiv măsuri preventive

(1) Fără a aduce atingere responsabilității autorităților competente ale statului membru de origine, în cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă că o instituție de plată cu agenți sau sucursale pe teritoriul statului respectiv nu respectă prezentul titlu sau dreptul intern de transpunere a titlului III sau IV, aceasta informează neîntârziat autoritatea competentă a statului membru de origine.

După evaluarea informațiilor primite în temeiul primului paragraf, autoritatea competentă a statului membru de origine, fără întârzieri nejustificate, toate măsurile care se impun pentru a se asigura că instituția de plată în cauză pune capăt situației neregulamentare respective. Autoritatea competentă a statului membru de origine comunică imediat măsurile respective autorităților competente a statului membru gazdă și autorităților competente ale oricărui alt stat membru vizat.

(2) În situații de urgență în care este necesar să se acționeze imediat pentru a gestiona o amenințare gravă la adresa intereselor colective ale utilizatorilor serviciilor de plată din statul membru gazdă, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot lua măsuri preventive, în paralel cu cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente și în așteptarea măsurilor luate de autoritățile competente ale statului membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 29.

(3) Toate măsurile preventive în temeiul alineatului (2) sunt corespunzătoare și proporționale cu scopul lor de a proteja împotriva amenințărilor grave la adresa intereselor colective ale utilizatorilor serviciilor de plată din statul membru gazdă. Acestea nu au ca rezultat favorizarea utilizatorilor serviciilor de plată ale instituției de plată din statul membru gazdă față de alți utilizatori ai serviciilor de plată ale instituției de plată din alte state membre.

Măsurile preventive au caracter temporar și încetează atunci când amenințările grave identificate sunt gestionate, inclusiv cu asistența sau cu cooperarea autorităților competente ale statului membru de origine sau cu ABE, astfel cum se prevede la articolul 27 alineatul (1).

(4) Atunci când este compatibil cu situația de urgență, autoritățile competente ale statului membru gazdă informează autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale oricărui alt stat membru implicat, precum și Comisia și ABE, în avans și, în orice caz, fără întârzieri nejustificate, cu privire la măsurile preventive luate în temeiul alineatului (2) și la justificarea acestora.

Articolul 31

Motivare și comunicare

(1) Orice măsură luată de autoritățile competente în temeiul articolului 23, 28, 29 sau 30 care implică sancțiuni sau restricții în exercitarea libertății de a presta servicii ori a libertății de stabilire se justifică în mod corespunzător și se comunică instituției de plată în cauză.

(2) Articolele 28, 29 și 30 nu aduc atingere obligației autorităților competente în temeiul Directivei (UE) 2015/849 și al Regulamentului (UE) 2015/847, în special în temeiul articolului 48 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849 și al articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/847, de a supraveghea sau de a monitoriza respectarea cerințelor prevăzute de aceste instrumente.

Secțiunea 4

Derogare

Articolul 32

Condiții

(1) Statele membre pot deroga sau pot permite autorităților lor competente să deroge, în cazul persoanelor fizice sau juridice care prestează serviciile de plată enumerate la punctele 1-6 din anexa I, integral sau parțial, de la aplicarea procedurii și condițiilor prevăzute în secțiunile 1, 2 și 3, cu excepția articolelor 14, 15, 22, 24, 25 și 26, în cazul în care:

(a) media lunară din cele 12 luni precedente a valorilor totale ale operațiunilor de plată executate de persoana în cauză, inclusiv de orice agent pentru care aceasta își asumă responsabilitatea deplină, nu depășește o limită stabilită de statul membru, dar se ridică, în orice caz, la cel mult 3 milioane EUR. Acest criteriu este evaluat în raport cu valoarea totală a operațiunilor de plată prevăzută în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente cer modificarea planului respectiv; și

(b) niciuna dintre persoanele fizice responsabile de administrarea sau de desfășurarea activității nu a fost condamnată pentru infracțiuni legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului sau pentru altă infracțiune financiară.

(2) Orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) trebuie să aibă sediul central sau reședința în statul membru în care își desfășoară efectiv activitatea.

(3) Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate instituții de plată, însă articolul 11 alineatul (9), articolul 28, articolul 29 și articolul 30 nu li se aplică.

(4) De asemenea, statele membre pot dispune ca orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol să poată desfășura doar unele dintre activitățile enumerate la articolul 18.

(5) Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol notifică autoritățile competente cu privire la orice modificare a situației lor care prezintă relevanță pentru condițiile enunțate la alineatul respectiv. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în cazurile în care condițiile prevăzute la alineatul (1), (2) sau (4) din prezentul articol nu mai sunt întrunite, persoanele în cauză solicită autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu articolul 11.

(6) Alineatele (1)-(5) din prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește Directiva (UE) 2015/849 sau dreptul intern privind combaterea spălării banilor.

Articolul 33

Prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi

(1) Persoanele fizice sau juridice care prestează doar serviciul de plată menționat la punctul 8 din anexa I sunt scutite de la aplicarea procedurii și a condițiilor prevăzute în secțiunile 1 și 2, cu excepția articolului 5 alineatul (1) literele (a), (b), (e)-(h), (j), (l), (n), (p) și (q), articolului 5 alineatul (3) și articolelor 14 și 15. Secțiunea 3 se aplică cu excepția articolului 23 alineatul (3).

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt considerate instituții de plată; cu toate acestea, titlurile III și IV nu li se aplică, cu excepția articolelor 41, 45 și 52, după caz, și a articolelor 67, 69 și 95-98.

Articolul 34

Notificarea și informarea

În cazul în care un stat membru aplică o derogare în temeiul articolului 32, acesta înștiințează Comisia până la 13 ianuarie 2018, în legătură cu decizia sa și o informează cu privire la orice modificare ulterioară. În plus, statul membru informează Comisia cu privire la numărul persoanelor fizice și juridice în cauză și, în fiecare an, cu privire la valoarea totală a operațiunilor de plată executate până la data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1) litera (a).

CAPITOLUL 2

Dispoziții comune

Articolul 35

Accesul la sistemele de plată

(1) Statele membre se asigură că normele privind accesul la sistemele de plată al prestatorilor de servicii de plată autorizați sau înregistrați care sunt persoane juridice sunt obiective, nediscriminatorii și proporționale și că acestea nu împiedică accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plată împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plată.

Sistemele de plată nu impun prestatorilor de servicii de plată, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plată niciuna dintre cerințele următoare:

- (a) norme restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plată;
- (b) norme care fac o discriminare între prestatorii de servicii de plată autorizați sau între prestatorii de servicii de plată înregistrați în ceea ce privește drepturile, obligațiile și beneficiile participanților;
- (c) restricții bazate pe forma de organizare.

(2) Alineatul (1) nu se aplică:

- (a) sistemelor de plată desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE;
- (b) sistemelor de plată alcătuite exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup.

În sensul primului paragraf litera (a), statele membre se asigură că, în cazul în care un participant la un sistem desemnat permite unui prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat care nu este participant la sistem să treacă ordinele de transfer prin sistem, acest participant acordă aceeași posibilitate, la cerere, într-un mod obiectiv, proporțional și nediscriminatoriu, altor prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați, în conformitate cu alineatul (1).

Participantul furnizează prestatorului de servicii de plată solicitant motivația completă a oricărei decizii de respingere.

Articolul 36

Accesul la conturile administrate de o instituție de credit

Statele membre se asigură că instituțiile de plată au acces la serviciile de conturi de plăți ale instituțiilor de credit într-un mod obiectiv, nediscriminatoriu și proporțional. Accesul este suficient de extins pentru a permite instituțiilor de plată să furnizeze servicii de plată în mod nerestricționat și eficient.

Instituția de credit furnizează autorității competente motivația corespunzătoare a oricărei decizii de respingere.

Articolul 37

Interdicția ca alte persoane decât prestatorii de servicii de plată să presteze servicii de plată și obligația de notificare

(1) Statele membre interzic persoanelor fizice și juridice care nu sunt prestatori de servicii de plată și nici nu sunt excluse explicit din domeniul de aplicare al prezentei directive să presteze servicii de plată.

(2) Statele membre solicită ca prestatorii de servicii care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 3 litera (k) punctele (i) și (ii), sau care desfășoară ambele activități, pentru care valoarea totală a operațiunilor de plată executate în cele 12 luni anterioare depășește suma de 1 milion EUR, să transmită autorităților competente o notificare care să conțină o descriere a serviciilor oferite, specificând în temeiul cărei excluderi menționate la articolul 3 litera (k) punctele (i) și (ii) se consideră că se efectuează activitatea.

Pe baza notificării respective, autoritatea competentă ia o decizie motivată corespunzător în temeiul criteriilor menționate la articolul 3 litera (k), în cazul în care activitatea nu se califică drept rețea limitată, și informează prestatorul de servicii în consecință.

(3) Statele membre solicită ca prestatorii de servicii care desfășoară o activitate menționată la articolul 3 litera (l) să transmită autorităților competente o notificare și să furnizeze autorităților competente un aviz de audit anual, care să ateste faptul că activitatea respectivă este conformă cu limitele stabilite la articolul 3 litera (l).

(4) În pofida alineatului (1), autoritățile competente informează ABE cu privire la serviciile notificate în temeiul alineatelor (2) și (3), declarând excluderea în temeiul căreia se desfășoară activitatea.

(5) Descrierea activității notificate în temeiul alineatelor (2) și (3) din prezentul articol se face publică în registrul prevăzut la articolele 14 și 15.

TITLUL III

TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI A CERINȚELOR ÎN MATERIE DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

Reguli generale

Articolul 38

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul titlu se aplică operațiunilor de plată singulare, contractelor-cadru și operațiunilor de plată care fac obiectul acestora. Părțile pot conveni că acesta nu se aplică, total sau parțial, atunci când utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator.

(2) Statele membre pot aplica dispozițiile din prezentul titlu microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE, altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii ori măsurilor naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori, nearmonizate prin prezenta directivă, și care respectă dreptul Uniunii.

Articolul 39

Alte dispoziții din dreptul Uniunii

Dispozițiile din prezentul titlu nu aduc atingere dispozițiilor din dreptul Uniunii care cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prealabile.

Cu toate acestea, în cazul în care se aplică și Directiva 2002/65/CE, dispozițiile legate de informare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din respectiva directivă, cu excepția punctului 2 literele (c)-(g), a punctului 3 literele (a), (d) și (e) și a punctului 4 litera (b) de la alineatul respectiv, se înlocuiesc cu articolele 44, 45, 51 și 52 din prezenta directivă.

Articolul 40

Comisioane pentru furnizarea informațiilor

(1) Prestatorul de servicii de plată nu percepe utilizatorului serviciilor de plată comisioane pentru furnizarea de informații în temeiul prezentului titlu.

(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată pot conveni asupra comisiunilor pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau comunicate mai frecvent ori pentru transmiterea acestora prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.

(3) În cazul în care prestatorul de servicii de plată poate impune comisioane pentru furnizarea de informații în conformitate cu alineatul (2), acestea trebuie să fie rezonabile și în concordanță cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.

Articolul 41

Sarcina probei privind cerințele în materie de informare

Statele membre stipulează că sarcina probei aparține prestatorului de servicii de plată pentru a dovedi că a respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.

Articolul 42

Derogare de la cerințele în materie de informare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică

(1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru relevant, privesc doar operațiunile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care au o limită de cheltuieli de 150 EUR ori depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR:

- (a) prin derogare de la articolele 51, 52 și 56, prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului doar informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, inclusiv modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, răspunderea, comisioanele percepute și alte informații concrete necesare pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză, și menționează locul unde se pun la dispoziție într-un mod accesibil orice altă informație și condiție specificate la articolul 52;
- (b) se poate conveni ca, prin derogare de la articolul 54, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să propună modificări ale condițiilor din contractul-cadru în același mod ca cel prevăzut la articolul 51 alineatul (1);
- (c) se poate conveni ca, prin derogare de la articolele 57 și 58, după executarea unei operațiuni de plată:
 - (i) prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție doar o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, valoarea operațiunii de plată și orice comision perceput și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind valoarea totală și comisioanele pentru operațiunile de plată respective;
 - (ii) prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la punctul (i) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a le furniza. Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.

(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Pentru instrumentele de plată preplătite, statele membre pot să crească aceste sume până la 500 EUR.

CAPITOLUL 2

Operațiuni de plată singulare

Articolul 43

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulare care nu intră sub incidența unui contract-cadru.

(2) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată reglementat printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată pe baza unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

*Articolul 44***Informații prelabile generale**

(1) Statele membre solicită ca, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul de servicii de plată să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, într-o formă ușor accesibilă, informațiile și condițiile specificate la articolul 45 cu privire la propriile sale servicii. La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată transmite informațiile și condițiile pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și inteligibilă, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(2) În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte alineatul (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu respectivul alineat imediat după executarea operațiunii de plată.

(3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol pot fi îndeplinite și prin transmiterea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al ordinului preliminar de plată, care includ informațiile și condițiile specificate la articolul 45.

*Articolul 45***Informații și condiții**

(1) Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt furnizate sau puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată:

- (a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
- (b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
- (c) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea respectivelor comisioane;
- (d) dacă este cazul, cursurile de schimb reale sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.

(2) În plus, statele membre se asigură că prestatorii de servicii de inițiere a plății furnizează sau pun la dispoziția plătitorului, înainte de inițierea plății, următoarele informații clare și complete:

- (a) numele prestatorului de servicii de inițiere a plății, adresa sediului său central și, după caz, adresa agentului sau a sucursalei stabilite în statul membru în care se oferă serviciul de plată, precum și orice altă dată de contact, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de inițiere a plății; și
- (b) datele de contact ale autorității competente.

(3) Dacă este cazul, orice altă informație și condiție relevante specificate la articolul 52 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

*Articolul 46***Informații destinate plătitorului și beneficiarului plății după inițierea unui ordin de plată**

Pe lângă informațiile și condițiile specificate la articolul 45, în cazul în care se inițiază un ordin de plată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, acesta din urmă oferă sau pune imediat după inițiere la dispoziția plătitorului și, după caz, a beneficiarului plății următoarele date:

- (a) o confirmare a inițierii cu succes a ordinului de plată pe lângă prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului;
- (b) o referință care permite plătitorului și beneficiarului plății să identifice operațiunea de plată și beneficiarul plății să identifice plătitorul, după caz, precum și orice informație transferată odată cu operațiunea de plată;
- (c) valoarea operațiunii de plată;
- (d) după caz, valoarea comisioanelor de plată către prestatorul de servicii de inițiere a plății pentru operațiune și, dacă este cazul, o defalcare a valorii acestor comisioane.

Articolul 47

Informații destinate prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului în cazul unui serviciu de inițiere a plății

În cazul în care se inițiază un ordin de plată prin intermediul prestatorului de servicii de inițiere a plății, acesta pune referința operațiunii de plată la dispoziția a prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont.

Articolul 48

Informații destinate plătitorului după primirea ordinului de plată

Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1), toate informațiile următoare cu privire la propriile servicii:

- (a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;
- (c) valoarea comisioanelor operațiunii de plată plătibile de către plătitor și, dacă este cazul, defalcarea valorii acestor comisioane;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (d), precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
- (e) data primirii ordinului de plată.

Articolul 49

Informații destinate beneficiarului plății după executarea operațiunii

Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția beneficiarului plății, în același mod în care este prevăzut la articolul 44 alineatul (1), toate informațiile următoare cu privire la propriile servicii:

- (a) o referință care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu operațiunea de plată;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;
- (c) valoarea comisioanelor pentru operațiunea de plată plătibile de către beneficiarul plății și, după caz, defalcarea valorii acestor comisioane;

- (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
- (e) data valutei creditării contului.

CAPITOLUL 3

Contracte-cadru

Articolul 50

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

Articolul 51

Informații prealabile generale

- (1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată să comunice utilizatorului serviciilor de plată informațiile și condițiile specificate la articolul 52, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, cu suficient timp înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și inteligibilă, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.
- (2) În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte alineatul (1), prestatorul de servicii de plată își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu alineatul respectiv imediat după încheierea contractului-cadru.
- (3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite prin furnizarea unui exemplar al contractului-cadru preliminar care include informațiile și condițiile specificate la articolul 52.

Articolul 52

Informații și condiții

Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt transmise utilizatorului serviciilor de plată:

1. cu privire la prestatorul de servicii de plată:
 - (a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său central și, după caz, adresa agentului sau a sucursalei stabilite în statul membru în care se oferă serviciul de plată, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;
 - (b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzut la articolul 14 sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare sau mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;
2. cu privire la utilizarea serviciului de plată:
 - (a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată care urmează să fie prestat;
 - (b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
 - (c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru inițierea unui ordin de plată sau pentru executarea unei operațiuni de plată, precum și de retragere a acestui consimțământ în conformitate cu articolele 64 și 80;

- (d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, în conformitate cu articolul 78, și ora limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;
- (e) termenul maxim de executare pentru serviciile de plată care urmează să fie prestate;
- (f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu articolul 68 alineatul (1);
- (g) în cazul instrumentelor de plată cu cardul coetichetate, drepturile utilizatorului serviciului de plată în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2015/751;

3. cu privire la comisioane, rata dobânzii și cursul de schimb:

- (a) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată, inclusiv cele legate de modalitatea și de frecvența cu care sunt furnizate sau puse la dispoziție informațiile în temeiul prezentei directive și, dacă este cazul, defalcarea valorii acestor comisioane;
- (b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul a dobânzii efective, precum și data și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;
- (c) dacă se convine astfel, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate de modificări, în conformitate cu articolul 54 alineatul (2);

4. cu privire la comunicare:

- (a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele și software-ul utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau a notificărilor specificate în prezenta directivă;
- (b) modul în care informațiile specificate în prezenta directivă trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziție și frecvența cu care se realizează acest lucru;
- (c) limba sau limbile în care va fi încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata acestei relații contractuale;
- (d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu articolul 53;

5. cu privire la măsurile de salvagardare și la măsurile corective:

- (a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a garanta siguranța unui instrument de plată și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în sensul articolului 69 alineatul (1) litera (b);
- (b) procedura securizată de notificare a utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată în cazul unei suspiciuni de fraudă sau al unei fraude reale sau în cazul unor amenințări la adresa securității;
- (c) dacă se convine astfel, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu articolul 68;

- (d) răspunderea plătitorului în conformitate cu articolul 74, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;
 - (e) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să informeze prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune de plată neautorizată sau incorect inițiată sau executată, în conformitate cu articolul 71, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu articolul 73;
 - (f) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru inițierea sau executarea operațiunilor de plată în conformitate cu articolul 89;
 - (g) condițiile de rambursare în conformitate cu articolele 76 și 77;
6. cu privire la modificări ale contractului-cadru și la rezilierea sa:
- (a) dacă se convine astfel, faptul că se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu articolul 54, dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, utilizatorul serviciilor de plată nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;
 - (b) durata contractului-cadru;
 - (c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a rezilia contractul-cadru și oricare alte acorduri cu privire la rezilierea respectivă, în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) și cu articolul 55;
7. cu privire la căile de atac:
- (a) toate clauzele contractuale privind dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau instanțele competente;
 - (b) procedurile SAL pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție, în conformitate cu articolele 99-102.

Articolul 53

Accesibilitatea informațiilor și a condițiilor contractului-cadru

În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 52, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil.

Articolul 54

Modificări ale condițiilor contractului-cadru

(1) Toate modificările din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 52 sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora. Utilizatorul serviciilor de plată poate fie să accepte, fie să respingă modificările înaintea datei propuse pentru intrarea lor în vigoare.

După caz, în conformitate cu articolul 52 punctul 6 litera (a), prestatorul de servicii de plată îl informează pe utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. Prestatorul serviciilor de plată îl informează, de asemenea, pe utilizatorul serviciilor de plată cu privire la faptul că, în cazul în care respinge modificările respective, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să rezilieze gratuit contractul-cadru, începând de la data la care s-ar fi aplicat modificările.

(2) Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nicio notificare, cu condiția ca un astfel de drept să fie convenit în contractul-cadru și ca modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb să se bazeze pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință convenite în conformitate cu articolul 52 punctul 3 literele (b) și (c). Utilizatorul serviciilor de plată este informat cu privire la orice modificare survenită cu privire la rata dobânzii cu prima ocazie, în conformitate cu articolul 51 alineatul (1), cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă sau pusă la dispoziție. Cu toate acestea, modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb care sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată pot fi aplicate fără notificare.

(3) Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 55

Reziliere

(1) Utilizatorul serviciilor de plată poate rezilia contractul-cadru oricând dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. Această perioadă nu poate depăși o lună.

(2) Rezilierea contractului-cadru nu implică niciun fel de penalități pentru utilizatorul serviciilor de plată, cu excepția cazului în care contractul a fost în vigoare mai puțin de șase luni. Penalitățile, dacă există, pentru rezilierea contractului-cadru trebuie să fie adecvate și în acord cu costurile.

(3) În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum se prevede la articolul 51 alineatul (1).

(4) Comisioanele percepute periodic pentru serviciile de plată sunt plătite de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede rezilierea contractului. În cazul în care comisioanele sunt plătite în avans, acestea sunt rambursate proporțional.

(5) Dispozițiile din prezentul articol nu aduc atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care reglementează drepturile părților de a declara contractul-cadru neexecutabil sau nul.

(6) Statele membre pot stabili dispoziții mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 56

Informații care trebuie furnizate înainte de executarea unei operațiuni de plată individuale

În cazul unei operațiuni de plată individuale care este efectuată în temeiul unui contract-cadru și inițiată de către plătitor, un prestator de servicii de plată furnizează, la cererea plătitorului pentru această operațiune de plată specifică, informații explicite privind toate aspectele următoare:

(a) timpul maxim de executare;

(b) comisioanele plătibile de către plătitor;

(c) după caz, defalcarea valorii tuturor comisioanelor.

Articolul 57

Informații destinate plătitorului cu privire la operațiunile de plată individuale

(1) După ce valoarea unei operațiuni individuale de plată este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia fără întârziere și după cum se prevede la articolul 51 alineatul (1), toate informațiile următoare:

- (a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, după caz, informații privind beneficiarul plății;
 - (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;
 - (c) valoarea oricăror comisioane legate de operațiunea de plată, și, după caz, defalcarea valorii acestor comisioane sau dobânda care trebuie plătită de către plătitor;
 - (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
 - (e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.
- (2) Un contract-cadru conține o clauză conform căreia plătitorul poate solicita ca informațiile menționate la alineatul (1) să fie transmise sau puse la dispoziție în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, gratuit și în modalitatea convenită, care să permită plătitorului să stocheze și să reproducă informații identice.
- (3) Cu toate acestea, statele membre pot impune obligația ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, cel puțin o dată pe lună, informații pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

Articolul 58

Informații destinate beneficiarului plății cu privire la operațiunile de plată individuale

- (1) După executarea unei operațiuni de plată individuale, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății furnizează fără întârziere acestuia, astfel cum se prevede la articolul 51 alineatul (1), toate informațiile următoare:
- (a) o referință care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu operațiunea de plată;
 - (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;
 - (c) valoarea oricăror comisioane legate de operațiunea de plată, și, după caz, defalcarea valorii acestor comisioane sau dobânda care trebuie plătită de către beneficiarul plății;
 - (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
 - (e) data valutei creditării contului.
- (2) Un contract-cadru poate conține o clauză conform căreia informațiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie transmise sau puse la dispoziție, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, și în modalitatea convenită care permite beneficiarului plății să stocheze și să reproducă exact informațiile.
- (3) Cu toate acestea, statele membre pot impune obligația ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, cel puțin o dată pe lună, informații pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

CAPITOLUL 4

Dispoziții comune

Articolul 59

Moneda și conversia monetară

- (1) Plățile sunt efectuate în moneda convenită de comun acord între părți.
- (2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la un bancomat, la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la toate comisioanele, precum și cu privire la cursul de schimb care urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.

Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară pe baza acestor informații.

Articolul 60

Informații privind comisioane suplimentare sau reduceri

- (1) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății solicită un comision sau oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul cu privire la acest fapt înainte de inițierea operațiunii de plată.
- (2) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, prestatorul de servicii de plată sau o altă parte implicată în operațiune solicită un comision, îl informează pe utilizatorul serviciilor de plată cu privire la acest fapt înainte de inițierea operațiunii de plată.
- (3) Plătitorul are obligația de a plăti comisioanele menționate la alineatele (1) și (2) doar dacă valoarea lor totală a fost comunicată înainte de inițierea operațiunii de plată.

TITLUL IV

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

Dispoziții comune

Articolul 61

Domeniu de aplicare

- (1) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca articolul 62 alineatul (1), articolul 64 alineatul (3) și articolele 72, 74, 76, 77, 80 și 89 să nu se aplice, integral sau parțial. De asemenea, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni asupra unui alt termen decât cel stabilit la articolul 71.
- (2) Statele membre pot stabili ca articolul 102 să nu se aplice în cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator.
- (3) Statele membre pot stabili ca dispozițiile prezentului titlu să se aplice microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.
- (4) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE sau altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii ori măsurilor naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori nearmonizate prin prezenta directivă care respectă dreptul Uniunii.

Articolul 62

Comisioane aplicabile

- (1) Prestatorul de servicii de plată nu percepe comisioane utilizatorului serviciilor de plată pentru îndeplinirea obligațiilor sale în materie de informare sau pentru măsurile corective și de prevenire în temeiul prezentului titlu, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 79 alineatul (1), la articolul 80 alineatul (5) și la articolul 88 alineatul (2). Aceste comisioane sunt convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și sunt adecvate și în conformitate cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.

(2) Statele membre impun ca, pentru operațiunile de plată prestate în interiorul Uniunii, dacă atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și cel al beneficiarului plății sau prestatorul de servicii de plată unic din cadrul operațiunii de plată se află pe teritoriul acesteia, beneficiarul plății să achite comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul să achite comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată.

(3) Prestatorul de servicii de plată nu împiedică beneficiarul plății să solicite din partea plătitorului un comision sau să îi ofere o reducere sau să îl orienteze în alt fel către utilizarea unui anumit instrument de plată. Comisioanele percepute nu depășesc costurile directe suportate de beneficiarul plății pentru utilizarea instrumentului de plată respectiv.

(4) În orice caz, statele membre se asigură că beneficiarul plății nu solicită comisioane pentru utilizarea de instrumente de plată pentru care comisioanele interbancare sunt reglementate în temeiul capitolului II din Regulamentul (UE) 2015/751 și nici pentru serviciile de plată cărora li se aplică Regulamentul (UE) nr. 260/2012.

(5) Statele membre pot interzice sau limita dreptul beneficiarului plății de a solicita comisioane, luând în considerare nevoia de a încuraja concurența și de a promova utilizarea de instrumente de plată eficiente.

Articolul 63

Derogare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică

(1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, se referă numai la operațiunile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care fie au o limită de cheltuieli de 150 EUR, fie depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor lor de plată următoarele:

(a) articolul 69 alineatul (1) litera (b), articolul 70 alineatul (1) literele (c) și (d), precum și articolul 74 alineatul (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sa sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;

(b) articolul 72, articolul 73 și articolul 74 alineatele (1) și (3), nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de instrumentul de plată, prestatorul de servicii de plată nu se află în poziția de a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;

(c) prin derogare de la articolul 79 alineatul (1), prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl notifice pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății poate fi constatată din context;

(d) prin derogare de la articolul 80, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;

(e) prin derogare de la articolele 83 și 84, se aplică alte termene de executare.

(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Acestea pot să le majoreze până la 500 EUR pentru instrumentele de plată preplătite.

(3) Articolele 73 și 74 din prezenta directivă se aplică, de asemenea, monedei electronice, astfel cum a fost definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți în care este depozitată moneda electronică și nici nu poate bloca instrumentul de plată. Statele membre pot limita această derogare la conturi de plăți în care este depozitată moneda electronică sau la instrumente de plată cu o anumită valoare.

CAPITOLUL 2

Autorizarea operațiunilor de plată

Articolul 64

Consimțământul și retragerea consimțământului

(1) Statele membre se asigură că o operațiune de plată este considerată autorizată doar în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul referitor la executarea operațiunii de plată. O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea acesteia, dacă plătitorul și prestatorul de servicii de plată au convenit astfel.

(2) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie acordat în forma convenită între plătitor și prestatorul de servicii de plată. Consimțământul de a executa o operațiune de plată poate fi acordat și prin intermediul beneficiarului plății sau al prestatorului de servicii de inițiere a plății.

În absența consimțământului, o operațiune de plată este considerată ca fiind neautorizată.

(3) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității în conformitate cu articolul 80. Consimțământul exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată poate fi de asemenea retras, caz în care orice operațiune de plată viitoare este considerată ca fiind neautorizată.

(4) Procedura de exprimare a consimțământului este convenită între plătitor și prestatorul (prestatorii) relevant (relevanți) de servicii de plată.

Articolul 65

Confirmarea disponibilității fondurilor

(1) Statele membre se asigură că un prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont confirmă imediat, la cererea unui prestator de servicii de plată care emite instrumente de plată cu cardul, dacă o sumă necesară pentru executarea unei operațiuni de plată cu cardul este disponibilă în contul de plăți al plătitorului, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) contul de plăți al plătitorului să fie accesibil online la momentul cererii;
- (b) plătitorul să își fi dat consimțământul explicit prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont pentru a răspunde cererilor din partea unui anumit prestator de servicii de plată privind confirmarea faptului că suma corespunzătoare unei anumite operațiuni de plată cu cardul este disponibilă în contul de plăți al plătitorului;
- (c) consimțământul menționat la litera (b) să fie acordat înainte de a fi formulată prima cerere de confirmare.

(2) Prestatorul de servicii de plată poate solicita confirmarea menționată la alineatul (1) în cazul în care se întrunesc toate condițiile următoare:

- (a) plătitorul a dat prestatorului de servicii de plată consimțământul său explicit de a solicita confirmarea menționată la alineatul (1);
- (b) plătitorul a inițiat operațiunea de plată cu cardul pentru suma în cauză prin utilizarea unui instrument de plată cu cardul emis de prestatorul de servicii de plată;
- (c) prestatorul de servicii de plată se autentifică, înainte de fiecare cerere de confirmare, față de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, și comunică în condiții de securitate cu acesta, în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) litera (d).

(3) În conformitate cu Directiva 95/46/CE, confirmarea menționată la alineatul (1) constă doar într-un simplu răspuns „da” sau „nu”, și nu într-o declarație privind soldul contului. Acest răspuns nu este stocat sau utilizat în alte scopuri decât cel al executării operațiunii de plată cu cardul.

(4) Confirmarea menționată la alineatul (1) nu permite prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont să blocheze fonduri în contul de plăți al plătitorului.

(5) Plătitorul poate solicita prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont să îi comunice identitatea prestatorului de servicii de plată și răspunsul primit.

(6) Prezentul articol nu se aplică operațiunilor de plată inițiate prin instrumente de plată cu cardul în care este stocată monedă electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 al din Directiva 2009/110/CE.

Articolul 66

Reguli de acces la contul de plăți în cazul serviciilor de inițiere a plății

(1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un prestator de servicii de inițiere a plății pentru a obține servicii de plată, astfel cum se prevede la punctul 7 din anexa I. Dreptul de a utiliza un prestator de servicii de inițiere a plății nu se aplică atunci când contul de plăți nu este accesibil online.

(2) Atunci când plătitorul își dă consimțământul explicit pentru executarea unei plăți în conformitate cu articolul 64, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont întreprinde acțiuni specificate la alineatul (4) din prezentul articol pentru a garanta dreptul plătitorului de a utiliza serviciul de inițiere a plății.

(3) Prestatorul de servicii de inițiere a plății:

(a) nu deține în niciun moment fondurile plătitorului în legătură cu prestarea serviciului de inițiere a plății;

(b) se asigură că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți, cu excepția utilizatorului și a emitentului elementelor personalizate, precum și că sunt transmise de către prestatorul de servicii de inițiere a plății prin canale sigure și eficiente;

(c) se asigură că orice altă informație referitoare la utilizatorul serviciilor de plată, obținute cu ocazia prestării serviciilor de inițiere a plății, sunt furnizate doar beneficiarului plății și doar cu consimțământul explicit al utilizatorului serviciilor de plată;

(d) ori de câte ori se inițiază o plată, se identifică față de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului și comunică în condiții de securitate cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, cu plătitorul și cu beneficiarul plății, în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) litera (d);

(e) nu stochează datele sensibile privind plățile ale utilizatorului serviciilor de plată;

(f) nu solicită, din partea utilizatorului serviciilor de plată, alte date decât cele necesare pentru prestarea serviciului de inițiere a plății;

(g) nu utilizează, nu accesează și nu stochează niciun fel de date în alte scopuri decât pentru prestarea serviciului de inițiere a plății solicitat explicit de plătitor;

(h) nu modifică suma, beneficiarul plății sau orice altă caracteristică a operațiunii.

(4) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont:

(a) comunică în condiții de securitate cu prestatorii de servicii de inițiere a plății, în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) litera (d);

- (b) imediat după primirea ordinului de plată din partea unui prestator de servicii de inițiere a plății, furnizează sau pune la dispoziția acestuia toate informațiile privind inițierea operațiunii de plată și toate informațiile la care are acces prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont cu privire la executarea operațiunii de plată;
 - (c) tratează ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de inițiere a plății fără nicio discriminare, cu excepția cazului în care există motive obiective, în raport cu ordinele de plată transmise direct de plătitor, în special în ceea ce privește sincronizarea, prioritatea sau comisioanele.
- (5) Furnizarea de servicii de inițiere a plății nu este condiționată, în acest scop, de existența unei relații contractuale între prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont.

Articolul 67

Reguli de acces și de utilizare a informațiilor privind contul de plăți în cazul serviciilor de informare cu privire la conturi

- (1) Statele membre se asigură că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul de a se folosi de serviciile care permit accesul la informațiile referitoare la cont, după cum se menționează la punctul 8 din anexa I. Acest drept nu se aplică atunci când contul de plăți nu este accesibil online.
- (2) Prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi:
- (a) prestează servicii numai pe baza consimțământului explicit al utilizatorului serviciului de plată;
 - (b) se asigură că elementele de securitate personalizate ale utilizatorului serviciilor de plată nu sunt accesibile altor părți, cu excepția utilizatorului și a emitentului elementelor de securitate personalizate, precum și că transmiterea lor de către prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi se realizează prin canale sigure și eficiente;
 - (c) pentru fiecare sesiune de comunicare, se identifică față de prestatorul (prestatorii) de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont al (ai) utilizatorului serviciilor de plată și să comunice în condiții de securitate cu prestatorul (prestatorii) de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont și cu utilizatorul serviciilor de plată, în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) litera (d);
 - (d) accesează numai informații provenind de la conturi de plată desemnate și de la operațiunile de plată aferente;
 - (e) nu solicită date sensibile privind plățile aferente conturilor de plăți;
 - (f) nu utilizează, nu accesează sau nu stochează niciun fel de date în alte scopuri decât pentru prestarea serviciului de informare cu privire la conturi solicitat explicit de către utilizatorul serviciilor de plată, în conformitate cu normele de protecție a datelor.
- (3) În ceea ce privește conturile de plăți, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont:
- (a) comunică în condiții de securitate cu prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) litera (d); și
 - (b) tratează solicitările de date transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi fără nicio discriminare, cu excepția cazului în care există motive obiective.
- (4) Furnizarea de servicii de informare cu privire la conturi nu este condiționată, în acest scop, de existența unei relații contractuale între prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi și prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont.

*Articolul 68***Limitele utilizării instrumentului de plată și ale accesului prestatorilor de servicii de plată la conturile de plăți**

(1) În cazul în care este utilizat un anumit instrument de plată în vederea exprimării consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile de plată executate cu ajutorul instrumentului de plată respectiv.

(2) În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.

(3) În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestei blocări, dacă este posibil înainte de blocare și cel mai târziu imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații compromite motivele de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispozițiile relevante ale dreptului intern sau ale dreptului Uniunii.

(4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.

(5) Un prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont poate refuza accesul la un cont de plăți în cazul unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi sau al unui prestator de servicii de inițiere a plății, din motive justificate în mod obiectiv și susținute de dovezi corespunzătoare legate de accesarea neautorizată sau frauduloasă a contului de plăți de către prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau de către prestatorul de servicii de inițiere a plății, inclusiv de inițierea neautorizată sau frauduloasă a unei operațiuni de plată. În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont informează plătitorul, într-un mod convenit de comun acord, că accesul la contul de plăți este refuzat și motivele acestui refuz. Informația respectivă este furnizată plătitorului, dacă este posibil, înainte de refuzarea accesului și cel mai târziu imediat după aceasta, cu excepția cazului în care furnizarea unor astfel de informații ar compromite motivele de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții relevante ale dreptului intern sau ale dreptului Uniunii.

Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont permite accesul la contul de plăți odată ce motivele de refuz încetează să mai existe.

(6) În cazurile menționate la alineatul (5), prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont raportează de îndată autorității competente incidentul referitor la prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi sau la prestatorul de servicii de inițiere a plății. Aceste informații cuprind detaliile relevante ale cazului și motivele pentru luarea de măsuri. Autoritatea competentă evaluează cazul și, dacă este necesar, adoptă măsurile adecvate.

*Articolul 69***Obligațiile utilizatorului serviciilor de plată cu privire la instrumentele de plată și la elementele de securitate personalizate**

(1) Utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de a utiliza un instrument de plată:

(a) utilizează instrumentul de plată în conformitate cu clauzele care reglementează emiterea și utilizarea acestuia, care trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și proporționale;

(b) informează fără întârziere prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, deturnarea instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia.

(2) În scopul prevăzut la alineatul (1) litera (a), de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta ia toate măsurile rezonabile pentru a păstra în siguranță elementele sale de securitate personalizate.

*Articolul 70***Obligațiile prestatorului de servicii de plată cu privire la instrumentele de plată**

- (1) Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată:
 - (a) se asigură că elementele de securitate personalizate nu sunt accesibile altor părți cu excepția utilizatorului serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la articolul 69;
 - (b) nu trimite un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;
 - (c) se asigură că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul articolului 69 alineatul (1) litera (b) sau să ceară deblocarea instrumentului de plată în temeiul articolului 68 alineatul (4); la cerere, prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că utilizatorul serviciilor de plată a făcut o astfel de notificare;
 - (d) să ofere utilizatorului serviciilor de plată o opțiune de a face o notificare în temeiul articolului 69 alineatul (1) litera (b), în mod gratuit și să nu perceapă, eventual, decât costurile de înlocuire atribuite în mod direct instrumentului de plată;
 - (e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată după ce a fost efectuată notificarea în temeiul articolului 69 alineatul (1) litera (b).
- (2) Prestatorul de servicii de plată suportă riscul aferent trimiterii unui instrument de plată sau a oricăror elemente de securitate personalizate aferente utilizatorului serviciilor de plată.

*Articolul 71***Notificarea și rectificarea operațiunilor de plată neautorizate sau executate incorect**

- (1) Utilizatorul serviciilor de plată obține rectificarea unei operațiuni de plată neautorizate sau executate incorect din partea prestatorului de servicii de plată doar dacă utilizatorul serviciilor de plată notifică acestuia, fără întârzieri nejustificate, faptul că a constatat o astfel de operațiune care dă naștere unei plângeri, inclusiv în conformitate cu articolul 89, în cel mult 13 luni de la data debitării.

Termenul pentru notificare prevăzut la primul paragraf nu se aplică atunci când prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informațiile legate de operațiunea de plată, în conformitate cu titlul III.

- (2) În cazul în care este implicat un prestator de servicii de inițiere a plății, utilizatorul serviciilor de plată obține rectificarea din partea prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, fără a aduce atingere articolului 73 alineatul (2) și articolului 89 alineatul (1).

*Articolul 72***Probe privind autentificarea și executarea operațiunilor de plată**

- (1) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau susține că operațiunea de plată nu a fost corect executată, statele membre impun ca prestatorul de servicii de plată să fie cel care trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect, înscrisă în conturi și nu a fost afectată de o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe ale serviciilor prestate de prestatorul de servicii de plată.

În cazul în care operațiunea de plată este inițiată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, acestuia din urmă îi revine sarcina de a face dovada că, în limitele competenței sale, operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil.

(2) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată, folosirea în sine a unui instrument de plată înregistrat de prestatorul de servicii de plată, inclusiv, după caz, de prestatorul de servicii de inițiere a plății, nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi fie că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor, fie că plătitorul a acționat în mod fraudulos sau nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul articolului 69. Prestatorul de servicii de plată, inclusiv, după caz, prestatorul de servicii de inițiere a plății, furnizează probe pentru a dovedi fraudă sau neglijența gravă din partea utilizatorului serviciilor de plată.

Articolul 73

Răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate

(1) Statele membre se asigură că, fără a aduce atingere articolului 71, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează plătitorului valoarea operațiunii de plată neautorizate respective fie imediat, fie, în orice caz, cel târziu la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, după ce a constatat sau a fost notificat cu privire la operațiune, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului are motive rezonabile să suspecteze că a fost comisă o fraudă și comunică aceste motive, în scris, autorității naționale relevante. După caz, prestatorul de servicii de plată al plătitorului readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc. Acesta se asigură, de asemenea, că data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.

(2) În cazul în care operațiunea de plată este inițiată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont rambursează imediat sau, în orice caz, cel târziu la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, valoarea operațiunii de plată neautorizate și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc.

Dacă prestatorul de servicii de inițiere a plății este răspunzător pentru operațiunea de plată neautorizată, acesta despăgubește imediat prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, la cererea acestuia, pentru pierderile suferite sau sumele plătite în urma rambursării acordate plătitorului, inclusiv contravaloarea operațiunii de plată neautorizate. În conformitate cu articolul 72 alineatul (1), prestatorul de servicii de inițiere a plății îi revine sarcina de a face dovada că, în limitele competenței sale, operațiunea de plată a fost autenticată, înregistrată corect și nu a fost afectată de o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil.

(3) Se poate stabili o compensație financiară suplimentară în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de plată sau contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de inițiere a plății, după caz.

Articolul 74

Răspunderea plătitorului pentru operațiunile de plată neautorizate

(1) Prin derogare de la articolul 73, plătitorul poate fi obligat, până la un quantum de cel mult 50 EUR, să suporte pierderile legate de orice operațiune de plată neautorizată care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din deturnarea unui instrument de plată.

Primul paragraf nu se aplică dacă:

- (a) pierderea, furtul sau deturnarea unui instrument de plată nu a putut fi detectată de către plătitor înainte efectuării unei plăți, cu excepția cazului în care plătitorul a acționat fraudulos; sau
- (b) pierderea a fost cauzată de o acțiune sau de lipsa unei acțiuni din partea unui angajat, agent sau sucursală a unui prestator de servicii de plată sau unei entități căreia i-au fost externalizate activități.

Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiune de plată neautorizată dacă au fost cauzate de plătitor acționând fraudulos sau nerespectând, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la articolul 69.

În astfel de cazuri, suma maximă menționată la primul paragraf nu se aplică.

În cazurile în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos și nici nu și-a neglijat intenționat obligațiile stabilite la articolul 69, statele membre pot reduce răspunderea menționată la prezentul alineat, ținând seama îndeosebi de natura elementelor de securitate personalizate și de situațiile specifice în care acesta a fost pierdut, furat sau deturnat.

(2) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu solicită o autentificare strictă a clienților, plătitorul nu suportă eventuale pierderi financiare decât în cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care beneficiarul plății sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu acceptă autentificarea strictă a clienților, acesta rambursează prejudiciul financiar cauzat prestatorului de servicii de plată al plătitorului.

(3) După notificarea realizată în conformitate cu articolul 69 alineatul (1) litera (b), plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, exceptând cazul în care plătitorul a acționat în mod fraudulos.

În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, astfel cum se prevede la articolul 70 alineatul (1) litera (c), plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele financiare care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care plătitorul a acționat în mod fraudulos.

Articolul 75

Operațiunile de plată a căror valoare nu este cunoscută din timp

(1) În cazul în care o operațiune de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății în contextul unei operațiuni de plată cu cardul, iar valoarea exactă nu este cunoscută în momentul în care plătitorul își dă consimțământul pentru executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate bloca fonduri în contul de plăți al plătitorului doar dacă plătitorul și-a dat consimțământul cu privire la valoarea exactă a fondurilor care urmează să fie blocate.

(2) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului eliberează fondurile blocate în contul de plăți al plătitorului în temeiul alineatului (1), fără întârzieri nejustificate, în urma primirii informațiilor legate de valoarea exactă a operațiunii de plată și cel târziu imediat după primirea ordinului de plată.

Articolul 76

Rambursări ale operațiunilor de plată inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății

(1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul la o rambursare din partea prestatorului de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate care a fost inițiată de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății și care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) autorizația nu specifică valoarea exactă a operațiunii de plată la momentul în care a fost dată;

(b) valoarea operațiunii de plată a depășit valoarea la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor anterioare, condițiile din contractul-cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.

La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorului îi revine sarcina de a dovedi că aceste condiții sunt îndeplinite.

Rambursarea constă în valoarea totală a operațiunii de plată executate. Data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Fără a aduce atingere alineatului (3), statele membre se asigură că, în plus față de dreptul menționat la prezentul alineat, pentru debitările directe prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012, plătitorul are un drept necondiționat de rambursare în termenele stabilite la articolul 77 din prezenta directivă.

(2) Cu toate acestea, în scopul aplicării alineatului (1) primul paragraf litera (b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 52 punctul 3 litera (b).

(3) În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care:

(a) plătitorul și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul de servicii de plată; și

(b) dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului în forma convenită cu cel puțin patru săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

(4) Pentru debitări directe în alte monede decât euro, statele membre pot solicita prestatorilor lor de servicii de plată să ofere drepturi la rambursare mai favorabile, în conformitate cu schemele lor de debitare directă, cu condiția ca acestea să fie mai avantajoase pentru plătitor.

Articolul 77

Cereri de rambursări ale unor operațiuni de plată inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății

(1) Statele membre se asigură că plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la articolul 76 pentru o operațiune de plată autorizată inițiată de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății în termen de opt săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma și indică organismele pe care plătitorul le poate sesiza în conformitate cu articolele 99-102 în cazul în care plătitorul nu acceptă motivarea oferită.

Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat, nu se aplică în cazul prevăzut la articolul 76 alineatul (1) al patrulea paragraf.

CAPITOLUL 3

Executarea operațiunilor de plată

Secțiunea 1

Ordine de plată și sume transferate

Articolul 78

Primirea ordinelor de plată

(1) Statele membre se asigură că momentul primirii este cel în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului intră în posesia ordinului de plată.

Contul plătitorului nu se debitează înainte de primirea ordinului de plată. În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare. Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi, la sfârșitul unei anumite perioade sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului de servicii de plată, momentul primirii în sensul articolului 83 este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată primit este considerat primit în următoarea zi lucrătoare.

*Articolul 79***Refuzul ordinelor de plată**

(1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată sau inițierea unei operațiuni de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis prin alte dispoziții relevante ale dreptului intern sau ale dreptului Uniunii.

Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termenele specificate la articolul 83.

Contractul-cadru poate include condiția ca prestatorul de servicii de plată să poată percepe un comision rezonabil pentru acest refuz în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în contractul-cadru al plătitorului, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului nu refuză să execute un ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de un plătitor, inclusiv prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, sau de către un beneficiar al plății sau prin intermediul unui beneficiar al plății, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de alte dispoziții relevante ale dreptului intern sau ale dreptului Uniunii.

(3) În sensul articolelor 83 și 89, se consideră că un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată nu a fost primit.

*Articolul 80***Irevocabilitatea unui ordin de plată**

(1) Statele membre se asigură că utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, în lipsa unor dispoziții contrare în prezentul articol.

(2) În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de un prestator de servicii de inițiere a plății sau de către beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, plătitorul nu revocă ordinul de plată după acordarea consimțământului către prestatorul de servicii de inițiere a plății pentru a iniția operațiunea de plată sau după acordarea consimțământului către beneficiarul plății pentru a executa operațiunea de plată.

(3) Cu toate acestea, în cazul unei debitări directe, fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, plătitorul poate revoca ordinul de plată cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor.

(4) În cazul menționat la articolul 78 alineatul (2), utilizatorul serviciilor de plată poate revoca un ordin de plată cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.

(5) După limitele de timp prevăzute la alineatele (1)-(4), ordinul de plată poate fi revocat numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată relevant convin astfel. În cazul menționat la alineatele (2) și (3), este nevoie și de acordul beneficiarului plății. În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată relevant poate percepe un comision de revocare.

*Articolul 81***Sume transferate și sume primite**

(1) Statele membre solicită prestatorului (prestatorilor) de servicii de plată al (ai) plătitorului, prestatorului (prestatorilor) de servicii de plată al (ai) beneficiarului plății și tuturor intermediarilor prestatorilor de servicii de plată să transfere întreaga sumă a operațiunii de plată și să nu deducă niciun comision din suma transferată.

(2) Cu toate acestea, beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată relevant să își deducă comisioanele din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și comisioanele sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.

(3) În cazul în care din suma transferată sunt deduse alte comisioane decât cele prevăzute la alineatul (2), prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește valoarea totală a operațiunii de plată inițiate de plătitor. Atunci când operațiunile de plată sunt inițiate de către beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că beneficiarul plății primește valoarea totală a operațiunii de plată.

Secțiunea 2

Termenul de executare și data valutei

Articolul 82

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică:

(a) operațiunilor de plată în euro;

(b) operațiunilor naționale de plată efectuate în moneda unui stat membru aflat în afara zonei euro;

(c) operațiunilor de plată care implică numai o conversie monetară între euro și moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, cu condiția ca respectiva conversie monetară necesară să fie realizată în statul membru care nu aparține zonei euro și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.

(2) Prezenta secțiune se aplică operațiunilor de plată care nu sunt menționate în alineatul (1), în afară de cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată iau o decizie contrară în această privință, excepție făcând articolul 87, de la care părțile nu pot deroga. Cu toate acestea, dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la articolul 83, acea perioadă mai lungă nu depășește, pentru operațiunile de plată în interiorul Uniunii, patru zile lucrătoare de la momentul primirii astfel cum se menționează la articolul 78.

Articolul 83

Operațiunile de plată într-un cont de plăți

(1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al plătitorului să garanteze că, după momentul primirii astfel cum se menționează la articolul 78, valoarea operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel târziu până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare. Termenul respectiv poate fi prelungit cu o zi lucrătoare pentru operațiunile de plată inițiate pe suport de hârtie.

(2) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să atribuie o dată a valutei și să pună la dispoziție valoarea operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu articolul 87.

(3) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să transmită prestatorului de servicii de plată al plătitorului un ordin de plată inițiat de către beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată, de natură să permită plata, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.

Articolul 84

Cazul în care beneficiarul plății nu este titular al unui cont de plăți la prestatorul de servicii de plată

În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la articolul 83.

*Articolul 85***Numerar plasat într-un cont de plăți**

În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după primirea fondurilor. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, suma devine disponibilă și i se atribuie o dată a valutei cel târziu în următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

*Articolul 86***Operațiuni de plată naționale**

Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre pot să prevadă termene de executare a plăților mai scurte decât cele stabilite în prezenta secțiune.

*Articolul 87***Data valutei și disponibilitatea fondurilor**

(1) Statele membre se asigură că data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății nu este ulterioară zilei lucrătoare în care valoarea operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că valoarea operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății de îndată ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, în cazul în care din partea prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății:

(a) nu există nicio conversie monetară; sau

(b) există o conversie monetară între euro și o monedă a unui stat membru sau între două monede ale statelor membre.

Obligația prevăzută la prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul plăților efectuate la nivelul unui singur prestator de servicii de plată.

(3) Statele membre se asigură că data valutei debitării contului de plăți al plătitorului nu este anterioară momentului în care valoarea operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.

Secțiunea 3

Răspunderea*Articolul 88***Coduri unice de identificare incorecte**

(1) În cazul în care un ordin de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare, ordinul de plată este considerat executat corect în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare.

(2) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu este considerat răspunzător, în conformitate cu articolul 89, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.

(3) Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății cooperează la aceste eforturi inclusiv prin comunicarea către prestatorul de servicii de plată al plătitorului a tuturor informațiilor relevante pentru colectarea adecvată a fondurilor.

În cazul în care colectarea fondurilor în conformitate cu primul paragraf nu este posibilă, prestatorul de servicii de plată al plătitorului furnizează plătitorului, în baza unei cereri scrise, toate informațiile de care dispune și care sunt relevante pentru plătitor, pentru a permite acestuia să inițieze o acțiune în justiție în vederea recuperării fondurilor.

(4) În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe utilizatorului serviciilor de plată un comision pentru operațiunea de recuperare.

(5) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la articolul 45 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 52 punctul 2 litera (b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.

Articolul 89

Răspunderea prestatorilor de servicii de plată pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă sau cu întârziere a operațiunilor de plată

(1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat direct de către plătitor, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor, fără a aduce atingere articolului 71, articolului 88 alineatele (2) și (3) și articolului 93, de executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului în care poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății că prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății a primit valoarea operațiunii de plată în conformitate cu articolul 83 alineatul (1). În acest caz, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător față de beneficiarul plății de executarea corectă a operațiunii de plată.

În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător în conformitate cu primul paragraf, acesta rambursează plătitorului, fără întârzieri nejustificate, valoarea operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și, după caz, readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc.

Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în temeiul primului paragraf, acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății valoarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.

Data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară datei la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect, în conformitate cu articolul 87.

În cazul în care o operațiune de plată este executată târziu, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură, la cererea prestatorului de servicii de plată al plătitorului, care acționează pe seama acestuia din urmă, că data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății este cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de plătitor, prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și informează plătitorul cu privire la rezultate. Acest demers trebuie să fie gratuit pentru plătitor.

(2) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere articolului 71, articolului 88 alineatele (2) și (3) și articolului 93, pentru transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu articolul 83 alineatul (3). În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în conformitate cu prezentul paragraf, acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

În cazul transmiterii cu întârziere a ordinului de plată, suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

În plus, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în fața acestuia, fără a aduce atingere articolului 71, articolului 88 alineatele (2) și (3) și articolului 93, pentru efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la articolul 87. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în temeiul prezentului paragraf, acesta garantează faptul că valoarea operațiunii de plată este la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății. Suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este răspunzător în conformitate cu primul și al doilea paragraf, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului are o asemenea răspundere, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, valoarea operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc. Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Obligația în temeiul celui de-al patrulea paragraf nu se aplică prestatorului de servicii de plată al plătitorului dacă acesta dovedește că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma aferentă operațiunii de plată, chiar dacă operațiunea de plată este executată cu o întârziere minoră. În acest caz, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății stabilește ca dată a valutei pentru suma din contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei dacă operațiunea ar fi fost executată corect.

În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății depune la cerere eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și informează beneficiarul plății cu privire la rezultate. Acest demers trebuie să fie gratuit pentru beneficiarul plății.

(3) În plus, prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor lor de plată pentru toate comisioanele de care sunt responsabili și pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorului serviciilor de plată ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos (inclusiv cu întârziere) a operațiunii de plată.

Articolul 90

Răspunderea în cazul serviciilor de inițiere a plății pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă sau cu întârziere a operațiunilor de plată

(1) În cazul în care ordinul de plată este inițiat de plătitor prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont rambursează plătitorului, fără a aduce atingere articolului 71 și articolului 88 alineatele (2) și (3), valoarea operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc.

Revine prestatorului de servicii de inițiere a plății sarcina de a dovedi că ordinul de plată a fost primit de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont plătitorului, în conformitate cu articolul 78, precum și că, în limitele competenței sale, operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect și nu a fost afectată de o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de neexecutarea sau executarea incorectă, defectuoasă sau cu întârziere a operațiunii.

(2) Dacă prestatorul de servicii de inițiere a plății este răspunzător pentru neexecutarea sau executarea, defectuoasă sau cu întârziere a operațiunii de plată, acesta despăgubește imediat prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, la cererea acestuia, pentru pierderile suferite sau sumele plătite în urma rambursării acordate plătitorului.

Articolul 91

Compensații financiare suplimentare

Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezenta secțiune poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată.

Articolul 92

Dreptul la recurs

(1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu articolele 73 și 89 i se poate imputa unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru eventualele pierderi survenite sau sume achitate în temeiul articolelor 73 și 89. Această compensație se aplică și în cazul în care oricare dintre prestatorii de servicii de plată nu utilizează autentificarea strictă a clienților.

(2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.

Articolul 93

Împrejurări anormale și neprevăzute

Răspunderea prevăzută în capitolul 2 sau 3 nu se aplică împrejurărilor anormale și neprevăzute, aflate în afara controlului părții care le invocă, ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate în pofida tuturor eforturilor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legale prevăzute în dreptul intern sau în dreptul Uniunii.

CAPITOLUL 4

Protecția datelor

Articolul 94

Protecția datelor

(1) Statele membre permit prelucrarea datelor cu caracter personal de către sistemele de plată și prestatorii de servicii de plată în cazul în care este necesar pentru a garanta prevenirea, investigarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților. Furnizarea de informații către diferite persoane privind prelucrarea unor date cu caracter personal, prelucrarea respectivelor date cu caracter personal, precum și prelucrarea oricăror alte date cu caracter personal în sensul prezentei directive se realizează în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu normele naționale care transpun Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(2) Prestatorii de servicii de plată accesează, prelucrează și păstrează datele cu caracter personal necesare pentru furnizarea serviciilor lor de plată doar cu consimțământul explicit al utilizatorului serviciilor de plată.

CAPITOLUL 5

Riscuri operaționale și de securitate și autentificarea

Articolul 95

Gestionarea riscurilor operaționale și de securitate

(1) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată stabilesc un cadru cu măsuri de atenuare și mecanisme de control adecvate pentru a gestiona riscurile operaționale și de securitate, legate de serviciile de plată pe care le furnizează. Ca parte a acestui cadru, prestatorii de servicii de plată instituie și mențin proceduri eficiente de gestionare a incidentelor, inclusiv pentru detectarea și clasificarea incidentelor operaționale și de securitate majore.

(2) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată furnizează autorității competente anual sau la intervale mai scurte stabilite de autoritatea competentă, o evaluare actualizată și cuprinzătoare privind riscurile operaționale și de securitate legate de serviciile de plată pe care le oferă și privind gradul de adecvare al măsurilor de atenuare și al mecanismelor de control puse în aplicare ca răspuns la aceste riscuri.

(3) Până la 13 iulie 2017, ABE, în cooperare strânsă cu BCE și după consultarea tuturor părților interesate relevante, inclusiv celor de pe piața serviciilor de plată, reflectând toate interesele implicate, emit orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 cu privire la stabilirea, la punerea în aplicare și la monitorizarea măsurilor de securitate, inclusiv a proceselor de certificare atunci când este cazul.

În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările menționate la primul paragraf în mod regulat, și în orice caz cel puțin o dată la doi ani.

(4) Ținând seama de experiența dobândită în aplicarea orientărilor menționate la alineatul (3), ABE, la cererea Comisiei, după caz, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la criteriile și la condițiile pentru stabilirea și monitorizarea măsurilor de securitate.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE promovează cooperarea, inclusiv schimbul de informații, în domeniul combaterii riscurilor operaționale și de securitate asociate cu serviciile de plată, între autoritățile competente și între autoritățile competente și BCE și, după caz, Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor.

Articolul 96

Raportarea incidentelor

(1) În cazul unui incident operațional sau de securitate major, prestatorii de servicii de plată notifică, fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă a statului membru de origine al prestatorului de servicii de plată.

În cazul în care incidentul are sau poate avea un impact asupra intereselor financiare ale utilizatorilor de servicii de plată ale prestatorului de servicii de plată, acesta informează fără întârzieri nejustificate utilizatorii respectivi cu privire la incident și la toate măsurile disponibile pe care le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia.

(2) La primirea notificării menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru de origine transmite, fără întârzieri nejustificate, detaliile relevante ale incidentului către ABE și BCE. După ce evaluează relevanța incidentului pentru autoritățile relevante din statul membru respectiv, această autoritate competentă le transmite notificări în consecință.

ABE și BCE, în cooperare cu autoritatea competentă a statului membru de origine, evaluează relevanța incidentului pentru alte autorități ale Uniunii și autorități naționale relevante și le transmite notificări în consecință. BCE notifică membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale aspectele relevante pentru sistemul de plată.

Pe baza notificării respective, autoritățile competente iau, după caz, toate măsurile necesare pentru protejarea securității imediate a sistemului financiar.

(3) Până la 13 ianuarie 2018, ABE, în strânsă cooperare cu BCE și după consultarea tuturor părților interesate relevante, inclusiv celor de pe piața serviciilor de plată, reflectând toate interesele implicate, emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 adresate fiecăruia dintre următorii:

(a) prestatorilor de servicii de plată, cu privire la clasificarea incidentelor majore menționate la alineatul (1) și cu privire la conținutul, formatul, inclusiv modelele de notificare standard, precum și procedurile de notificare a acestor incidente; și

(b) autorităților competente, cu privire la criteriile de evaluare a relevanței incidentului și la detaliile din rapoartele referitoare la incident care urmează să fie comunicate altor autorități naționale.

(4) În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările menționate la alineatul (3) în mod regulat, și în orice caz cel puțin o dată la doi ani.

(5) La emiterea și la revizuirea orientărilor menționate la alineatul (3), ABE ține cont de standardele și/sau specificațiile elaborate și publicate de Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor pentru alte sectoare de activitate decât cel al furnizării de servicii de plată.

(6) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată furnizează autorităților lor competente, cel puțin anual, date statistice privind fraudele legate de diferite mijloace de plată. Autoritățile competente respective transmit către ABE și BCE aceste date în formă agregată.

*Articolul 97***Autentificarea**

(1) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată aplică autentificarea strictă a clienților atunci când plătitorul:

- (a) își accesează online contul de plăți;
- (b) inițiază o operațiune de plată electronică;
- (c) întreprinde orice acțiune, printr-un canal la distanță, care poate implica un risc de fraudare a plății sau alte abuzuri.

(2) În ceea ce privește inițierea operațiunilor de plată electronice menționate la alineatul (1) litera (b), operațiuni statele membre se asigură că, pentru operațiunile de plată la distanță electronice, prestatorii de servicii de plată aplică autentificarea strictă a clienților, incluzând elemente care asigură o legătură dinamică între operațiune, o sumă specifică și un beneficiar al plății specific.

(3) În ceea ce privește alineatul (1), statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată instituie măsuri de securitate adecvate în vederea protejării confidențialității și a integrității elementelor de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică, de asemenea, în cazul în care plățile sunt inițiate prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății. Alineatele (1) și (3) se aplică, de asemenea, în cazul în care informațiile sunt solicitate prin intermediul unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi.

(5) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont permite prestatorului de servicii de inițiere a plății și prestatorului de servicii de informare cu privire la conturi să se bazeze pe procedurile de autentificare furnizate utilizatorului de servicii de plată de către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, în conformitate cu alineatele (1) și (3) și, de asemenea, în cazurile în care este implicat prestatorul de servicii de inițiere a plății, în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3).

*Articolul 98***Standarde tehnice de reglementare privind autentificarea și comunicarea**

(1) ABE, în cooperare strânsă cu BCE și după consultarea tuturor părților interesate relevante, inclusiv a celor de pe piața serviciilor de plată, reflectând toate interesele implicate, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare adresate prestatorilor de servicii de plată menționați la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, specificând:

- (a) cerințele privind autentificarea strictă a clienților menționată la articolul 97 alineatele (1) și (2);
- (b) derogările de la aplicarea articolului 97 alineatele (1), (2) și (3), pe baza criteriilor stabilite la alineatul (3) din prezentul articol;
- (c) cerințele pe care trebuie să le respecte măsurile de securitate, în conformitate cu articolul 97 alineatul (3), în vederea protejării confidențialității și a integrității elementelor de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată; și
- (d) cerințele pentru standarde deschise, comune și sigure de comunicare, în scopul identificării, autentificării, notificării și informării, precum și al punerii în aplicare a măsurilor de securitate, dintre prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont, prestatorii de servicii de inițiere a plății, prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, plătitorii, beneficiarii plății și alți prestatori de servicii de plată.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatul (1) pentru:

- (a) asigurarea unui nivel adecvat de securitate pentru utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii acestor servicii, prin adoptarea unor cerințe eficiente și bazate pe riscuri;

- (b) garantarea siguranței fondurilor și a datelor cu caracter personal ale utilizatorilor serviciilor de plată;
 - (c) asigurarea și menținerea unei concurențe loiale între toți prestatorii de servicii de plată;
 - (d) asigurarea neutralității modelelor tehnologice și de afaceri;
 - (e) asigurarea dezvoltării unor mijloace de plată ușor de utilizat, accesibile și inovatoare.
- (3) Derogările prevăzute la alineatul (1) litera (b) se bazează pe următoarele criterii:
- (a) nivelul de risc pe care îl implică serviciul furnizat;
 - (b) valoarea, recurența operațiunii sau ambele;
 - (c) canalul de plată utilizat pentru executarea operațiunii.
- (4) ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatul (1) până la 13 ianuarie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE examinează și, după caz, actualizează în mod periodic standardele tehnice de reglementare în scopul, printre altele, de a ține seama de inovare și de evoluțiile tehnologice.

CAPITOLUL 6

Proceduri SAL în vederea soluționării litigiilor

Secțiunea 1

Proceduri privind plângerile

Articolul 99

Plângerile

(1) Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri care să permită utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate, inclusiv asociațiilor de consumatori, să depună plângeri la autoritățile competente cu privire la presupusele încălcări, de către prestatorii de servicii de plată, ale prezentei directive.

(2) Dacă este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a deferi o cauză justiției în conformitate cu dreptul procedural intern, răspunsul autorităților competente informează reclamantul despre existența procedurilor SAL instituite în conformitate cu articolul 102.

Articolul 100

Autorități competente

(1) Statele membre desemnează autoritățile competente care să asigure și să monitorizeze respectarea efectivă a prezentei directive. Autoritățile competente în cauză adoptă toate măsurile adecvate pentru a asigura respectarea acesteia.

Autoritățile competente sunt:

- (a) fie autorități competente în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010;

- (b) fie organisme recunoscute de dreptul intern sau de autorități publice anume împuternicite în acest scop de dreptul intern.

Autoritățile respective nu sunt prestatori de servicii de plată, cu excepția băncilor centrale naționale.

(2) Autoritățile menționate la alineatul (1) dispun de toate competențele și resursele adecvate necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin. În cazul în care mai multe autorități competente sunt împuternicite să asigure și să monitorizeze respectarea efectivă a prezentei directive, statele membre se asigură că aceste autorități colaborează îndeaproape pentru a-și putea îndeplini eficient atribuțiile.

(3) Autoritățile competente își exercită competențele în conformitate cu dreptul intern:

(a) fie în mod direct, sub propria autoritate sau sub supravegherea autorităților judiciare;

(b) fie înaintând o cerere instanțelor care au competența de a pronunța hotărârea necesară, inclusiv, după caz, printr-o cale de atac dacă nu se dă curs cererii de pronunțare a hotărârii necesare.

(4) În cazul în care se constată sau se suspectează încălcarea dispozițiilor de drept intern de transpunere a titlurilor III și IV, autoritățile competente menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt cele ale statului membru de origine al prestatorului de servicii de plată, cu excepția agenților sau sucursalelor care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire, pentru care autoritățile competente sunt cele ale statului membru gazdă.

(5) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile competente desemnate menționate la alineatul (1), cât mai rapid posibil și în orice caz până la 13 ianuarie 2018. Acestea informează Comisia în legătură cu orice separare a atribuțiilor acestor autorități. De asemenea, statele membre notifică imediat Comisiei orice modificare ulterioară privind desemnarea și competențele acestor autorități.

(6) După consultarea BCE, ABE emite orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la procedurile privind plângerile care trebuie luate în considerare pentru a se asigura respectarea dispozițiilor relevante în temeiul prezentei directive, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol. Orientările respective se emit până la 13 ianuarie 2018 și se actualizează periodic, după caz.

Secțiunea 2

Proceduri SAL și sancțiuni

Articolul 101

Soluționarea litigiilor

(1) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată instituie și aplică proceduri adecvate și eficiente de soluționare a plângerilor, în vederea soluționării plângerilor primite de la utilizatorii serviciilor de plată în ceea ce privește drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV ale prezentei directive, și monitorizează funcționarea lor în această privință.

Aceste proceduri se aplică în fiecare stat membru în care prestatorul de servicii de plată oferă aceste servicii și sunt disponibile într-o limbă oficială a statului membru relevant sau într-o altă limbă convenită de comun acord între prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată.

(2) Statele membre solicită prestatorilor de servicii de plată să depună toate eforturile posibile pentru a răspunde la plângerile utilizatorilor serviciilor de plată, fie pe suport de hârtie, fie, dacă prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată convin astfel, pe un alt suport durabil. Un astfel de răspuns abordează toate punctele aduse în discuție, într-un interval de timp corespunzător și cel târziu în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii plângerii. În situații excepționale, în cazul în care răspunsul nu poate fi dat în termen de 15 zile lucrătoare din motive independente de voința prestatorului de servicii de plată, acesta este obligat să transmită un răspuns provizoriu, care să indice în mod clar motivele pentru care răspunsul la plângere va ajunge cu întârziere și să precizeze termenul în care utilizatorul serviciilor de plată va primi răspunsul definitiv. În orice caz, termenul pentru primirea răspunsului final nu depășește 35 de zile lucrătoare.

Statele membre pot institui sau menține alte norme privind procedurile de soluționare a litigiilor, care sunt mai avantajoase pentru utilizatorul serviciilor de plată decât norma menționată la primul paragraf. În acest caz, se aplică respectivele norme.

(3) Prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la cel puțin o entitate SAL care are competența de a soluționa litigiile privind drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV.

(4) Informațiile menționate la alineatul (3) se comunică, într-un mod clar, ușor de înțeles și ușor de accesat, pe site-ul internet al prestatorului de servicii de plată, în cazul în care acesta există, la sucursală, precum și în clauzele și condițiile generale ale contractului dintre prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Acestea precizează în ce mod pot fi obținute informații suplimentare privind entitatea SAL competentă și modul în care se poate recurge la respectiva entitate.

Articolul 102

Proceduri SAL

(1) Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri SAL adecvate, independente, imparțiale, transparente și eficiente în vederea soluționării litigiilor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV ale prezentei directive, în conformitate cu actele legislative relevante naționale sau ale Uniunii, cu Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, recurgându-se dacă este cazul la organisme competente existente. Statele membre se asigură că procedurile SAL sunt aplicabile prestatorilor de servicii de plată și că acoperă, de asemenea, activitățile reprezentanților desemnați.

(2) Statele membre solicită organismelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol să coopereze în mod eficace pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere privind drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV.

Articolul 103

Sanțiuni

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dreptului intern de transpunere a prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile respective sunt eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre permit autorităților competente să facă publică orice sancțiune administrativă impusă pentru încălcarea măsurilor adoptate în cadrul transunerii prezentei directive, cu excepția cazului în care această publicare ar pune în pericol grav piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate.

TITLUL V

ACTE DELEGATE ȘI STANDARDE TEHNICE DE REGLEMENTARE

Articolul 104

Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, conform articolului 105, în ceea ce privește:

- (a) adaptarea trimiterii la Recomandarea 2003/361/CE de la articolul 4 punctul 36 din prezenta directivă, în cazul în care recomandarea respectivă se modifică;
- (b) actualizarea sumelor prevăzute la articolul 32 alineatul (1) și la articolul 74 alineatul (1), pentru a ține seama de inflație.

⁽¹⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

*Articolul 105***Exercitarea competențelor delegate**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 104 se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată de la 12 ianuarie 2016.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 104 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 104 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 106***Obligația de a informa consumatorii despre drepturile lor**

- (1) Până la 13 ianuarie 2018, Comisia elaborează un prospect electronic ușor de utilizat care să prezinte în mod clar și ușor de înțeles drepturile consumatorilor în temeiul prezentei directive și al legislației conexe a Uniunii.
- (2) Comisia informează statele membre, asociațiile europene ale prestatorilor de servicii de plată și asociațiile europene ale consumatorilor cu privire la publicarea prospectului menționat la alineatul (1).

Comisia, ABE și autoritățile competente se asigură că prospectul este pus la dispoziție într-un mod ușor accesibil pe site-urile lor de internet respective.

- (3) Prestatorii de servicii de plată se asigură că prospectul este pus la dispoziție într-un mod ușor accesibil pe site-urile lor de internet, dacă acestea există, precum și pe suport de hârtie la sucursalele lor, la agenții lor și la entitățile către care sunt externalizate activitățile lor.
- (4) Prestatorii de servicii de plată nu percep clienților lor niciun comision pentru furnizarea de informații în conformitate cu prezentul articol.
- (5) În ceea ce privește persoanele cu handicap, dispozițiile prezentului articol se aplică utilizându-se mijloace alternative adecvate, care permit ca informațiile să fie puse la dispoziție într-un format accesibil.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 107***Armonizarea deplină**

- (1) Fără a aduce atingere articolului 2, articolului 8 alineatul (3), articolului 32, articolului 38 alineatul (2), articolului 42 alineatul (2), articolului 55 alineatul (6), articolului 57 alineatul (3), articolului 58 alineatul (3), articolului 61 alineatele (2) și (3), articolului 62 alineatul (5), articolului 63 alineatele (2) și (3), articolului 74 alineatul (1) al doilea paragraf și articolului 86, în măsura în care prezenta directivă conține dispoziții armonizate, statele membre nu mențin și nici nu introduc alte dispoziții decât cele prevăzute în prezenta directivă.

(2) În cazul în care un stat membru recurge la oricare dintre opțiunile la care se face trimitere la alineatul (1), acesta informează Comisia despre acest lucru, precum și despre orice modificare ulterioară. Comisia pune informațiile la dispoziția publicului pe un site web sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.

(3) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată nu derogă, în detrimentul utilizatorilor serviciilor de plată, de la dispozițiile normelor de drept intern de transpunere a prezentei directive sau care corespund acestora, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este prevăzută în mod expres în prezenta directivă.

Cu toate acestea, prestatorii de servicii de plată pot decide să acorde condiții mai favorabile utilizatorilor serviciilor de plată.

Articolul 108

Clauza de revizuire

Până la 13 ianuarie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și impactul prezentei directive, în special în ceea ce privește:

- (a) oportunitatea și impactul normelor privind comisioanele prevăzute la articolul 62 alineatele (3), (4) și (5);
- (b) aplicarea articolului 2 alineatele (3) și (4), inclusiv o evaluare pentru a stabili dacă titlurile III și IV pot, acolo unde este fezabil din punct de vedere tehnic, să fie aplicate în întregime la operațiunile de plată menționate la respectivele alineate;
- (c) accesul la sisteme de plată, având în vedere îndeosebi nivelul concurenței;
- (d) oportunitatea și impactul pragurilor pentru operațiunile de plată menționate la articolul 3 litera (l);
- (e) oportunitatea și impactul pragului pentru derogarea menționată la articolul 32 alineatul (1) litera (a);
- (f) dacă, ținând seama de evoluții, ar fi de dorit ca, în completarea dispozițiilor de la articolul 75 privind operațiunile de plată în cazul cărora suma nu este cunoscută în prealabil și fondurile sunt blocate, să se introducă limite maxime pentru sumele care urmează să fie blocate în contul de plăți al plătitorului în astfel de situații.

Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere legislativă împreună cu raportul.

Articolul 109

Dispoziție tranzitorie

(1) Statele membre permit instituțiilor de plată care au început, până la 13 ianuarie 2018, să desfășoare activități în conformitate cu dispozițiile de drept intern de transpunere a Directivei 2007/64/CE, să continue aceste activități în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 2007/64/CE, fără să fie obligate să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă sau să respecte celelalte dispoziții stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la 13 iulie 2018.

Statele membre solicită unor astfel de instituții de plată să prezinte toate informațiile relevante autorităților competente, pentru a permite acestora din urmă să determine, până la 13 iulie 2018, dacă respectivele instituții de plată îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a asigura conformitatea sau dacă este necesară o retragere a autorizației.

Instituțiile de plată care, după verificarea de către autoritățile competente, îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II, primesc autorizația și sunt înscrise în registrele menționate la articolele 14 și 15. În cazul în care nu îndeplinesc cerințele stabilite în titlul II până la 13 iulie 2018, respectivelor instituții de plată li se interzice să furnizeze servicii de plată, în conformitate cu articolul 37.

(2) Statele membre pot prevedea ca instituțiilor de plată menționate la alineatul (1) din prezentul articol să li se acorde automat autorizație și să fie înscrise în registrele menționate la articolele 14 și 15, în cazul în care autoritățile competente dețin deja dovada respectării cerințelor stabilite la articolele 5 și 11. Autoritățile competente informează instituțiile de plată vizate înainte ca autorizația să fie acordată.

(3) Prezentul alineat se aplică persoanelor fizice sau juridice care, au beneficiat de articolul 26 din Directiva 2007/64/CE înainte de 13 ianuarie 2018, și au desfășurat activități de servicii de plată în înțelesul Directivei 2007/64/CE.

Statele membre permit persoanelor respective să continue aceste activități în statul membru în cauză în conformitate cu Directiva 2007/64/CE, până la 13 ianuarie 2019, fără a fi obligate să solicite autorizare în temeiul articolului 5 din prezenta directivă sau să obțină o derogare în temeiul articolului 32 din prezenta directivă sau să respecte celelalte dispoziții stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă.

Orice persoană menționată la primul paragraf care nu a fost autorizată sau căreia nu i s-a acordat o derogare în temeiul prezentei directive până la 13 ianuarie 2019 i se interzice să presteze servicii de plată în conformitate cu articolul 37 din prezenta directivă.

(4) Statele membre pot permite persoanelor fizice și juridice care beneficiază de o derogare astfel cum se menționează la alineatul (3) din prezentul articol să fie considerate ca beneficiind de o derogare și ca fiind înscrise automat în registrele menționate la articolele 14 și 15, în cazul în care autoritățile competente au dovada respectării cerințelor stabilite la articolul 32. Autoritățile competente informează instituțiile de plată în cauză.

(5) În pofida alineatului (1) din prezentul articol, instituțiile de plată care au primit autorizație pentru a furniza servicii de plată dintre cele menționate la punctul 7 din anexa la Directiva 2007/64/CE păstrează respectiva autorizație în ceea ce privește furnizarea acestor servicii de plată, care sunt considerate drept servicii de plată menționate la punctul 3 din anexa I la prezenta directivă în cazul în care autoritățile competente dețin, până la 13 ianuarie 2020, dovada că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 7 litera (c) și la articolul 9 din prezenta directivă.

Articolul 110

Modificări ale Directivei 2002/65/CE

La articolul 4 din Directiva 2002/65/CE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care se aplică și Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*), dispozițiile în materie de informare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, cu excepția celor prevăzute la punctul 2 literele (c)-(g), la punctul 3 literele (a), (d) și (e) și la punctul 4 litera (b), se înlocuiesc cu articolele 44, 45, 51 și 52 din Directiva(UE) 2015/2366.

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE, 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”

Articolul 111

Modificări ale Directivei 2009/110/CE

Directiva 2009/110/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere prezentei directive, articolele 5 și 11-17, articolul 19 alineatele (5) și (6) și articolele 20-31 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*), inclusiv actele delegate adoptate în temeiul articolului 15 alineatul (4), al articolului 28 alineatul (5) și al articolului 29 alineatul (7), se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor emitente de monedă electronică.

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE, 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”;

(b) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică să distribuie și să răscumpere moneda electronică prin intermediul unor persoane fizice sau juridice care acționează pe seama acestora. Atunci când instituția emitentă de monedă electronică distribuie monedă electronică în alt stat membru angajând o astfel de persoană fizică sau juridică, articolele 27-31, cu excepția dispozițiilor de la articolul 29 alineatele (4) și (5) din Directiva (UE) 2015/2366, inclusiv actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 28 alineatul (5) și articolul 29 alineatul (7), se aplică *mutatis mutandis* respectivei instituții emitente de monedă electronică.

(5) În pofida alineatului (4) din prezentul articol, instituțiilor emitente de monedă electronică nu le este permis să emită monedă electronică prin agenți. Instituțiilor emitente de monedă electronică li se permite să furnizeze servicii de plată, menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, prin intermediul agenților numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 19 din Directiva (UE) 2015/2366.”

2. La articolul 18 se adaugă următorul alineat:

„(4) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică care, înainte de 13 ianuarie 2018, au demarat activități în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 2007/64/CE în statul membru în care se află sediul lor social, să continue activitățile respective în acel stat membru sau într-un alt stat membru, fără să fie obligate să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau să respecte alte cerințe stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la 13 iulie 2018.

Statele membre solicită instituțiilor emitente de monedă electronică menționate la primul paragraf să prezinte toate informațiile pertinente autorităților competente, pentru a le permite acestora din urmă să determine, până la 13 iulie 2018, dacă respectivele instituții emitente de monedă electronică îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a se asigura conformitatea sau dacă este necesară o retragere a autorizației.

Instituțiile emitente de monedă electronică menționate la primul paragraf care, în urma verificării realizate de către autoritățile competente, îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II primesc autorizația și sunt înscrise în registru. În cazul în care aceste instituții emitente de monedă electronică nu îndeplinesc cerințele stabilite în titlul II până la 13 iulie 2018, li se interzice emiterea de monedă electronică.”

Articolul 112

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în limitele domeniului de aplicare al Directivei 2002/87/CE, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), al Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), al Directivei 2014/49 UE a Parlamentului European și a Consiliului (***), al Regulamentului (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului (****), al Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*****), precum și, în măsura în care aceste acte se aplică instituțiilor financiare și de credit și autorităților competente care le supraveghează, în limitele părților relevante a Directivei 2002/65/CE și a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*****), inclusiv ale tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor adoptate în baza acestor acte, precum și ale oricăror alte acte ale Uniunii cu caracter juridic obligatoriu care conferă atribuții autorității. Autoritatea acționează, de asemenea, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (*****).”

(*) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(***) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

(****) Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

(*****) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE, 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

(*****) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

(*****) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).”

2. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) «instituții financiare» înseamnă instituții de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, întreprinderi de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, conglomerate financiare astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2002/87/CE, prestatori de servicii de plată astfel cum sunt definiți la articolul 4 punctul 11 din Directiva (UE) 2015/2366 și «instituții emitente de monedă electronică» astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE, cu excepția faptului că, în ceea ce privește Directiva (UE) 2015/849, «instituții financiare» înseamnă instituții de credit și instituții financiare astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849;”.

Articolul 113

Modificarea Directivei 2013/36/UE

În anexa I la Directiva 2013/36/UE, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Servicii de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 3 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE, 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”

*Articolul 114***Abrogare**

Directiva 2007/64/CE se abrogă cu efect din 13 ianuarie 2018.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II la prezenta directivă.

*Articolul 115***Transpunere**

(1) Statele membre adoptă și publică până la 13 ianuarie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

(2) Statele membre aplică aceste dispoziții începând de la 13 ianuarie 2018.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimeri.

(3) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre asigură aplicarea măsurilor de securitate menționate la articolele 65, 66, 67 și 97 începând cu 18 luni de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 98.

(5) Statele membre nu interzic persoanelor juridice care au efectuat pe teritoriile lor, înainte de 12 ianuarie 2016, activități ale prestatorilor de servicii de inițiere a plății și ale prestatorilor de servicii de informare cu privire la conturi în înțelesul prezentei directive, să continue să efectueze aceleași activități pe teritoriile lor în cursul perioadei de tranziție menționate la alineatele (2) și (4), în conformitate cu cadrul de reglementare aplicabil în prezent.

(6) Statele membre se asigură că, până când prestatorii individuali de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont respectă standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (4), aceștia nu abuzează de situația lor de neconformitate pentru a bloca sau a obstrucționa utilizarea pentru conturile în cauză a serviciilor de inițiere a plății sau de informare.

*Articolul 116***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 117***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 25 noiembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

ANEXA I

SERVICII DE PLATĂ

(astfel cum sunt menționate la articolul 4 punctul 3)

1. Servicii care permit plasarea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți.
 2. Servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți.
 3. Executarea de operațiuni de plată, inclusiv transferuri de fonduri într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată al utilizatorului sau la un alt prestator de servicii de plată:
 - (a) realizarea de debitări directe, inclusiv debitări directe singulare;
 - (b) executarea operațiunilor de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv asemănător;
 - (c) executarea transferurilor-credit, inclusiv a ordinelor de plată programată.
 4. Executarea de operațiuni de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit pentru un utilizator al serviciilor de plată:
 - (a) realizarea de debitări directe, inclusiv debitări directe singulare;
 - (b) executarea operațiunilor de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv asemănător;
 - (c) executarea transferurilor-credit, inclusiv a ordinelor de plată programată.
 5. Emiterea de instrumente de plată și/sau acceptarea de operațiuni de plată.
 6. Remiterea de bani.
 7. Servicii de inițiere a plății.
 8. Servicii de informare cu privire la conturi.
-

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (3)	
Articolul 2 alineatul (4)	
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4:	Articolul 4:
Punctele 1, 2, 3, 4, 5 și 10	Punctele 1, 2, 3, 4, 5 și 10
Punctul 7	Punctul 6
Punctul 8	Punctul 7
Punctul 9	Punctul 8
Punctul 11	Punctul 9
Punctul 12	Punctul 14
Punctul 13	Punctul 16
Punctul 14	Punctul 23
Punctele 20, 21, 22	Punctele 11, 12, 13
Punctul 23	Punctul 28
Punctul 25	Punctul 15
Punctele 26, 27	Punctele 17, 18
Punctul 28	Punctul 20
Punctul 29	Punctul 19
Punctul 33	Punctul 21
Punctele 34, 35, 36, 37	Punctele 24, 25, 26, 27
Punctul 38	Punctul 22
Punctele 39, 40	Punctele 29, 30
Punctele 6, 15-19, 24, 30-32, 41-48	—
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5
Articolul 5 alineatul (2)	—
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	—

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 5 alineatul (5)	—
Articolul 5 alineatul (6)	—
Articolul 5 alineatul (7)	—
Articolul 6 alineatul (1)	—
Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 6 alineatul (3)	—
Articolul 6 alineatul (4)	—
Articolul 7	Articolul 6
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)
—	Articolul 9 alineatele (3) și (4)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 11 alineatul (6)	Articolul 10 alineatul (6)
Articolul 11 alineatul (7)	Articolul 10 alineatul (7)
Articolul 11 alineatul (8)	Articolul 10 alineatul (8)
Articolul 11 alineatul (9)	Articolul 10 alineatul (9)
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 13
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 13
Articolul 14 alineatul (3)	—
Articolul 14 alineatul (4)	—
Articolul 15 alineatul (1)	—

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 15 alineatul (2)	—
Articolul 15 alineatul (3)	—
Articolul 15 alineatul (4)	—
Articolul 15 alineatul (5)	—
Articolul 16	Articolul 14
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 16 alineatul (4)
Articolul 18 alineatul (6)	Articolul 16 alineatul (5)
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (4)
Articolul 19 alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (5)
Articolul 19 alineatul (6)	Articolul 17 alineatul (7)
Articolul 19 alineatul (7)	Articolul 17 alineatul (8)
Articolul 19 alineatul (8)	—
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 21	Articolul 19
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (3)
Articolul 22 alineatul (4)	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 22 alineatul (5)	Articolul 20 alineatul (5)
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 21 alineatul (3)
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 24 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (3)
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 27 alineatul (1)	—
Articolul 27 alineatul (2)	—
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 28 alineatul (2)	—
Articolul 28 alineatul (3)	—
Articolul 28 alineatul (4)	—
Articolul 28 alineatul (5)	—
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 25 alineatele (2) și (3)
Articolul 29 alineatul (2)	—
Articolul 29 alineatul (3)	Articolul 25 (4)
Articolul 29 alineatul (4)	—
Articolul 29 alineatul (5)	—
Articolul 29 alineatul (6)	—
Articolul 30 alineatul (1)	—
Articolul 30 alineatul (2)	—
Articolul 30 alineatul (3)	—
Articolul 30 alineatul (4)	—
Articolul 31 alineatul (1)	—
Articolul 31 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (4)
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (2)
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (3)
Articolul 32 alineatul (4)	Articolul 26 alineatul (4)
Articolul 32 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (5)
Articolul 32 alineatul (6)	Articolul 26 alineatul (6)
Articolul 33 alineatul (1)	—
Articolul 33 alineatul (2)	—
Articolul 34	Articolul 27
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 36	—
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 29
Articolul 37 alineatul (2)	—
Articolul 37 alineatul (3)	—
Articolul 37 alineatul (4)	—
Articolul 37 alineatul (5)	—
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1)
Articolul 38 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (2)
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (3)
Articolul 39	Articolul 31
Articolul 40 alineatul (1)	Articolul 32 alineatul (1)
Articolul 40 alineatul (2)	Articolul 32 alineatul (2)
Articolul 40 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (3)
Articolul 41	Articolul 33
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 43 alineatul (1)	Articolul 35 alineatul (1)
Articolul 43 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 44 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	—
Articolul 45 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 46	—
Articolul 47	—
Articolul 48	Articolul 38
Articolul 49	Articolul 39
Articolul 50	Articolul 40
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 51 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 51 alineatul (3)	Articolul 41 alineatul (3)
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 42 alineatul (1)
Articolul 52 punctul 2	Articolul 42 alineatul (2)

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 52 punctul 3	Articolul 42 alineatul (3)
Articolul 52 punctul 4	Articolul 42 alineatul (4)
Articolul 52 punctul 5	Articolul 42 alineatul (5)
Articolul 52 punctul 6	Articolul 42 alineatul (6)
Articolul 52 punctul 7	Articolul 42 alineatul (7)
Articolul 53	Articolul 43
Articolul 54 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1)
Articolul 54 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (2)
Articolul 54 alineatul (3)	Articolul 44 alineatul (3)
Articolul 55 alineatul (1)	Articolul 45 alineatul (1)
Articolul 55 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (2)
Articolul 55 alineatul (3)	Articolul 45 alineatul (3)
Articolul 55 alineatul (4)	Articolul 45 alineatul (4)
Articolul 55 alineatul (5)	Articolul 45 alineatul (5)
Articolul 55 alineatul (6)	Articolul 45 alineatul (6)
Articolul 56	Articolul 46
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (2)
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 47 alineatul (3)
Articolul 58 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 58 alineatul (2)	Articolul 48 alineatul (2)
Articolul 58 alineatul (3)	Articolul 48 alineatul (3)
Articolul 59 alineatul (1)	Articolul 49 alineatul (1)
Articolul 59 alineatul (2)	Articolul 49 alineatul (2)
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 50 alineatul (2)
Articolul 60 alineatul (3)	—
Articolul 61 alineatul (1)	Articolul 51 alineatul (1)
Articolul 61 alineatul (2)	Articolul 51 alineatul (2)
Articolul 61 alineatul (3)	Articolul 51 alineatul (3)
Articolul 61 alineatul (4)	Articolul 51 alineatul (4)
Articolul 62 alineatul (1)	Articolul 52 alineatul (1)
Articolul 62 alineatul (2)	Articolul 52 alineatul (2)
Articolul 62 alineatul (3)	Articolul 52 alineatul (3)
Articolul 62 alineatul (4)	—

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 62 alineatul (5)	—
Articolul 63 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 63 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (2)
Articolul 63 alineatul (3)	Articolul 53 alineatul (3)
Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 54 alineatul (1)
Articolul 64 alineatul (2)	Articolul 54 alineatul (2)
Articolul 64 alineatul (3)	Articolul 54 alineatul (3)
Articolul 64 alineatul (4)	Articolul 54 alineatul (4)
Articolul 65 alineatul (1)	—
Articolul 65 alineatul (2)	—
Articolul 65 alineatul (3)	—
Articolul 65 alineatul (4)	—
Articolul 65 alineatul (5)	—
Articolul 65 alineatul (6)	—
Articolul 66 alineatul (1)	—
Articolul 66 alineatul (2)	—
Articolul 66 alineatul (3)	—
Articolul 66 alineatul (4)	—
Articolul 66 alineatul (5)	—
Articolul 67 alineatul (1)	—
Articolul 67 alineatul (2)	—
Articolul 67 alineatul (3)	—
Articolul 67 alineatul (4)	—
Articolul 68 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)
Articolul 68 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (2)
Articolul 68 alineatul (3)	Articolul 55 alineatul (3)
Articolul 68 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (4)
Articolul 69 alineatul (1)	Articolul 56 alineatul (1)
Articolul 69 alineatul (2)	Articolul 56 alineatul (2)
Articolul 70 alineatul (1)	Articolul 57 alineatul (1)
Articolul 70 alineatul (2)	Articolul 57 alineatul (2)
Articolul 71 alineatul (1)	Articolul 58
Articolul 71 alineatul (2)	—
Articolul 72 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)
Articolul 72 alineatul (2)	Articolul 59 alineatul (2)

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 73 alineatul (1)	Articolul 60 alineatul (1)
Articolul 73 alineatul (2)	—
Articolul 73 alineatul (3)	Articolul 60 alineatul (2)
Articolul 74 alineatul (1)	Articolul 61 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 74 alineatul (2)	—
Articolul 74 alineatul (3)	Articolul 61 alineatele (4) și (5)
Articolul 75 alineatul (1)	—
Articolul 75 alineatul (2)	—
Articolul 76 alineatul (1)	Articolul 62 alineatul (1)
Articolul 76 alineatul (2)	Articolul 62 alineatul (2)
Articolul 76 alineatul (3)	Articolul 62 alineatul (3)
Articolul 76 alineatul (4)	—
Articolul 77 alineatul (1)	Articolul 63 alineatul (1)
Articolul 77 alineatul (2)	Articolul 63 alineatul (2)
Articolul 78 alineatul (1)	Articolul 64 alineatul (1)
Articolul 78 alineatul (2)	Articolul 64 alineatul (2)
Articolul 79 alineatul (1)	Articolul 65 alineatul (1)
Articolul 79 alineatul (2)	Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 79 alineatul (3)	Articolul 65 alineatul (3)
Articolul 80 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (1)
Articolul 80 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 80 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 80 alineatul (4)	Articolul 66 alineatul (4)
Articolul 80 alineatul (5)	Articolul 66 alineatul (5)
Articolul 81 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)
Articolul 81 alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)
Articolul 81 alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)
Articolul 82 alineatul (1)	Articolul 68 alineatul (1)
Articolul 82 alineatul (2)	Articolul 68 alineatul (2)
Articolul 83 alineatul (1)	Articolul 69 alineatul (1)
Articolul 83 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (2)
Articolul 83 alineatul (3)	Articolul 69 alineatul (3)
Articolul 84	Articolul 70
Articolul 85	Articolul 71
Articolul 86	Articolul 72

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 87 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (1)
Articolul 87 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (1)
Articolul 87 alineatul (3)	Articolul 73 alineatul (2)
Articolul 88 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (1)
Articolul 88 alineatul (2)	Articolul 74 alineatul (2)
Articolul 88 alineatul (3)	Articolul 74 alineatul (2)
Articolul 88 alineatul (4)	Articolul 74 alineatul (2)
Articolul 88 alineatul (5)	Articolul 74 alineatul (3)
Articolul 89 alineatul (1)	Articolul 75 alineatul (1)
Articolul 89 alineatul (2)	Articolul 75 alineatul (2)
Articolul 89 alineatul (3)	Articolul 75 alineatul (3)
Articolul 90 alineatul (1)	—
Articolul 90 alineatul (2)	—
Articolul 91	Articolul 76
Articolul 92 alineatul (1)	Articolul 77 alineatul (1)
Articolul 92 alineatul (2)	Articolul 77 alineatul (2)
Articolul 93	Articolul 78
Articolul 94 alineatul (1)	Articolul 79 alineatul (1)
Articolul 94 alineatul (2)	—
Articolul 95 alineatul (1)	—
Articolul 95 alineatul (2)	—
Articolul 95 alineatul (3)	—
Articolul 95 alineatul (4)	—
Articolul 95 alineatul (5)	—
Articolul 96 alineatul (1)	—
Articolul 96 alineatul (2)	—
Articolul 96 alineatul (3)	—
Articolul 96 alineatul (4)	—
Articolul 96 alineatul (5)	—
Articolul 96 alineatul (6)	—
Articolul 97 alineatul (1)	—
Articolul 97 alineatul (2)	—
Articolul 97 alineatul (3)	—
Articolul 97 alineatul (4)	—
Articolul 97 alineatul (5)	—

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 98 alineatul (1)	—
Articolul 98 alineatul (2)	—
Articolul 98 alineatul (3)	—
Articolul 98 alineatul (4)	—
Articolul 98 alineatul (5)	—
Articolul 99 alineatul (1)	Articolul 80 alineatul (1)
Articolul 99 alineatul (2)	Articolul 80 alineatul (2)
Articolul 100 alineatul (1)	—
Articolul 100 alineatul (2)	—
Articolul 100 alineatul (3)	—
Articolul 100 alineatul (4)	Articolul 82 alineatul (2)
Articolul 100 alineatul (5)	—
Articolul 100 alineatul (6)	—
Articolul 101 alineatul (1)	—
Articolul 101 alineatul (2)	—
Articolul 101 alineatul (3)	—
Articolul 101 alineatul (4)	—
Articolul 102 alineatul (1)	Articolul 83 alineatul (1)
Articolul 102 alineatul (2)	Articolul 83 alineatul (2)
Articolul 103 alineatul (1)	Articolul 81 alineatul (1)
Articolul 103 alineatul (2)	—
Articolul 104	—
Articolul 105 alineatul (1)	—
Articolul 105 alineatul (2)	—
Articolul 105 alineatul (3)	—
Articolul 105 alineatul (4)	—
Articolul 105 alineatul (5)	—
Articolul 106 alineatul (1)	—
Articolul 106 alineatul (2)	—
Articolul 106 alineatul (3)	—
Articolul 106 alineatul (4)	—
Articolul 106 alineatul (5)	—
Articolul 107 alineatul (1)	Articolul 86 alineatul (1)
Articolul 107 alineatul (2)	Articolul 86 alineatul (2)
Articolul 107 alineatul (3)	Articolul 86 alineatul (3)

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE
Articolul 108	Articolul 87
Articolul 109 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (1)
Articolul 109 alineatul (2)	Articolul 88 alineatul (3)
Articolul 109 alineatul (3)	Articolul 88 alineatele (2) și (4)
Articolul 109 alineatul (4)	—
Articolul 109 alineatul (5)	—
Articolul 110	Articolul 90
Articolul 111 alineatul (1)	—
Articolul 111 alineatul (2)	—
Articolul 112 alineatul (1)	—
Articolul 112 alineatul (2)	—
Articolul 113	Articolul 92
Articolul 114	Articolul 93
Articolul 115 alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1)
Articolul 115 alineatul (2)	Articolul 94 alineatul (2)
Articolul 115 alineatul (3)	—
Articolul 115 alineatul (4)	—
Articolul 115 alineatul (5)	—
Articolul 116	Articolul 95
Articolul 117	Articolul 96
Anexa I	Anexa